

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG HATÁROZATAI

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG HIVATALOS LAPJA

TARTALOM

15/2024. (VII. 23.) AB határozat	a turisztikai térségek fejlesztésének állami feladatairól szóló 2016. évi CLVI. törvényben szálláshely-szolgáltatást igénybe vevők adatszolgáltatásával kapcsolatos mulasztásban megnyilvánuló alaptörvény-ellenesség megállapításáról	1902
17/2024. (VII. 23.) AB határozat	az ügyvédi letétbe helyezett letét kifizetésével kapcsolatos mulasztásban megnyilvánuló alaptörvény-ellenesség megállapításáról	1912
16/2024. (VII. 23.) AB határozat	az egyes gazdaságfejlesztési célú és munkahelyteremtő beruházásokkal összefüggő közigazgatási hatósági ügyek nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségű ügyé nyilvánításáról, valamint egyes nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségű ügyé nyilvánításáról szóló kormányrendeletek módosításáról szóló 141/2018. (VII. 27.) Korm. rendelet 6/K. §-a és 2. mellékletében foglalt táblázat 49. sora alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló indítványok elutasításáról.	1922
3333/2024. (VIII. 23.) AB végzés	alkotmányjogi panasz visszautasításáról.	1939

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG TELJES ÜLÉSÉNEK A MAGYAR KÖZLÖNYBEN KÖZZÉTETT HATÁROZATAI ÉS VÉGZÉSEI

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 15/2024. (VII. 23.) AB HATÁROZATA

a turisztikai térségek fejlesztésének állami feladatairól szóló 2016. évi CLVI. törvényben szálláshely-szolgáltatást igénybe vevők adatszolgáltatásával kapcsolatos mulasztásban megnyilvánuló alaptörvény-ellenesség megállapításáról

Az Alkotmánybíróság teljes ülése jogszabály alaptörvény-ellenességének megállapítása iránti bírói kezdeményezés tárgyában – *Haszonicsné dr. Ádám Mária* alkotmánybíró párhuzamos indokolásával – meghozta a következő

h a t á r o z a t o t:

1. Az Alkotmánybíróság – hivatalból eljárva – megállapítja, hogy az Országgyűlés az Alaptörvény VI. cikk (3) bekezdését sértő mulasztásban megnyilvánuló alaptörvény-ellenességet idézett elő azáltal, hogy – nem szabályozta a turisztikai térségek fejlesztésének állami feladatairól szóló 2016. évi CLVI. törvényben a szálláshely-szolgáltatást igénybe vevők bejelentkezésével kapcsolatos adatszolgáltatás kapcsán a szálláshely-szolgáltatást igénybe vevő személy hozzáféréshez való jogát, valamint – nem szabályozta a turisztikai térségek fejlesztésének állami feladatairól szóló 2016. évi CLVI. törvény szerinti, tárhelyszolgáltató által biztosított tárhelyen rögzített személyes adatoknak az adatkezelési határidejét, valamint ezen személyes adatoknak a határidőn túli törlésére, továbbá ezen adatoknak a turisztikai térségek fejlesztésének állami feladatairól szóló 2016. évi CLVI. törvény 9/H. § (5) bekezdése szerinti, rendőrség általi kereshetőségére, valamint adattovábbítási kérelmére vonatkozó, a hozzáféréshez való jogra irányadó szabályokat, továbbá – nem szabályozta, hogy a turisztikai térségek fejlesztésének állami feladatairól szóló 2016. évi CLVI. törvény szerinti, tárhelyszolgáltató által biztosított tárhelyen rögzített személyes adatok tekintetében mely szerv kötelessége elvégezni az adatkezelési felülvizsgálatot.

Az Alkotmánybíróság ezért felhívja az Országgyűlést, hogy jogalkotási feladatának 2024. december 31-ig tegyen eleget.

2. Az Alkotmánybíróság a turisztikai térségek fejlesztésének állami feladatairól szóló 2016. évi CLVI. törvény 9/H. §-a alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére, valamint a Budapest Környéki Törvényszék előtt folyamatban lévő, 21.P.20.684/2022. számú ügyben való alkalmazási tilalmának kimondására irányuló indítványt elutasítja.

Az Alkotmánybíróság elrendeli e határozatának közzétételét a Magyar Közlönyben.

I n d o k o l á s

I.

- [1] A Budapest Környéki Törvényszék bírója az előtte 21.P.20.684/2022. szám alatt folyamatban lévő perben – az eljárás felfüggesztése mellett – az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 25. § (1) bekezdése alapján indítványozta, hogy az Alkotmánybíróság állapítsa meg a turisztikai térségek fejlesztésének állami feladatairól szóló 2016. évi CLVI. törvény (a továbbiakban: Turisztikai tv.) 9/H. §-ának alaptörvény-ellenességét, és semmisítse azt meg, továbbá zárja ki az érintett jogszabályi rendelkezés fenti ügyszámú ügyben történő alkalmazását.

- [2] 1. A bírói kezdeményezés szerint az indítványra okot adó ügyben az ügy felperese az alperes által működtetett szálláshelyen töltött el egy éjszakát. A szálláshelyre történő bejelentkezéskor a felperes személyi okmányait elkérték, és személyes adatait elektronikusan rögzítették. Ennek oka, hogy 2021. szeptember 1-jétől a Turisztikai tv. előírása szerint a szálláshely-szolgáltatóknak a Turisztikai tv.-ben meghatározott célból rögzíteniük kell – ezen törvényben a Kormány által kijelölt tárhelyszolgáltató (amely a Turisztikai tv. végrehajtási rendelete szerint a Magyar Turisztikai Ügynökség Zrt. – a továbbiakban: MTÜ Zrt.) által biztosított tárhelyen (az ún. Vendég Információs Zárt Adatbázis – a továbbiakban: VIZA) – a vendégeknek a Turisztikai tv.-ben meghatározott adatait. Az adatrögzítés nélkül a szálláshely-szolgáltatás nem vehető igénybe.
- [3] A felperes 2022. február 22-én tájékoztatást kért az alperestől, hogy személyes adatainak a Turisztikai tv. szerinti rögzítése megtörtént-e. Ezzel együtt a felperes összes személyes adatának a törlését kérte, mivel álláspontja szerint az alperes adatrögzítési kötelezettsége az Alaptörvény VI. cikkét sérti. Az alperes a kérésre válaszul tájékoztatta a felperest, hogy a saját honlapján megadott adatokat törölte, a Turisztikai tv. alapján rögzített és a VIZA rendszerbe továbbított adatait azonban nincs módja törölni. Az adatrögzítés ugyanis törvényi kötelezettsége, az adatok továbbítása pedig automatikusan történik. Ezt követően a felperes az MTÜ Zrt.-hez fordult, és a természetes személyeknek a személyes adatok kezelése tekintetében történő védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 95/46/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2016. április 27-i (EU) 2016/679 európai parlamenti és tanácsi rendelet (a továbbiakban: általános adatvédelmi rendelet) alapján tájékoztatást kért (többek között arról, hogy a VIZA rendszerben tárolt adatait átadták-e másoknak). Az MTÜ Zrt. válasza szerint ők kizárólag az adatok titkosítását és tárolását végzik, az ott tárolt adatokat nem ismerhetik meg, ezért arról sem tud információt adni, hogy az adatok lekérdezésére vagy továbbítására sor került-e. Ezt követően a felperes az információs önrendelkezési jogról és információszabadságról szóló 2011. évi CXII. törvény (a továbbiakban: Infotv.) alapján keresetet indított az alperes ellen, és kérte a Törvényszéket, hogy állapítsa meg, hogy az alperes a Turisztikai tv. 9/H. §-a szerinti adatkezeléssel megsértette a felperes személyes adatai védelméhez való jogát.
- [4] 2. Az indítvány szerint a Turisztikai tv. 9/H. §-a sérti az Alaptörvény VI. cikk (1), valamint (3) bekezdését.
- [5] A bíró indítványának indokolásában kifejtette, hogy álláspontja szerint a Turisztikai tv. támadott rendelkezése (amelyet az indítványozó bírónak az előtte folyamatban lévő ügyben alkalmaznia kell) olyan kötelezettséget ró a szálláshely-szolgáltatókra, amely sérti a vendégek magánszféráját (amely alapjog rész-egész viszonyban áll az információs önrendelkezési joggal). A Turisztikai tv. támadott rendelkezése ugyanis olyan adatok rögzítését is kötelezővé teszi, amelyből közvetlen következtetések vonhatók le az érintett magánéletére, személyes kapcsolataira vonatkozóan (így pl., hogy az érintett személy milyen gyakran és mely személyek társaságában tölt el időt az egyes szálláshelyeken). Ezért az érintett adatok rögzítése alkalmas lehet az adott személy profilozására, amely azonban beavatkozást eredményez az érintett magánszférájába.
- [6] Az indítványozó bíró álláspontja szerint az alkotmányossági problémát nem a Turisztikai tv. 9/H. §-ának egyes bekezdései külön-külön okozzák, hanem az egész 9/H. § által létrehozott rendszer.
- [7] Álláspontja szerint a Turisztikai tv. 9/H. §-a az Alaptörvény VI. cikk (3) bekezdésében foglalt személyes adatok védelméhez való jog sérelmét okozza, emellett pedig sérti a VI. cikk (1) bekezdésében rögzített magánszférához való jogot is.
- [8] Az indítvány szerint egyfelől hiányos az adatkezelés célhoz kötöttsége, mivel a 9/H. § (5) bekezdése csak a rendőrség részére ad felhatalmazást az adatokhoz való hozzáférésre. Ebből azonban az következik, hogy a szálláshely-szolgáltatóknak csak a rendőrségi felhasználás érdekében kell a személyes adatokat rögzíteniük. Bár az alperesi adatkezelésnek van törvényi alapja, de a VIZA rendszer esetében időkorlát és ellenőrzés nélküli személyes adatkezelést rendel el a Turisztikai tv.
- [9] Az indítvány kifogásolja továbbá az adatok felhasználhatósági feltételeinek hiányosságait, valamint a garanciális szabályok hiányát is. Az indítványozó bíró szerint az adatkezelési célok köre rendkívül széles, egyes célok kifejezetten absztrakt tényállásúak, nehezen körülhatárolható jelentéssel bírnak. Nehezen lehet meghatározni azt is, hogy az érintett vendég milyen magatartással adhat okot arra, hogy a rögzített adatait a rendőrség megismerhesse, illetve azt is, hogy a rendőrség mely konkrét feladatainak az ellátása érdekében nyerhet hozzáférést az adatokhoz. Emellett a korlátozás arányossága sem igazolható, mivel a Turisztikai tv. érintett rendelkezése lényegében készletező adatgyűjtést jelent. Ugyancsak problémásnak tartja az indítványozó bíró, hogy a Turisztikai tv. szerint a rendőrségi hozzáférésnek nincs érdemi korlátja.
- [10] Az indítványozó bíró szerint a fentiek mellett a Turisztikai tv. támadott 9/H. §-a azért is alaptörvény-ellenes, mivel egyéb törvényi garanciák is hiányoznak a szabályozásból. Így pl. nem kerül meghatározásra az adatok keresésének módja – és erre nézve a rendőrségi törvény sem tartalmaz szabályozást, nem ad iránymutatást.

- [11] Az indítvány szerint a Turisztikai tv. támadott rendelkezése azért is sérti az Alaptörvény VI. cikk (1) és (3) bekezdését, mivel az érintett személy ezen szabály alapján nem tudhatja meg, hogy rá nézve történt-e keresés az adatbázisban, emellett pedig az adatkezelés átláthatósága is hiányos (nincs pl. leírás arra nézve, hogy hogyan történik az adatok törlése, milyen adatbiztonsági intézkedések védik a személyes adatokat). Az is kifogásolható továbbá, hogy a VIZA rendszerbe feltöltött adatokra a feltöltést követően a szálláshely-szolgáltatónak nincs ráhatása, azt sem módosítani, sem törölni nem tudja. Nincs garancia továbbá arra sem, hogy a törvényi törlési határidőben az adatok automatikusan törlésre kerülnek-e.
- [12] A VIZA rendszer az indítványozó bíró szerint mélyre hatol az érintett magánszférájában (ugyanis tisztán magánjellegű viszonyaira nézve tartalmaz információkat). Ezzel együtt azonban kérdéses, hogy a Turisztikai tv. támadott rendelkezése alkalmas-e a jogkorlátozás céljainak megvalósulásához. A Turisztikai tv. 9/H. §-a alkalmas a profilozásra, emellett a készletező adatkezelés szükségessége és arányossága sem igazolható. Mindezek alapján a Turisztikai tv. 9/H. §-a sérti az Alaptörvény VI. cikk (1) és (3) bekezdését.
- [13] 3. Az Alkotmánybíróság az indítvány beérkezését követően az Abtv. 57. § (2) bekezdése alapján felhívta a Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóságot (a továbbiakban: NAIH) elnökét az indítvánnyal kapcsolatos álláspontjának kifejtésére.
- [14] A NAIH elnöke válaszában kifejtette, hogy álláspontja szerint a Turisztikai tv. támadott rendelkezése nem alaptörvény-ellenes. Az indítványban kifogásolt rendelkezés egy „kötelező adatkezelést” előíró ágazati normának tekinthető, ez azonban nem írja felül az európai uniós és a hazai adatvédelmi szabályok alkalmazásának kötelezettségét. A Turisztikai tv. tekintetében az indítvány által kifogásolt szabályozás, illetve alapjog-korlátozás (kötelező adatkezelés) – a NAIH elnökének álláspontja szerint – önmagában nem alapozza meg a Turisztikai tv. alaptörvény-ellenességét, a Turisztikai tv. által szabályozott adatkezelési műveletek végrehajtása során ugyanis az adatkezelőket, adatfeldolgozókat terhelik az általános, illetve különös adatkezelési normákban foglalt kötelezettségek, az érintettek pedig jogosultak gyakorolni az őket megillető jogosultságokat. A támadott rendelkezés tehát nem bővíti a rendőrség adatmegismerési, adatkezelési jogosultságának terjedelmét, hiszen ezen adatokhoz, közvetlenül a szálláshelyhez fordulva a Turisztikai tv. rendelkezéseitől függetlenül is jogszerűen hozzájuthat. Mindez azonban nem érinti a rendőrség mint adatkezelő azon kötelezettségeit, amelyek az adatvédelmi normákból következnek, így különösen az adatkezelés célhoz kötöttségének, szükségességének, arányosságának, az adattakarékosságnak, az adatok korlátozott tárolhatóságának, az adatkezelő elszámoltathatóságának, az érintetti jogok biztosításának követelményeit, hiszen ezeket a kötelezettségeket a Turisztikai tv. semmilyen szempontból nem érinti, alkalmazásukat nem korlátozza és nem zárja ki. Ebből következően, a NAIH elnökének álláspontja szerint az indítvány alapjául szolgáló esetleges jogsérelmet nem a Turisztikai tv. alaptörvény-ellenessége, hanem az alkalmazandó adatvédelmi szabályok (így különösen az érintettet megillető jogosultságok biztosításának, az adatkezelőt, illetve adatfeldolgozót terhelő kötelezettségek teljesítésének) esetleges megsértése okozhatta.
- [15] A NAIH elnöke a fentiek mellett válaszában kifejtette továbbá, hogy különösen akkor szenvedhet csorbát a jogalkalmazás során a minden érintettet megillető információs önrendelkezési jog, ha az adatkezelő nem tudja végrehajtani az érintetti jogok biztosításához kapcsolódó kötelezettségeit, mert az általa az adatkezelési műveletek során alkalmazott technikai eszközök ezt nem teszik lehetővé számára. Az indítvány alapjául szolgáló ügyben így a jogsértés megalapozott gyanúját veheti fel az, hogy az indítványban foglaltak szerint a VIZA rendszerben nem lehet a személyes adatokat helyesbíteni, illetve törölni, annak ellenére, hogy ezen érintetti jogok korlátozását a szállásadó mint adatkezelő vonatkozásában az általános adatvédelmi rendelet 23. cikkében foglaltakkal összhangban, semmilyen tagállami jogi rendelkezés nem írja elő. Az adatkezelő és az adatfeldolgozó viszonyát és kötelezettségeit illetően megállapítható, hogy a Turisztikai tv. kizárólag az adatfeldolgozót jelöli meg a 9/H. § (4) bekezdésében, ennek alapján és a szabályozásból fakadó többi körülményből lehet arra következtetni, hogy ebben az adatkezelésben a szálláshely, illetve a kereséssel és hozzáféréssel érintett adatok vonatkozásában a rendőrség az adatkezelő. Az indítványban foglaltak alapján azonban az a következtetés vonható le, hogy sem a szálláshely mint adatkezelő, sem az adatfeldolgozó az általuk alkalmazott adatkezelési rendszer tekintetében nem rendelkezik mindazon technikai feltételekkel és ismeretekkel, amelyek az őket terhelő – az adatvédelmi normák által rögzített – kötelezettségek (így különösen az érintetti jogok gyakorlásának biztosítása) teljesítéséhez nélkülözhetetlenek. Ennek megfelelően – a NAIH elnökének álláspontja szerint – az indítvány alapjául szolgáló ügyben eljáró jogorvoslati fórumnak a tényállás tisztázásának keretei között szükséges azt vizsgálnia, hogy az adatkezelő és az adatfeldolgozó által alkalmazott, a Turisztikai tv.-ben meghatározott adatkezelési műveletek végzéséhez használt rendszer alkalmas-e az adatvédelmi követelmények,

az adatkezelési jogviszony alanyai jogainak és kötelezettségeinek teljesüléséhez elengedhetetlen feltételek biztosítására. Ha pedig a vizsgálat alapján bizonyítást nyer, hogy a rendszer ezen funkciók biztosítására nem alkalmas, e fórumnak szükséges levonnia az ebből fakadó esetleges jogkövetkezményeket.

II.

[16] 1. Az Alaptörvény indítványban felhívott szabálya szerint:

„VI. cikk (1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy magán- és családi életét, otthonát, kapcsolattartását és jó hírét tiszteletben tartsák. A véleménynyilvánítás szabadsága és a gyülekezési jog gyakorlása nem járhat mások magán- és családi életének, valamint otthonának sérelmével.

[...]

(3) Mindenkinek joga van személyes adatai védelméhez, valamint a közérdekű adatok megismeréséhez és terjesztéséhez.”

[17] 2. A Turisztikai tv. 9/H. §-a szerint:

„9/H. § (1) A szálláshely-szolgáltató – az érintett és mások jogainak, biztonságának és tulajdonának védelme érdekében, továbbá harmadik országbeli állampolgárok és a szabad mozgás és tartózkodás jogával rendelkező személyek tartózkodására vonatkozó rendelkezések betartásának ellenőrzése céljából – a bejelentkezéskor a szálláshelykezelő szoftver útján a Kormány rendeletében kijelölt tárhelyszolgáltató által biztosított tárhelyen rögzíti

a) a szálláshely-szolgáltatást igénybe vevő családi és utónevét, születési családi és utónevét, születési helyét és idejét, nemét, állampolgárságát valamint anyja születési családi és utónevét,

b) a szálláshely-szolgáltatást igénybe vevő személyazonosításra alkalmas okmányának, illetve útiokmányának azonosító adatait, harmadik országbeli állampolgár esetében a vízum vagy tartózkodási engedély számát, a beutazás időpontját és helyét, valamint

c) a szálláshely-szolgáltatás címét, a szálláshely igénybevételének kezdő és várható, valamint tényleges befejező időpontját.

(2) A szálláshely-szolgáltatást igénybe vevő az (1) bekezdés b) pontja szerinti okmányt a szálláshely-szolgáltatónak az adatok rögzítése céljából bemutatja. Az okmány bemutatásának hiányában a szálláshely-szolgáltató a szálláshely-szolgáltatást megtagadja. Nem kell rögzíteni azt az adatot, amelyet az (1) bekezdés b) pontja szerinti okmány nem tartalmaz.

(2a) Az (1) bekezdés a) pontja szerinti adatokat a szálláshely-szolgáltató a 14 év alatti szálláshely-szolgáltatást igénybe vevő vonatkozásában a képviselőjének nyilatkozata alapján is rögzítheti. A 14 év alatti szálláshely-szolgáltatást igénybe vevő esetében a (2) bekezdéstől eltérően az (1) bekezdés b) pontja szerinti okmányt nem kell bemutatni és nem kell rögzíteni az okmány azonosító adatait.

(3) A szálláshely-szolgáltató a szálláshely-szolgáltatást igénybe vevő (1) bekezdés a) és b) pontjában meghatározott adatait a tudomására jutást követő első év utolsó napjáig az (1) bekezdésben meghatározott célból kezeli.

(4) A tárhelyszolgáltató tevékenysége – a szálláshely-szolgáltató adatfeldolgozójaként – kizárólag az adat tárhelyen a Kormány rendeletében kijelölt titkosítási eljárást biztosító által titkosított formában történő tárolására és az adathoz – a szálláshely-szolgáltató és a szálláshely-szolgáltató útján törvényben arra feljogosított személy vagy szerv számára – történő hozzáférés biztosítására terjed ki. A tárhelyszolgáltató a tárhelyen tárolt adatot nem ismerheti meg.

(5) A rendőrség a bűnüldözés, a bűnmegelőzés, valamint a közrend, a közbiztonság, az államhatár rendjének, az érintett és mások jogainak, biztonságának és tulajdonának védelme, és a körözési eljárás lefolytatása érdekében

a) a tárhelyszolgáltatónál tárolt adatokban informatikai eszköz útján keresést végezhet és a keresés eredményeként azt az információt ismerheti meg, hogy az általa megadott keresési feltételek szerinti személy mely szálláshely-szolgáltatónál szerepel igénybe vevőként, továbbá

b) – az adatkérés céljának megjelölésével – a szálláshely-szolgáltató által kezelt adat továbbítását kérheti, amelyet a szálláshely-szolgáltató térítésmentesen teljesít.”

III.

- [18] Az Alkotmánybíróság mindenekelőtt azt vizsgálta meg, hogy a bírói indítvány megfelel-e az Abtv.-ben előírt feltételeknek.
- [19] Az Abtv. 25. §-a szerint a bíró – a bírósági eljárás felfüggesztése mellett – abban az esetben kezdeményezi az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés b) pontja alapján az Alkotmánybíróságnál a jogszabály vagy jogszabályi rendelkezés alaptörvény-ellenességének megállapítását, illetve az alaptörvény-ellenes jogszabály alkalmazásának kizárását, ha az előtte folyamatban lévő egyedi ügy elbírálása során olyan jogszabályt kell alkalmazni, amelynek alaptörvény-ellenességét észleli, vagy alaptörvény-ellenességét az Alkotmánybíróság már megállapította. Az Alkotmánybíróság a jelen ügyben megállapította, hogy a bíró olyan jogszabályi rendelkezés felülvizsgálata iránt terjesztette elő indítványát, amelyet az előtte folyamatban lévő eljárásban alkalmaznia kellene.
- [20] Az egyedi normakontroll eljárást kezdeményező bírói indítványnak az Abtv. 52. § (1) bekezdése szerinti határozott kérelmet kell tartalmaznia. A kérelem akkor határozott, ha tartalmazza az Alkotmánybíróság hatáskörére és az indítványozó jogosultságára vonatkozó hivatkozást, megjelöli az Alaptörvényben biztosított jogok sérelmének a lényegét, az Alaptörvény megsértett rendelkezéseit és megfelelő indokolást is tartalmaz, valamint megjelöli a sérelmezett jogszabályi rendelkezést, és kéri az alaptörvény-ellenességének a megállapítását és megsemmisítését, illetve az alaptörvény-ellenes jogszabály alkalmazásának a kizárását {lásd többek között: 2/2016. (II. 8.) AB határozat, Indokolás [27]–[28]}. A vizsgált bírói kezdeményezés tartalmazza az Alkotmánybíróság hatáskörére és az indítványozó jogosultságára való hivatkozást [Abtv. 25. § (1) bekezdése], megjelöli az Alaptörvényben biztosított jogok sérelmének a lényegét és a megsérteni vélt cikkeket [Alaptörvény VI. cikk (1), valamint (3) bekezdése], valamint megfelelő indokolást tartalmaz arra, hogy a sérelmezett jogszabályi rendelkezés miért ellentétes az Alaptörvény jelölt rendelkezéseivel. Az indítvány rögzíti az indítványozó kérelmét az alaptörvény-ellenes jogszabály alkalmazásának kizárására, továbbá kifejezetten kéri a támadott szövegrezsz alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését.
- [21] Mindezek alapján az Alkotmánybíróság álláspontja szerint a bírói kezdeményezés az Abtv. 25. §-ában, valamint 52. § (1) és (1b) bekezdésében előírt feltételeknek alapvetően megfelel (mivel az eljárásban alkalmazni kell a támadott normát, az eljárás felfüggesztése megtörtént, és az indítvány határozott kérelmet tartalmaz).

IV.

- [22] Az indítvány nem megalapozott.
- [23] 1. Az Alkotmánybíróság mindenekelőtt áttekintette az Alaptörvény VI. cikk (1), valamint (3) bekezdésével összefüggő, jelen ügyben releváns gyakorlatát.
- [24] 1.1. Az Alkotmánybíróság több döntésében is foglalkozott az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdésében deklarált magánszférához való joggal.
- [25] A magánszférára vonatkozó hatályos alaptörvényi rendelkezéseket az Alaptörvény hetedik módosítása állapította meg, tovább erősítve a magánélethez való, illetve az ahhoz kapcsolódó jogok védelmét. Azonban már az ezt megelőző alkotmánybírósági gyakorlat is a magánélet fokozott védelmét rögzítette: „Az Alaptörvény a magánélet sérthetlenségének joga alá eső védett jogviszonyok körét jelentősen kibővíti az előző Alkotmány szabályaihoz képest. A magántitok kifejezést az Alaptörvény nem használja, helyette a magán- és családi életet, az otthon és a kapcsolattartást védi” {9/2014. (III. 21.) AB határozat, Indokolás [42]}. Az Alkotmánybíróságnak az Alaptörvény hetedik módosítását megelőző gyakorlatát a 13/2016. (VII. 18.) AB határozat a következőképp foglalta össze: „A magánszféra lényegi fogalmi eleme, hogy az érintett akarata ellenére mások oda ne hatolhassanak be, illetőleg be se tekinthessenek. [...] Az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdésében biztosított magánszférához való jog és az Alaptörvény II. cikke által garantált emberi méltósághoz való jog között különösen szoros a kapcsolat. Az Alaptörvény II. cikke megalapozza a magánszféra alakítása érinthetetlen területének védelmét, ami teljesen ki van zárva minden állami beavatkozás alól, mivel ez az emberi méltóság alapja. Az Alaptörvény értelmében a magánszféra védelme azonban nem szűkül le az Alaptörvény II. cikke által is védett belső vagy intimszférára, hanem kiterjed a tágabb értelemben vett magánszférára (kapcsolattartás), illetve arra a térbeli szférára is, amelyben a magán- és családi élet kibontakozik (otthon)” {13/2016. (VII. 18.) AB határozat, Indokolás [42]}. Az Alaptörvény VI. cikkének szövegszerű változását követően a 3215/2020. (VI. 19.) AB határozat úgy foglalt állást, hogy „az Alaptörvény hetedik módosítása [...] új szabályozási szintre emelte a magánszféra védel-

- mét, a korábbi, a magánszféra nevesített, néhány elemének védelme helyett komplex, általános védelmet nyújtva, mely kiterjed az intimszférára, továbbá a tágabb értelemben vett magánszférára, az egyén családi életére, otthonára, kapcsolattartására” {3215/2020. (VI. 19.) AB határozat, Indokolás [35]}.
- [26] A 11/2014. (IV. 4.) AB határozatában az Alkotmánybíróság azt is kifejtette, hogy a magán- és családi élet tiszteltben tartása, amely az Alaptörvény VI. cikke szerint alapjog, azt kívánja meg, hogy az állam ne avatkozzon az egyén intim szférájába. A magán- és családi élet tiszteltben tartása az állami beavatkozás tilalmán kívül azt is jelenti, hogy a magánéletről szóló információk csak az érintett hozzájárulásával (vagy törvény alapján) kerülhessenek nyilvánosságra, vagy jussanak az állam tudomására {11/2014. (IV. 4.) AB határozat, Indokolás [55]}.
- [27] 1.2. Az Alkotmánybíróság a személyes adatok védelmének kérdésével is számos döntésében foglalkozott.
- [28] Az Alkotmánybíróság a 3378/2023. (VII. 27.) AB határozatában megerősítette, hogy a személyes adatok védelméhez való jogot [Alaptörvény VI. cikk (3) bekezdése] nem hagyományos védelmi jogként kell értelmezni, hanem annak aktív oldalát is figyelembe véve, információs önrendelkezési jogként. A személyes adatok védelméhez való jognak eszerint az a tartalma, hogy mindenki maga rendelkezik személyes adatainak feltárásáról és felhasználásáról. Személyes adatot felvenni és felhasználni tehát általában az érintett beleegyezésével szabad. Mindenki számára követhetővé és ellenőrizhetővé kell tenni az adatfeldolgozás egész útját, vagyis mindenkinek joga van tudni, ki, hol, mikor, milyen célra használja fel az ő személyes adatát {32/2013. (XI. 22.) AB határozat, Indokolás [87]}. Ebből következően, főszabály szerint mindenkinek joga van ahhoz, hogy tájékoztatást kérjen és kapjon a rá vonatkozó személyes, illetve minősített személyes adatok kezeléséről {3378/2023. (VII. 27.) AB határozat, Indokolás [33]}.
- [29] Többek között a 3167/2019. (VII. 10.) AB határozatában azt is kimondta az Alkotmánybíróság, hogy „[a] »személyes adat« minden esetben az ember magán- és családi életéről szóló információ; így a jog lehetővé teszi az ember számára, hogy magán- és személyes életéről szóló információkkal kizárólag maga rendelkezzen: amiből következik, hogy korlátozása az alapjog-korlátozás feltételei szerint megengedett. Az önrendelkezés akkor lehetséges, ha minden ember maga dönti el, hogy saját magáról – magánéletéről (ami a saját élete) és családi életéről – milyen ismeretet oszt meg és kivel {3167/2019. (VII. 10.) AB határozat, Indokolás [26]}.
- [30] A fentiekkel együtt az Alkotmánybíróság a 3171/2017. (VII. 14.) AB határozatában azt is kifejtette, hogy a személyes adatok védelméhez való jog korlátozása az alapjogi teszt [Alaptörvény I. cikk (3) bekezdése] feltételei szerint megengedett. Ennek alkalmazása során az Alkotmánybíróság az alapvető jog korlátozásának szükségessége körében értékeli a célhoz kötöttség követelményének érvényesülését: azt, hogy a személyes adat feldolgozásának van-e pontosan meghatározott és jogszerű célja, valamint azt, hogy az adatfeldolgozás minden szakasza megfelel-e a bejelentett és közhitelűen rögzített célnak {3171/2017. (VII. 14.) AB határozat, Indokolás [33]}. Az információs önrendelkezési jog gyakorlásának másik alapvető garanciája az adattovábbítás és az adatok nyilvánosságra hozásának korlátozása {3171/2017. (VII. 14.) AB határozat, Indokolás [34]}. Ezzel összefüggésben azonban hangsúlyozni kell, hogy egy személyes adatot az érintetten és adatkezelőn, illetve adatfeldolgozón kívül harmadik személy számára csak akkor lehet hozzáférhetővé tenni, ha arra konkrét törvényi felhatalmazás van, vagy ha abba az érintett személy beleegyezik. Összességében tehát megállapítható, az Alkotmánybíróság a személyes adatok védelméhez való jog korlátozása körében az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdése alapján azt értékeli, hogy a korlátozás más alapvető jog érvényesülése vagy valamely alkotmányos érték védelme érdekében, a feltétlenül szükséges mértékben, az elérni kívánt céllal arányosan, az alapvető jog lényeges tartalmának tiszteltben tartásával történik-e {3171/2017. (VII. 14.) AB határozat, Indokolás [33]}.
- [31] 2. Az indítványozó bíró a Turisztikai tv. 9/H. §-át azért véli alaptörvény-ellenesnek, mivel az indokolatlanul mélyre hatol az érintett magánszférájában, ezzel együtt kérdéses, hogy alkalmas-e a jogkorlátozás céljainak megvalósulásához, emellett profilozásra alkalmas [Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdése], továbbá készletező adatkezelést alkalmaz [Alaptörvény VI. cikk (3) bekezdése], amelynek azonban a szükségessége és arányossága nem igazolható.
- [32] 2.1. Az Alkotmánybíróság elsőként az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdésének sérelmét állító indítványelemet vizsgálta.
- [33] A fentiekben részletezett alkotmánybírósági gyakorlat alapján egyértelműen megállapítható, hogy minden érintett személy maga rendelkezik a személyes adatai felett, tehát főszabály szerint csak az ő beleegyezésével lehet ilyen adatokat rögzíteni, kezelni, továbbítani. Ezzel együtt azonban az Alkotmánybíróság [többek között a 3167/2019. (VII. 10.) AB határozatában] azt is megerősítette, hogy a személyes adatok védelméhez való jog is korlátozható, az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdésével összhangban, ha annak célhoz kötöttsége pontosan meghatározható. Ezzel együtt, tekintettel arra, hogy a személyes adatok az érintett személy magánszférájára is ki-

hatnak, harmadik személy és az állam részére az adatok csak akkor továbbíthatók, ha az érintett ahhoz hozzájárul, vagy ha a továbbításnak van törvényi alapja.

- [34] Az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdése szerint alapvető jog más alapvető jog érvényesülése vagy valamely alkotmányos érték védelme érdekében, a feltétlenül szükséges mértékben korlátozható. Azáltal, hogy a Turisztikai tv. 9/H. § (1) bekezdése előírja a szálláshely-szolgáltatás során rögzítendő személyes adatok körét, kétségtelenül korlátozza a szálláshely-szolgáltatást igénybe vevő magánszféra-hoz való jogát. Ezért az Alkotmánybíróság elsőként azt vizsgálta, hogy az indítványban támadott rendelkezés legitim célja és szükségessége igazolható-e.
- [35] A Turisztikai tv. indítványban támadott 9/H. § (1)–(4) bekezdése egyértelműen meghatározzák az adatkezelés célját. Ez a 9/H. § (1) bekezdése szerint „az érintett és mások jogainak, biztonságának és tulajdonának védelme [...], továbbá harmadik országbeli állampolgárok és a szabad mozgás és tartózkodás jogával rendelkező személyek tartózkodására vonatkozó rendelkezések betartásának ellenőrzése [...]”. Emellett az érintett § pontosan körülhatárolja a rögzítendő személyes adatok körét, valamint a (2) és (2a) bekezdésben azt is, hogy ezen adatok rögzítése céljából mikor és kinek kell bemutatnia a szálláshely-szolgáltatónak a személyi azonosító okmányát. Mindezek alapján megállapítható tehát, hogy az alapjogkorlátozásnak van igazolható legitim célja, amelyek közbiztonsági és idegenrendészeti szempontú alkotmányos érdekek védelmére vezethetők vissza. Az is megállapítható továbbá, hogy e legitim cél elérésének szükséges eszköze a Turisztikai tv.-ben meghatározott személyes adatok rögzítésének kötelezettsége. Az alapjogkorlátozás arányosságának vizsgálata tekintetében fontos kiemelni, hogy a Turisztikai tv. támadott 9/H. § (3) bekezdése szerint az adatkezelésnek az érintett személyes adataira nézve – a szálláshely-szolgáltató vonatkozásában – van törvényi határideje: a rögzítést követő év utolsó napja. Garanciális szabályként jelenik meg továbbá a Turisztikai tv. támadott 9/H. § (4) bekezdésében az is, hogy az adatokat tároló tárhelyszolgáltató (a Turisztikai tv. végrehajtási rendelete szerint az MTÜ Zrt.) a tárolt adatokat nem ismerheti meg, azaz ezeket főszabály szerint csak a szálláshely-szolgáltató ismerheti. Mindezek értékelése alapján az is megállapítható, hogy a jogalkotó a fenti célok eléréséhez a legenyhébb eszközt alkalmazta, és a garanciális szabályokat figyelembe véve a személyes adatoknak a VIZA rendszerben való rögzítése nem okoz aránytalan sérelmet a szálláshely-szolgáltatást igénybe vevő számára.
- [36] A Turisztikai tv. 9/H. §-ának az indítványban leginkább kifogásolt rendelkezése az (5) bekezdésben található, amely felhatalmazást ad a rendőrség részére az adatok megismerésére, amely ugyancsak a személyes adatok védelméhez való jog korlátozását jelenti. E tekintetben is szükséges ezért vizsgálni, hogy a személyes adatok védelmének joga az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdésével összhangban kerül-e korlátozásra. E tekintetben fontos kiemelni, hogy a korlátozásra törvényben kerül sor, ezért a korlátozás formai feltétele teljesül. A Turisztikai tv. a 9/H. § (5) bekezdésében megjelöli az adattovábbítás célját is, amely szerint arra csak „bűnmegelőzés, valamint a közrend, a közbiztonság, az államhatár rendjének, az érintett és mások jogainak, biztonságának és tulajdonának védelme, és a körözési eljárás lefolytatása érdekében” kerülhet sor. Ezen szempontok egyértelműen a korlátozás legitim céljának tekinthetők (hiszen a közbiztonság és nemzetbiztonság igazolható alkotmányos érdekek). Ezzel együtt pedig az is megállapítható, hogy ezen célok elérésének szükséges eszköze lehet a VIZA rendszerben rögzített adatok továbbítása. Az arányosság tekintetében szükséges megvizsgálni azt is, hogy a támadott rendelkezés a rendőrség számára mire ad lehetőséget. E tekintetben a Turisztikai tv. 9/H. § (5) bekezdés a) pontja szerint a rendőrség keresést végezhet a VIZA rendszerben arra nézve, hogy az érintett személy neve szerepelt-e az adott szálláshely-szolgáltató rendszerében a vizsgált időszakban. Másfelől, ugyanezen bekezdés b) pontja szerint külön cél megjelölésével további adattovábbítást is kérhet a rendőrség. Ha összevetjük a korlátozás mértékét a Turisztikai tv.-ben meghatározott jogkorlátozási célokkal, akkor ezek alapján megállapítható, hogy a korlátozás kiállja az arányosság próbáját, különösen arra tekintettel, hogy az érintett személy neve mellett egyéb személyes adatainak továbbítása csak további, külön, az adott esetre vonatkozó célok megjelölése mellett kérhető.
- [37] 2.2. Az Alkotmánybíróság ezt követően az Alaptörvény VI. cikk (3) bekezdése sérelmét állító indítványelemet vizsgálta. Az indítványozó ugyanis azt is állította, hogy a tárolt adatok alkalmasak profilozásra, emellett a rendszer pusztán készletező adatkezelést alkalmaz, amelynek szükségessége és arányossága nem igazolt.
- [38] 2.2.1. Elsőként fontos kiemelni, hogy a Turisztikai tv. támadott §-a által rögzítendő adatokból az érintett személyre nézve két dolog állapítható meg minden esetben: egyfelől az ő személyének pontos beazonosítása, másfelől, hogy az érintett időszakban az adott szálláshely-szolgáltatónál szállt meg. Emellett összetett, tehát nem csak az érintett személyre kiterjedő adatkérés esetében az is megállapítható lehet, hogy ezen időszakban kik tartózkodtak még az adott szálláshely-szolgáltatónál. Az indítvány alapját szolgáló perben felmerült azonban az az érv is, hogy az adatkérés esetében az is egyértelművé válhat, hogy az érintett személy kivel érkezett

az adott szálláshelyre. Ez azonban a törvényi szabályozásból nem következik, ugyanis a Turisztikai tv. 9/H. § (1) bekezdése szerint a szobaszámot nem kell rögzíteni a rendszerben. Mindezek alapján megállapítható, hogy az érintett személyről teljes körű vagy akár csak részleges profil a rögzített adatok alapján nem lesz felvázolható, tehát az indítványban állított alapjogsérelem nem valósul meg.

- [39] 2.2.2. Az Alkotmánybíróság a 15/2022. (VII. 14.) AB határozatában foglalkozott a készletező adatgyűjtés kérdésével. E szerint a készletező adatgyűjtés akkor áll fenn, ha az adatkezelés értékelhető, konkrétan meghatározott, teljes körű realizálódásra képes célokhoz i) egyáltalán nem, vagy legalábbis nem kellőképpen kötődik, ii) vagy bár korábban kellőképpen kötődött, de a cél teljesülésére vagy megszűnésére tekintet nélkül az adatkezelés folytatódik, iii) vagy annak ellenére, hogy az adatkezelés kellőképpen kötődik legitim célokhoz, azok kereteit valamely oknál fogva túllépi [15/2022. (VII. 14.) AB határozat, Indokolás [28]].
- [40] 3. Ez alapján elsőként azt kellett vizsgálni az Alkotmánybíróságnak, hogy a Turisztikai tv. 9/H. §-a által megvalósuló adatrögzítés kimeríti-e a készletező adatgyűjtés fogalmát. Ahogyan arra korábban már utalt az Alkotmánybíróság, az adatkezelésnek a Turisztikai tv. 9/H. §-ában meghatározott célja az érintett és mások jogainak, biztonságának és tulajdonának védelme, továbbá harmadik országbeli állampolgárok és a szabad mozgás és tartózkodás jogával rendelkező személyek tartózkodására vonatkozó rendelkezések betartásának ellenőrzése. Ezen cél eléréséhez az alábbi adatokat kell rögzíteni: szálláshely-szolgáltatást igénybe vevő családi és utónevét, születési családi és utónevét, születési helyét és idejét, nemét, állampolgárságát, valamint anyja születési családi és utónevét, valamint a szálláshely-szolgáltatást igénybe vevő személyazonosításra alkalmas okmányának, illetve útiokmányának azonosító adatait, harmadik országbeli állampolgár esetében a vízum vagy tartózkodási engedély számát, a beutazás időpontját és helyét, továbbá a szálláshely-szolgáltatás címét, a szálláshely igénybevételeinek kezdő és várható, valamint tényleges befejező időpontját. Ha a Turisztikai tv.-ben meghatározott célokat és a rögzített adatok körét összevetjük az Alkotmánybíróság által meghatározott szempontokkal, akkor az alábbi megállapításokat tehetjük. Az adatkezelésnek a Turisztikai tv. szerint kettős célja van: egyfelől a szálláshelyen megszálló érintett személy és a szálláshelyen lévő más személyek biztonságának a garantálása (amely alatt a szálláshelyen elkövetett esetleges szabálysértések vagy bűncselekmények elkövetőinek a felderítését értjük), másfelől pedig a nem magyar állampolgárok beutazási szabályainak az ellenőrzése. Mindkettő cél tekintetében megállapítható egyfelől, hogy azok alkotmányos érdekek védelméhez kapcsolódnak, másfelől, hogy az e célok elérésére a rögzítendő adatok köre az adatkezelés teljes időtartama alatt alkalmas (és ennek eléréséhez szükséges is), emellett pedig a Turisztikai tv. 9/H. § (5) bekezdésében meghatározott adattovábbítási célokhoz is kötődik. Mindezek alapján megállapítható, hogy a Turisztikai tv. 9/H. §-a nem valósít meg készletező adatgyűjtést, így annak további [az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdésével összefüggő] alkotmányosságát sem szükséges vizsgálni.
- [41] 4. A fentiek alapján megállapítható, hogy a Turisztikai tv. indítványban támadott 9/H. §-a nem ellentétes az Alaptörvény VI. cikk (1) és (3) bekezdésével, ezért az Alkotmánybíróság az indítványt elutasította.

V.

- [42] 1. Az Abtv. 46. § (1) bekezdése felhatalmazza az Alkotmánybíróságot arra, hogy ha a hatáskörei gyakorlása során folytatott eljárásában a jogalkotó általi mulasztással előidézett alaptörvény-ellenesség fennállását állapítja meg, akkor a mulasztást elkövető szervet – határidő megjelölésével – felhívja jogalkotói feladatának teljesítésére. Az Abtv. 46. § (2) bekezdés c) pontja alapján a jogalkotói feladat elmulasztásának minősül, ha a jogi szabályozás Alaptörvényből levezethető lényeges tartalma hiányos.
- [43] 2. Az indítványozó bíró – bár indítványában hangsúlyozta, hogy nem indítványozza mulasztásban megnyilvánuló alaptörvény-ellenesség megállapítását – indítványában az Alaptörvény VI. cikk (1) és (3) bekezdése sérelmét amiatt is állította, mivel a Turisztikai tv. 9/H. §-a alapján a folyamatban lévő per felperese nem kapott tájékoztatást az alperes szálláshely-szolgáltatótól, hogy adatait törölték-e a VIZA rendszerből, továbbá, hogy történt-e a 9/H. § (5) bekezdése szerint keresés vagy adattovábbítási kérelem a rendszerben rögzített személyes adataira nézve a rendőrség részéről. A tájékoztatás elmaradását az alperes azzal indokolta, hogy a Turisztikai tv. 9/H. §-a alapján neki erről nincs információja, és felvilágosítást sem kérhet e tekintetben a VIZA rendszert üzemeltető MTÜ Zrt.-től.

- [44] 3. Az Infotv. 14. § b) pontja tartalmazza az érintettnek a személyes adatai kezelésére vonatkozó tájékoztatáshoz való jogát. Az Infotv. ezen rendelkezése kimondja, hogy az érintett jogosult arra, hogy az adatkezelő és az annak megbízásából vagy rendelkezése alapján eljáró adatfeldolgozó által kezelt személyes adatai vonatkozásában az Infotv.-ben meghatározott feltételek szerint kérelmére személyes adatait és az azok kezelésével összefüggő információkat a rendelkezésére bocsássák. Az Infotv. 17. § (1)–(2) bekezdése rögzíti az érintett rendelkezésére bocsátandó adatokat. Ez az ún. hozzáféréshez való jog. Az Infotv. 17. § (1)–(2) bekezdése szerinti adatokhoz való hozzáférés joga nem abszolút jog, annak érvényesítését a (3) bekezdés szerint az adatkezelő az elérni kívánt céllal arányosan korlátozhatja vagy megtagadhatja, ha ezen intézkedés elengedhetetlenül szükséges a 16. § (3) bekezdés a)–f) pontjában meghatározott valamely érdek biztosításához. Az Infotv. 16. § (3) bekezdés e) pontja alapján a nemzetbiztonság védelme is indokolhatja az érintettnek a saját adataihoz való hozzáférése korlátozását.
- [45] Az Infotv. szerint tehát a hozzáférés joga az adatkezelőt terheli, aminek a Turisztikai tv. 9/H. §-a vonatkozásában a szálláshely-szolgáltató minősül. A szálláshely-szolgáltatónak azonban a VIZA rendszerhez a Turisztikai tv. szerint nincs hozzáférési joga, tehát a szálláshely-szolgáltatást igénybe vevő személynek nem tud felvilágosítást adni, amely azonban ellentétes az Alaptörvény VI. cikk (3) bekezdésével.
- [46] Fontos emellett megjegyezni azt is, hogy az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint mindenki számára követhetővé és ellenőrizhetővé kell tenni az adatfeldolgozás egész útját, vagyis mindenkinek joga van tudni, ki, hol, mikor, milyen célra használja fel az ő személyes adatát [32/2013. (XI. 22.) AB határozat, Indokolás [87]]. Ez alapján pedig mindenkinek joga van ahhoz is, hogy tájékoztatást kérjen és kapjon a rá vonatkozó személyes, illetve minősített személyes adatok kezeléséről [3378/2023. (VII. 27.) AB határozat, Indokolás [33]].
- [47] A Turisztikai tv. 9/H. §-ának vizsgálata alapján az is egyértelműen megállapítható, hogy az érintett rendelkezés (és a Turisztikai tv. más rendelkezései) nem tartalmaz(nak) szabályokat arra nézve, hogy a szálláshely-szolgáltatást igénybe vevő vendég tájékoztatást kérhet a VIZA rendszert üzemeltető tárhelyszolgáltatótól arra nézve, hogy adatait még kezelik-e. Ennek egyik oka, hogy a Turisztikai tv. 9/H. § (3) bekezdésében meghatározott adatkezelési határidő csak a szálláshely-szolgáltatót köti. Ebből következően a Turisztikai tv. arra nézve nem tartalmaz szabályokat, hogy a Turisztikai tv. 9/H. § (1) bekezdésében rögzített és a VIZA rendszerben tárolt személyes adatokat meddig lehet kezelni a VIZA rendszerben, és milyen határidővel kell azokat törölni. A Turisztikai tv. ezen hiányossága azonban szintén ellentétes az Alaptörvény VI. cikk (3) bekezdésével. Ugyancsak nincs összhangban az Alaptörvény VI. cikk (3) bekezdésével az sem, hogy a Turisztikai tv. nem teszi lehetővé, hogy a szálláshely-szolgáltatást igénybe vevő személy információt kérhessen arról, hogy a szálláshely-szolgáltatás igénybevételekor rögzített személyes adatait még kezelik-e a VIZA rendszerben, illetve arról sem, hogy Turisztikai tv. 9/H. § (5) bekezdése alapján a rendőrség részéről történt-e a személyes adataira nézve keresés, illetve érkezett-e célhoz kötött adattovábbítási kérelem. Ennek oka pedig többek között arra is visszavezethető, hogy a Turisztikai tv. azt sem szabályozza, hogy a VIZA rendszerben rögzített személyes adatok tekintetében mely szervnek lenne kötelessége elvégezni az adatkezelési felülvizsgálatot.
- [48] Mindezek alapján megállapítható, hogy a Turisztikai tv. fenti hiányosságai sértik az Alaptörvény VI. cikk (3) bekezdését, ezért az Alkotmánybíróság a rendelkező részben meghatározottak szerint mulasztásban megnyilvánuló alaptörvény-ellenességet állapított meg.

VI.

- [49] A Magyar Közlönyben való közzétételt az Alkotmánybíróság az Abtv. 44. § (1) bekezdés második mondata alapján, a határozat elvi megállapításaira tekintettel rendelte el.

Budapest, 2024. július 9.

Dr. Varga Réka s. k.,
az Alkotmánybíróság elnökhelyettese
az aláírásban akadályozott
dr. Juhász Imre,
az Alkotmánybíróság elnöke helyett

Dr. Handó Tünde s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Varga Réka s. k.,
az Alkotmánybíróság elnökhelyettese
az aláírásban akadályozott
Haszonicsné dr. Ádám Mária
alkotmánybíró helyett

Dr. Horváth Attila s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Hörcherné dr. Marosi Ildikó s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Lomnici Zoltán s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Márki Zoltán s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Patyi András s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Salamon László s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Schanda Balázs s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Szabó Marcel s. k.,
alkotmánybíró

Haszonicsné dr. Ádám Mária alkotmánybíró párhuzamos indokolása

- [50] Egyetértek a határozat rendelkező részével, az ott megállapított mulasztásban megnyilvánuló alaptörvény-ellenesség álláspontom szerint is fennáll. A rendelkező részben tett megállapítások kellő megalapozása szempontjából azonban az indokolást két vonatkozásban hiányosnak tartom.
- [51] Egyrészt a Turisztikai tv. 9/H. §-ából, illetve az azt megállapító törvény indokolásából nem tűnik ki világosan, hogy mi volt a konkrét célja a VIZA rendszer – mint a szálláshely-szolgáltatást igénybe vevők személyes adatait rögzítő új, központi tárhely – létrehozásának, és ilyen célt a határozat sem mutat ki, pusztán tudomásul veszi a 9/H. § (1) bekezdésének rendkívül általános megfogalmazásait. A szálláshely-szolgáltatók eddig is rögzítettek különböző személyes adatokat, amelyeket – statisztikai jellegű és forgalmi adatokként – eddig is továbbítaniuk kellett a Nemzeti Turisztikai Adatszolgáltató Központ részére, amelyet ugyancsak az MTÜ Zrt. üzemeltet. Hiányzik annak a magyarázata és alátámasztása, hogy miért volt szükség egy újabb, az Alaptörvény VI. cikk (1) és (3) bekezdésében garantált jogokat jobban korlátozó központi adatbázis felállítására, és miért nem működött megfelelően a korábbi rendszer.
- [52] Másrészt, amint azt az alapul fekvő ügy is megvilágítja – és erre utal a NAIH elnökének álláspontja is –, tisztázatlanok a VIZA rendszer tekintetében olyan, a személyes adatok védelme szempontjából alapvető jelentőségű kérdések, mint hogy ki az adatkezelő, kinek a dolga a kezelt adatokról tájékoztatást adni az érintettek számára, és kinek kell a személyes adatokat törölni az adatkezelés időtartamának elteltével.
- [53] A határozat indokolását abban az esetben tartottam volna teljes körűnek, és tudtam volna maradéktalanul támogatni, ha abban az Alkotmánybíróság ezeknek a kérdéseknek a tisztázására is kitért volna.

Budapest, 2024. július 9.

Dr. Varga Réka s. k.,
az Alkotmánybíróság elnökhelyettese
az aláírásban akadályozott
Haszonicsné dr. Ádám Mária
alkotmánybíró helyett

Alkotmánybírósági ügyszám: III/496/2024.
Megjelent a Magyar Közlöny 2024. évi 77. számában.

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 17/2024. (VII. 23.) AB HATÁROZATA

az ügyvédi letétbe helyezett letét kifizetésével kapcsolatos mulasztásban megnyilvánuló alaptörvény-ellenesség megállapításáról

Az Alkotmánybíróság teljes ülése alkotmányjogi panasz tárgyában – *dr. Hörcherné dr. Marosi Ildikó és dr. Patyi András* alkotmánybírók különvéleményével – meghozta a következő

h a t á r o z a t o t:

1. Az Alkotmánybíróság – hivatalból eljárva – megállapítja, hogy az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdését sértő, mulasztásban megnyilvánuló alaptörvény-ellenesség áll fenn annak következtében, hogy a törvényalkotó nem teremtette meg teljeskörűen annak a törvényi garanciáit, hogy az ügyvédi letétbe helyezett letét kifizetésre kerüljön annak, akit az a letéti szerződés alapján, vagy a szerződés megszűnésekor megillet, azonban azt a letétet kezelő ügyvéd (letéteményes) bármely okból nem fizeti vissza.
Az Alkotmánybíróság felhívja az Országgyűlést, hogy jogalkotói feladatának 2025. június 30-ig tegyen eleget.
2. Az Alkotmánybíróság a Kúria mint felülvizsgálati bíróság Pfv.V.21.577/2019/5. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt elutasítja.

Az Alkotmánybíróság elrendeli e határozatának a Magyar Közlönyben történő közzétételét.

I n d o k o l á s

I.

- [1] 1. Az indítványozó – jogi képviselője útján (dr. Kiss Csaba ügyvéd) – az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján alkotmányjogi panasszal fordult az Alkotmánybírósághoz. Indítványában a Kúria mint felülvizsgálati bíróság Pfv.V.21.577/2019/5. számú ítélete, valamint a Fővárosi Ítéltábla 14.Gf.40.574/2018/4/II. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését kérte, mivel az álláspontja szerint ellentétes az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tulajdonhoz való joggal, valamint a XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt, tisztességes bírósági eljáráshoz való joggal.
- [2] 2. Az indítvány benyújtását megelőző bírósági eljárásnak az alkotmányjogi panasz elbírálása szempontjából lényeges elemei a rendelkezésre bocsátott bírósági döntésekben foglaltak szerint a következőképpen foglalhatók össze.
- [3] 2.1. Az indítványozó mint letevő és egy ügyvéd között 2007. október 18-án létrejött letéti szerződés alapján az indítványozó 29 millió Ft-ot letétbe helyezett egy későbbi időpontban megvalósítandó ingatlanberuházás fedezeti igazolásaként. A szerződésben rögzítették, hogy a letét összege az indítványozó által adott, két tanú által aláírt meghatalmazás alapján fizethető ki a meghatalmazott részére. Az indítványozó 2007. november 14-én megkísérelte felvenni a befizetett letéti összeget, de az ügyvédtől azt a tájékoztatást kapta, hogy azt meghatalmazás alapján 2007. november 5-én kifizette (az ügyvéd saját) testvérenek. A meghatalmazáson – mint később bebizonyosodott – nem az indítványozó aláírása szerepelt, azt helyette az ügyvéd testvére írta alá.
- [4] 2.2. Az indítványozó az ügyvéddel szemben a Pest Megyei Ügyvédi Kamara előtt panasszal élt, amely az ügyvédet vétkesnek találta, és megállapította, hogy az ügyvéd szándékos fegyelmi vétséget követett el, és vele szemben pénzbírság fegyelmi büntetést szabott ki.
- [5] Az indítványozó az ügyvéd testvérevel szemben fizetési meghagyás kibocsátását kezdeményezte a 29 millió Ft és járulékai megfizetésére, a fizetési meghagyás jogerőre emelkedett.
- [6] Az indítványozó – a kamarai panasszal párhuzamosan – az ügyvéddel szemben pert indított a 29 millió Ft és járulékai megfizetésére, a Fővárosi Ítéltábla jogerős ítéletében megállapította, hogy az ügyvéd és testvére a 29 millió Ft és járulékai megfizetésére egyetemlegesen köteles.

- [7] 2.3. Tekintettel arra, hogy az ügyvéddel és testvérével szemben lefolytatott végrehajtási eljárások nem vezettek eredményre, az indítványozó pert indított az ügyvéd felelősségbiztosítójával (Magyar Ügyvédek Biztosító és Segélyező Egyesülete, MÜBSE) mint I. rendű (a továbbiakban: Biztosító) és az ügyvéddel mint II. rendű alperessel szemben helytállási kötelezettség megállapítása és szerződés részleges érvénytelensége iránt.
- [8] A jogosulatlan letétkifizetés időpontjában az ügyvédnek érvényes és hatályos felelősségbiztosítása volt 15 millió Ft károkozás erejéig a Biztosítónál. A biztosítási szerződésre irányadó, 2006. július 1-jétől hatályos, „Biztosítási feltételek” megnevezésű általános szerződési feltételek II. pontja szerint „[a] biztosított ellen érvényesített kár, amelyet a biztosított vagy alkalmazottja jogellenesen, az ügyvédi tevékenységre [az ügyvédekről szóló 1998. évi XI. törvény (a továbbiakban: régi Ügytv.)] 5. § (1) bekezdés a)–d) pontja] vonatkozó szabályok megsértésével – ide értve a jogszabály, valamint a bírói gyakorlat ismeretének hiányát is (műhiba), – vagy mint kirendelt védő, pártfogó ügyvéd, gyám, gondnok, ügygondnok, hagyaték gondozója, végrendeleti végrehajtó, végrendeleti, hagyatéki felszámoló, ügyvédi letét kezelője (pénz, érték őrzésének kivételével) e minőségében okozott”. A biztosítási feltételek III.3.1.6. pontja szerint nem téríti meg a Biztosító azt a kárt, „amely a letétként vagy egyéb jogcímen átadott, illetve átutalt összeggel való elszámolás elmaradása miatt keletkezik, kivéve, ha a biztosított az átvett összeggel azért nem tud elszámolni, mert azt tévedésből, megtévesztésből vagy felróható módon (figyelmetlenség) jogosulatlanul fizette ki, – a jogügyletben résztvevő másik fél részére.”
- [9] A Biztosító Szolgáltatási Bizottsága 2008 januárjában hozott határozatával az indítványozó kárigényét a biztosítási feltételek III.3.1.6. pontjára hivatkozással elutasította. A Biztosító Panaszbizottsága 2009 márciusában ezt a határozatot helybenhagyta; kifejtve, hogy a hamis meghatalmazást benyújtó személy nem válik a jogügylet részévé, mert jogügyleten a letéti szerződést kell érteni.
- [10] Az indítványozó a Fővárosi Törvényszékhez benyújtott elsődleges kereseti kérelmében annak megállapítását kérte, hogy a Biztosító köteles helytállni az ügyvéd által okozott kárért (a biztosítási összeg erejéig). Másodlagosan azt kérte, hogy a bíróság állapítsa meg a biztosítási feltételek III.3.1.6. pontjának érvénytelenségét elsődlegesen jogszabályba ütközés, másodlagosan tisztességtelenség okán. Hivatkozott a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvénynek (a továbbiakban: régi Ptk.) a szerződés semmisségére, a szerződési feltétel tisztességtelenségére, illetve a biztosítási szerződésekre vonatkozó rendelkezéseire, a régi Ügytv. 10. § (2) bekezdésére, valamint az Alkotmány 13. §-ára.
- [11] Az első fokon eljáró bíróság arra a következtetésre jutott, hogy a Biztosító jogszabályba ütköző módon zárta ki felelősségét az ügyvéd letétkezeléssel okozott kárának a megtérítési kötelezettsége alól, ezért megállapította a Biztosító helytállási kötelezettségét 15 millió Ft (és annak 2008 februárjától számított kamatai) erejéig. A másodlagos kereseti kérelemmel kapcsolatban a bíróság azt állapította meg, hogy az ügyvéd és a Biztosító között létrejött szerződés nem minősül fogyasztói szerződésnek, ezért az indítványozó nem kérheti a szerződési kikötés tisztességtelenségének és érvénytelenségének megállapítását, viszont az érvénytelenségére hivatkozhat.
- [12] 2.4. Az ítélet ellen a Biztosító nyújtott be fellebbezést, melyben elsődlegesen az ítélet megváltoztatását és a kereset elutasítást, másodlagosan az elsőfokú bíróság döntésének hatályon kívül helyezését és a bíróság új eljárás folytatására és új határozat hozatalára kötelezését kérte.
- [13] A másodfokon eljáró Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítélet fellebbezéssel érintett részét megváltoztatta, és a keresetet elutasította. Az ítéltábla nem osztotta az elsőfokú bíróság azon álláspontját, hogy a Biztosító jogszabályba ütköző módon zárta ki helytállási kötelezettségét az adott esetekre vonatkozóan. A bíróság álláspontja szerint a régi Ügytv. annyiban érinti a szerződéses szabadságot, hogy ez alapján az ügyvéd köteles felelősségbiztosítást kötni, azonban az nem következik belőle, hogy az ügyvédi tevékenységek törvénybeli felsorolása a felelősségbiztosítás tartalmát is meghatározná. A régi Ügytv. rendelkezései a felelősségbiztosítási jogviszony tartalmára vonatkozó szabályozást nem írnak elő, ezért a szerződéses jogviszony tartalmát a felek szerződése határozza meg. A bíróság megjegyezte, hogy „a jogalkotói cél kétségtelenül az, hogy az ügyvédi tevékenységgel okozott kár megtérítésére megfelelő fedezet legyen, az ezzel összefüggő kötelezettség azonban az ügyvédet és nem a biztosítót terheli, ezért nem értékelhető az utóbbi terhére, ha az ügyvéd nem valamennyi tevékenységére kiterjedő biztosítást köt”. A bíróság álláspontja szerint a Biztosító helyesen hivatkozott arra, hogy „a felek szerződéses szabadságából következően a biztosítási szerződésben szabadon határozhatják meg a biztosítási események körét egyrésztől a biztosítási esemény meghatározásával, másrésztől kizárások alkalmazásával. [...] A biztosító kockázatviselése a szerződésben meghatározottnál szélesebb körre nem terjedhet ki”.
- [14] 2.5. A másodfokú ítélettel szemben az indítványozó nyújtott be felülvizsgálati kérelmet a Kúriához, a régi Ügytv. 5. § (1) bekezdésének, 10. § (2) bekezdésének, a régi Ptk. 559. § (1) és (3) bekezdésének, 567. § (1) be-

- kezdésének, 200. § (1) bekezdésének, valamint az Alkotmány 13. § (1) bekezdésének a sérelmére hivatkozva. A Kúria a jogerős ítéletet helybenhagyta.
- [15] Az indítványozó érvelése szerint a régi Ügytv. 10. § (2) bekezdésének kötelező előírásai miatt a felek nem állapíthatják meg szabadon a szerződés feltételeit, a Magyar Ügyvédi Kamara 1/2000. (V. 22.) számú iránymutatásának 2. pontja alapján érvényesül típuskényszer. Az ügyvédek csak a Biztosítóval vagy az ő biztosítási szabályzatával lényegében megegyező szabályzatot alkalmazó felelősségbiztosítóval köthettek felelősségbiztosítási szerződést.
- [16] Az indítványozó állítása szerint a Biztosító biztosítási feltételeinek kifogásolt rendelkezései az elsőfokú eljárás során csatolt ombudsmani jelentések szerint is sértik a tulajdonhoz való alkotmányos jogot.
- [17] A Biztosító felülvizsgálati ellenkérelme a jogerős ítélet hatályban tartására irányult; rámutatott arra, hogy az elsőfokú bíróság ítéletének indokolásából kikövetkeztethetően nem tartotta megalapozottnak az indítványozónak az Alkotmány 13. §-ára történő hivatkozását, a felülvizsgálat ezért e körben kizárt (mivel a döntés e részében elsőfokon jogerőre emelkedett).
- [18] A Kúria egyetértett a másodfokú bírósággal abban a kérdésben, hogy a Biztosítási Feltételek III.3.1.6. pontja nem tér el a régi Ptk. biztosításra vonatkozó rendelkezéseitől, és nem ütközik a régi Ügytv.-be sem; a régi Ptk. 200. § (1) bekezdése és 536. §-ában foglaltak alapján a felek szabadon határozhatják meg az ügyvédi felelősségbiztosításra vonatkozó szerződésben azt az eseményt, amely bekövetkezése esetén a biztosító helytállni köteles. Az alkalmazott kizárás nem üresíti ki a régi Ügytv. 10. § (2) bekezdésében meghatározott biztosítási kötelezettséget, mivel „a tipikusan szakmai műhibára visszavezethető kár megtérítése alól letétkezelés esetén is mentesíti a biztosított ügyvédet”.
- [19] 3. Az indítványozó ezt követően fordult az Alkotmánybírósághoz. Indítványában az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdésének, valamint XXVIII. cikk (1) bekezdésének a sérelmét állította.
- [20] Álláspontja szerint az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében biztosított, tisztességes eljáráshoz való joga azért sérült, mert a Kúria nem vette figyelembe a perben becsatolt, az állampolgári jogok országgyűlési biztósának OBH 1357/2003. számú jelentését (a továbbiakban: OBHj.), illetve az alapvető jogok biztósának az AJB-3514/2012. számú ügyben tett jelentését (a továbbiakban: AJBj.). Az indítványozó idéz az AJBj.-ből annak igazolására, hogy „az ügyvédi felelősségbiztosításnak az ügyvéd által ténylegesen és ügyvédi tevékenység jogcímen végzett valamennyi tevékenységre – a végzett tevékenységek kizárólagos vagy fakultatív jellegére tekintet nélkül – ki kell terjednie.” „A kizárásokkal kapcsolatban fontos arra is felhívni a figyelmet, hogy a kötelező felelősségbiztosítások esetén a biztosítási szolgáltatások szerződésben rögzített korlátozásai nem üresíthetik ki azon szabályozási célt, hogy a felelősségbiztosítás kötelező igénybevételel terhelt biztosítottak ügyfelei – tipikusan szakmai műhibára visszavezethető – kárainak bizonyos fokú megtérülése ne függjön a károkozó biztosított ügyvéd anyagi teherviselő képességétől.” Az indítványozó hivatkozik továbbá arra, hogy az AJBj. összegző része szerint nem felel meg a tisztességes eljárás követelményének a szabályozás. Hivatkozik arra, hogy a jelentés szükségesnek tartja a jogszabály kiegészítését, pontosítását (ugyanakkor az idézettként jelzett szöveg abban a formában nem található meg az AJBj.-ben; az a felvetések megfontolásának szükségességét hangsúlyozza).
- [21] Az indítványozó – az AJBj.-ben foglaltakra hivatkozva – utal az Alkotmánybíróság 58/B/2011. AB határozatának azon megállapítására, hogy az ügyvédi felelősségbiztosítás az ügyvéd-ügyféli bizalom anyagi hátterét biztosítja. Az OBHj.-nek a következő megállapításait idézi: a Biztosító és a Magyar Ügyvédi Kamara „elzárkózása azt mutatja, hogy erre nem kívánnak megoldást találni, holott arra az egyértelmű kérdésre kell választ adni, hogy a biztosító felel-e az ügyfél által ügyvédi letétbe helyezett összegért, ha az ügyvéd azt nem fizeti vissza az ügyfélnek. Álláspontom szerint a válasz igen, tehát az ügyvédi letétbe helyezett összegért az ügyvédi felelősségbiztosítás alapján a biztosítónak felelnie kell. [...] Amennyiben a letétbe helyezett összegért való helytállás nem lehet kétséges, úgy megvalósulhat a legfőbb cél: az ügyfelek védelme. Ha ez a védelem akár a biztosító útján teljesül, úgy a bizalmi viszony töretlen marad, és az elkövetkező időben, megfelelő biztosítással nem fordulhat elő hasonló sérelem.”
- [22] Az indítványozó az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt, tisztességes eljáráshoz való jogának a sérelmét látja abban, hogy a Kúria ezekre az érvekre semmilyen módon nem adott választ; kifogásolja továbbá a Kúria indokolásának részletességét és terjedelmét. Hivatkozott arra, hogy az Alkotmány 13. cikkére alapított kérelme és annak indokolása nem került elbírálásra az eljárás során, holott mindvégig hivatkozott a már megszerzett, illetve meglévő tulajdonhoz való alkotmányos alapjogának sérelmére.
- [23] Az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdésében meghatározott tulajdonhoz való jogának a sérelmét abban látta, hogy a Kúria nem tartotta jogszabályba ütközőnek a Biztosítási Feltételek III.3.1.6. pontját, ezáltal megakadályozta

lyozta, hogy kártérítés útján az elveszett tulajdonának egy részéhez hozzájusson. Az indítványozó kérte továbbá, hogy eljárása során az Alkotmánybíróság vegye figyelembe az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésében megfogalmazott jogbiztonság követelményét is.

- [24] Az indítványozó indítványát több alkalommal kiegészítette. E körben hivatkozott arra, hogy bár az ügyben becsatolta azokat a határozatokat, amelyek az ügyvéd felelősségét, illetve fizetési kötelezettségét megállapították, ezeket az okirati bizonyítékokat a bíróságok nem tették vizsgálat tárgyává; ez is sérti az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt, tisztességes bírósági eljáráshoz való jogát. Az indokolt bírósági döntéshez való jogaival kapcsolatban hivatkozott az Emberi Jogok Európai Bíróságának (a továbbiakban: EJEB) gyakorlatára, illetve az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló, Rómában 1950. november 4-én létrejött Egyezmény 6. cikkére.
- [25] Az indítványozó állította, hogy bár beadványaiban mindvégig elsődlegesen a Biztosító helytállási kötelezettségének megállapítását kérte, azonban kérelmét (és az ennek alapjául szolgáló okirati bizonyítékait) a bíróságok nem vizsgálták.
- [26] Az indítványozó tájékoztatta az Alkotmánybíróságot, hogy a végrehajtási eljárás következtében 2021 júliusától havi 19 505 Ft-ot kapott; azonban az ügyvéd 2022 októberében bekövetkezett haláláig levont összegek kizárólag a végrehajtás költségét fedezték. Tekintettel arra, hogy az ügyvéd testvére már az Alkotmánybírósághoz benyújtott indítványt megelőzően elhunyt, így az indítványozó kára (egy részének) megtérítését kizárólag a biztosítótól várhatja.
- [27] Az indítványozó hivatkozott továbbá arra, hogy az eljáró bíróságok nem ismerték fel ügyének alapjogi érintettségét, valamint, hogy a bíróságok döntése nem felel meg az Alkotmánybíróság 58/B/2011. AB határozata elveinek.
- [28] Az indítványozó nyilatkozott arról, hogy az alkotmánybírósági eljárás esetleges sikertelensége esetén az EJEB-től kíván jogvédelmet kérni. Az indítványozó hivatkozott arra, hogy az ügy mind egészségét, mind családi és szociális helyzetét rendkívül hátrányos módon érinti.

II.

Az Alkotmánybíróság az alábbi alaptörvényi rendelkezések alapján hozta meg döntését.

„B) cikk (1) Magyarország független, demokratikus jogállam.”

„XIII. cikk (1) Mindenkinek joga van a tulajdonhoz és az örökléshez. A tulajdon társadalmi felelősséggel jár.”

„XXVIII. cikk (1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, észszerű határidőn belül bírálja el.”

III.

- [29] Az Alkotmánybíróságnak az Abtv. 56. §-a alapján mindenekelőtt azt kellett megvizsgálnia, hogy az alkotmányjogi panasz a befogadhatóság törvényi feltételeinek eleget tesz-e.
- [30] 1. Az Alkotmánybíróság a befogadhatóság törvényi feltételeinek vizsgálata során megállapította, hogy az indítvány határidőben érkezett, az indítványozó érintettnek tekinthető, és az ítélettel szemben további jogorvoslatra nincs lehetősége. Az indítványnak az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdése, illetve XXVIII. cikk (1) bekezdése sérelmét állító része az Abtv. 52. § (1) bekezdésében és (1b) bekezdésében foglalt követelményeket is teljesíti. Ugyanakkor az Alkotmánybíróság az indítványnak az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésével, illetve az Egyezményvel kapcsolatos részét nem önálló indítványi elemnek, hanem az érvelés olyan részének tekintette, mely önálló elbírálást nem igényel; szintén e körben vizsgálta az indítványnak az alapjogi érintettség fel nem ismerésére, illetve az 58/B/2011. számú AB határozata elveivel való ellentétére utaló részét.
- [31] 2. Az Abtv. 29. §-a szerint „az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés esetén fogadja be.” Ez alternatív

feltétel, bármelyik megléte indokot ad a befogadásra. Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy a hivatkozott alaptörvényi rendelkezésekhez kapcsolódóan alapvető alkotmányjogi jelentőségűnek tekinthető kérdést az indítványozó nem fogalmazott meg. Ebből következően a testület a továbbiakban azt vizsgálta, hogy az indítványban felhozott érvek következtében felmerülhet-e olyan szempont, amely alapján megkérdőjelezhető, hogy a Kúria, illetve a másodfokú bíróság döntése megfelel az Alaptörvénynek.

- [32] 3. Az indítványozó a perben annak megállapítását kérte, hogy a Biztosító köteles helytállni az általa biztosított ügyvéd által okozott azon kárért, amely a letét vissza nem fizetéséből eredt, és amely megfizetésének kötelezettségét jogerős bírósági ítélet megállapította, csakúgy, mint az ügyvéd fegyelmi felelősségét. Már az elsőfokú bíróság is akként azonosította az eldöntendő jogkérdést, hogy érvényes-e a biztosítási szerződés azon korlátozó kikötése, mely alapján a letét visszafizetéséért csak szűk körben, a tipikus ügyvédi műhiba esetén van helytállási kötelezettsége a Biztosítónak, egyéb esetben (és az indítványozó esete is ide tartozott) nincsen; a jogszabályok lehetővé tették-e ilyen tartalmú szerződés kötését a Biztosító és az ügyvéd között. [Ez a korlátozó rendelkezés – az ügyvédekre vonatkozó jogi szabályozási környezet számottevő változása ellenére is – a mai napig része a Biztosító által kötött felelősségbiztosítási szerződéseknek (lásd „IX. Kizárt kockázatok” 6. pontja)]. Az indítványozó másodlagos kereseti kérelme a szerződési feltétel tisztességtelenségének megállapítására irányult; ezt a kereseti kérelmet az elsőfokú bíróság elutasította. E döntéssel szemben nem nyújtott be fellebbezést az indítványozó, így az első fokon jogerőre emelkedett. Fellebbezésében az indítványozó azt sem kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság a Biztosítási Feltételek III.3.1.6. pontja alá tartozóként azonosította ügyét (hiszen ha nem vonatkozott volna rá a kizárás, eleve nem kellett volna vizsgálni a kizárási kikötés érvényességét).
- [33] 4. Az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdésének állított sérelmével kapcsolatban az Alkotmánybíróság hivatkozik arra, hogy gyakorlata szerint „különbséget kell tenni a polgári jogi és az alkotmányos tulajdonvédelem között, a kettő nem azonos: az alkotmányos tulajdonvédelem köre és módja nem szükségképpen követi a polgári jogi fogalmakat és nem azonosítható az absztrakt polgári jogi tulajdon védelmével. Az alapjogként védett tulajdonhoz való jog tartalmát a mindenkori közjogi és (alkotmányos) magánjogi korlátokkal együtt kell érteni. A tulajdonjog magánjogi korlátja nem esik szükségképpen egybe az alapjogi korlátozással, a szükséges és arányos korlátozásnak, illetve a tulajdonjog lényeges tartalmának pedig nincs polgári jogi megfelelője {3024/2015. (II. 9.) AB határozat, Indokolás [43]; 7/2015. (III. 19.) AB határozat, Indokolás [45]}. Az Alkotmánybíróság azt is kifejtette, hogy nem vonható az alkotmányos tulajdonvédelem alá minden olyan ügy, melyben az indítványozó állítása szerint jogsértő bírósági határozatok eredményeként pervesztes lett, és ezért vagyonszertést szenvedett el (vagyoni követeléséhez nem jutott hozzá). Az alkotmányjogi panasz a tulajdonjog sérelmén keresztül nem lehet eszköze vagyoni perekben a bíróságok által elkövetett, egyéb alkotmányossági kérdést fel nem vető, egyszerű törvénysértések orvoslásának {3007/2015. (I. 12.) AB végzés, Indokolás [19]}.” {3120/2017. (V. 30.) AB határozat, Indokolás [40]}
- [34] Az indítványozó által indított megállapítási per alapvetően a károkozó ügyvéd tulajdonjogát érintette (mivel a Biztosító helytállási kötelezettségének hiányában saját vagyonával felelt a károkozásért), azonban a gyakorlatban kétségkívül kihatott az indítványozó vagyoni követelésének megtérülésére is. Ez a kapcsolat azonban esetleges és távoli. Az indítványozó vagyoni kára a károkozó ügyvéd vagyoni helyzete miatt nem térült meg, ő és testvére együttesen okozták, és egyetemlegesen feleltek a kárért. Az ügyvéd és a Biztosító által kötött felelősségbiztosítási szerződés felelősséget kizáró III.3.1.6. pontja az indítványozó és az ügyvéd közötti letéti szerződés megkötésekor és a letét jogosulatlan kifizetésekor is hatályban volt, így – amennyiben ez a szerződési kikötés nem ütközött jogszabályba – eleve nem érinthette az indítványozó tulajdonjogát. (Az indítványozó ugyanis már a letéti szerződés megkötésekor sem várhatta azt, hogy az ügyvéd által a letétkezeléssel okozott kárért a Biztosító helytáll, amennyiben a kár nem műhibából, vagyis nem abból ered, hogy az ügyvéd az általa átvett összeggel azért nem tud elszámolni, mert azt tévedésből, megtevesztésből vagy felróható módon, figyelmetlenségből jogosulatlanul fizette ki a jogügyletben részt vevő másik fél részére. A helytállási kötelezettség nem terjedt ki tehát arra az esetre, ha a letétet a jogügyletben részt nem vevő fél részére fizetik ki.) A fentiekre tekintettel nem merül fel az a kétely, hogy a Kúria, illetve a jogerős döntés esetlegesen sértheti az indítványozó tulajdonjogát.
- [35] 5. Az indítványozó az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt, tisztességes eljáráshoz való jogának a sérelmét négy ok miatt állította: egyrészt, hogy a bíróságok nem vizsgálták a Biztosító helytállási kötelezettségének megállapítására vonatkozó kérelmét, másrészt, hogy a Kúria nem adott választ az OBHj.-vel, illetve

az AJBj.-vel kapcsolatos érveire, harmadrészt, hogy a Kúria nem foglalt állást az Alkotmány 13. §-ának állított sérelméről, negyedrészt pedig, hogy az indokolás nem megfelelő részletességű.

- [36] Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy a bíróságok vizsgálták a Biztosító helytállási kötelezettségének megállapítására vonatkozó kérelmét; olyannyira, hogy az elsőfokú bíróság meg is állapította azt. A jogerős döntés és a Kúria felülvizsgálati határozata viszont elutasította ezt a kereseti kérelmet.
- [37] Az indítványnak az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésének a sérelméről állító további része, nevezetesen, hogy a Kúria nem indokolta meg, hogy az állampolgári jogok országgyűlési biztosának, valamint az alapvető jogok biztosának a jelentését miért nem vette figyelembe, illetve hogy az Alkotmány 13. §-ának állított sérelméről miért nem foglalt állást a testület (és ezek miatt a döntés indokolása nem megfelelő részletességű), csak az Alkotmánybíróság érdemi vizsgálata alapján végezhető el. Erre tekintettel az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt az Ügyrend 31. § (6) bekezdése alapján, a panasz befogadásáról szóló döntést mellőzve érdemben bírálta el.

IV.

- [38] Az alkotmányjogi panasz nem megalapozott.
- [39] 1. Az Alkotmánybíróság vizsgálta, hogy az állampolgári jogok országgyűlési biztosának, illetve az alapvető jogok biztosának a jelentése a jelen ügyben a bíróságok által kötelezően figyelembe veendő, olyan *quasi* jogszabálynak tekinthető-e, amelyekre a bíróságoknak a döntéshozataluk során tekintettel kell lenniük (az eljárás tisztességessége ugyanis ebben az esetben válhatna vitathatóvá).
- [40] Az állampolgári jogok országgyűlési biztosáról szóló 1993. évi LIX. törvény 20–26. §-ában szabályozta azokat az intézkedéseket, amelyeket az országgyűlési biztos megtehetett, ha alkotmányos jogokkal kapcsolatos visszasságot észlelt; a hatályos szabályozás szerint az alapvető jogok biztosáról szóló 2011. évi CXI. törvény 30–38/E. §-a tartalmazza az alapvető jogok biztosának intézkedési lehetőségét. E körben – röviden összefoglalva – a biztos ajánlásokat tehet különböző intézkedések megtételére, amely ajánlásokat a címzettnek meg kell fontolnia, ha azokkal nem ért egyet, azt jeleznie kell a biztosnak, vagy végre kell hajtania az ajánlásban foglaltakat. Mindezek elmulasztásának a szankciója az lehet, hogy a biztos az ügyet az Országgyűlés elé terjeszti, amely kivizsgálhatja azt.
- [41] Az OBHj.-ben foglalt vizsgálat alapja egy, az indítványozóhoz hasonló ügy volt, amelyben a panaszos szintén nem kapta vissza az ügyvédi letétbe helyezett pénzét, és a Biztosító sem térítette azt meg. (Az ügyben bíróság megállapította az ügyvéd büntetőjogi felelősségét, az ügyvéd egyéni vagyonára vezetett végrehajtás nem járt sikerrel.) Az OBHj. egyrészt jogalkotásra (áldozatvédelmi törvény) tett javaslatot, másrészt ajánlást tett a Magyar Ügyvédi Kamara részére – többek között – kamarai áldozatvédelmi alap létrehozására vagy a felelősségbiztosítás módosítására abból a célból, hogy az ügyvédi letétbe helyezett összeg a letétbe helyezőnek akkor is visszafizetésre kerüljön, ha azt az ügyvéd jogellenesen nem fizeti vissza az ügyfélnek.
- [42] Az AJBj.-ben foglalt vizsgálatot az alapvető jogok biztos hivataltól indította. Vizsgálatának összegzésében egyrészt arra a megállapításra jutott, hogy egyes, a kötelező felelősségbiztosítással kapcsolatos kérdéseket (így pl. a lehetséges korlátozásokat, felelősségkizárásokat) jogszabályi szinten kell rendezni, másrészt, hogy a felelősségbiztosításnak ki kell terjednie a régi Ügytv. 5. § (3) bekezdésében szabályozott, az ügyvéd által fakultatívan végezhető tevékenységek teljes körére. Az AJBj. felkérte a közigazgatási és igazságügyi minisztert az ügyvédi (szakmai) felelősségbiztosításra vonatkozó teljes jogi szabályozás felülvizsgálatára és arra, hogy „az érintett szakmai szervezetek és köztisztviselők bevonásával dolgozzon ki olyan módosításokat, amelyek a jelentésben jelzett, alapvető joggal összefüggő visszasságok bekövetkeztének a lehetőségét kizárják, továbbá a pontos, megfelelő, koherens és garanciális szabályozással érvényre juttatják a jogbiztonság követelményét”.
- [43] A fentiekből az következik, hogy az állampolgári jogok országgyűlési biztosának, illetve az alapvető jogok biztosának a jelentésében foglalt állásfoglalások, intézkedési javaslatok a címzettek részére fogalmazzák meg kötelezettséget, harmadik személyek részére ilyen kötőerővel még maga az ajánlás (nemhogy a jelentés egyes megállapításai) sem bír. A jelentések egyes megállapításai a felek által érvként megjeleníthetők a bírósági eljárásokban, azonban nem tekinthetők azonos súlyúnak azzal, mint ha egy jogszabályra vagy annak megsértésére hivatkozna a fél.
- [44] Az OBHj. és az AJBj. ráadásul tartalmilag arra a megállapításra jutott, hogy a vizsgált körben az alapvető jogokkal összefüggően esetlegesen felmerülő visszasságok nem a jogalkalmazással, jogértelmezéssel függenek össze,

hanem jogalkotói, illetve egyéb hiányosságból fakadnak. (Amely egyben azt is jelenti, hogy bírói jogértelmezéssel nem orvosolhatóak.)

- [45] Mindezekre tekintettel nem vet fel a Kúria eljárásának tisztességességével kapcsolatos kételyt az, hogy a bíróság döntésében nem adott számot az OBHj.-ben, illetve az AJBj.-ben foglaltak vizsgálatáról. A bizonyítékok körének meghatározása, azok értékelése az eljáró bíróságok hatáskörébe tartozó kérdés; annak eldöntése, hogy a jogkérdés eldöntése szempontjából az egyes, bizonyítékként felhozott érvek, iratok milyen bizonyító erővel bírnak, illetve rendelkezhetnek-e bizonyító erővel, az eljáró bíróságok feladata, amelyet az Alkotmánybíróság nem bírálhat felül.
- [46] 2. Az indítványozónak az Alkotmány 13. §-ának sérelmét állító kérelme el nem bírálásához kapcsolódó indítvánnyal kapcsolatban az Alkotmánybíróság megállapította, hogy arról a Kúria döntése *expressis verbis* valóban nem rendelkezik. A Kúria ítéletének az Indokolás [13] pontja alapján az indítványozó álláspontja szerint a jogerős ítélet sérti az Alkotmány 13. §-át, a [19] pont szerint pedig az indítványozó arra hivatkozott, hogy az ombudsmani jelentés is a tulajdonjogának sérelmét támasztja alá. Az Alkotmánybíróság utal arra, hogy bírói ítélet Alkotmányba (Alaptörvénybe) ütközésének vizsgálatára kizárólag az Alkotmánybíróságnak van hatásköre.
- [47] Tartalmilag nézve (vagyis, hogy a kizárási kikötés sérti-e az indítványozó tulajdonjogát) a Kúria a felülvizsgálati kérelem keretei között azt vizsgálhatta, hogy helytálló-e a másodfokú bíróságnak az az álláspontja, hogy nem határozza meg jogszabály az ügyvédi felelősségbiztosítási szerződés tartalmát (ezért a szerződés tartalmát a felek szabadon határozhatják meg), illetve, hogy nem ütközik-e a régi Ptk. 559. § (3) bekezdésébe az, hogy a szerződés kizárja a kockázati körből az ügyvédi letétkezeléssel okozott kár megtérítésének egyes eseteit. A Kúria – a másodfokú döntéssel megegyezően – kifejtette, hogy a régi Ügytv. „azt az elvárást, hogy legyen fedezet az okozott kár megtérítésére, az ügyvéddel és nem annak biztosítójával szemben támasztja”. Ez a megállapítás – bár közvetett módon, de tartalmilag – választ ad arra a kérdésre, hogy a kifogásolt szerződési kikötés érintheti-e az indítványozó tulajdonjogát azzal, hogy az okozott kár megtérítésének a kötelezettségét a károkozó ügyvédre telepíti.
- [48] 3. Az Alkotmánybíróság az indokolási kötelezettséggel összefüggésben hivatkozik állandó gyakorlatára, mely szerint „az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdéséből az a minimumkövetelmény vezethető le a bírósággal szemben, »hogy az eljárásban szereplő feleknek az ügy lényegi részeire vonatkozó észrevételeit kellő alapos-sággal megvizsgálja, és ennek értékeléséről határozatában számot adjon. Ennek megítéléséhez az Alkotmánybíróság vizsgálja a jogvita természetét, az alkalmazandó eljárási törvény rendelkezéseit, a felek által az adott ügyben előterjesztett kérelmeket és észrevételeket, valamint az ügyben választ igénylő lényeges kérdéseket» [7/2013. (III. 1.) AB határozat, Indokolás [34]]. »Az Alkotmánybíróság az indokolási kötelezettség határait kijelölve hangsúlyozza, hogy ezen Alaptörvényből fakadó követelményből nem következik a felek által felhozott minden észrevétel egyenként való megcáfolási kötelezettsége, különösen nem az indítványozó szubjektív elvárásait kielégítő mélységű érvrendszer bemutatása [30/2014. (IX. 30.) AB határozat, Indokolás [89]; 3107/2016. (V. 24.) AB határozat, Indokolás [38]]» [Legutóbb I. 3511/2023. (XII. 1.) AB végzés, Indokolás [37]].
- [49] Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az eljáró bíróságok részletesen megindokolták az általuk azonosított (és az eljárás során az indítványozó által sem vitatott) jogkérdésben elfoglalt álláspontjukat (vagyis, hogy a jogszabályok alapján megállapodhattak-e a felek a Biztosító helytállási kötelezettségének kizárásában). Az 1–2. pontban kifejtettek alapján az sem tekinthető az indokolási kötelezettség Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése sérelmét jelentő megsértésének, hogy a Kúria ítéletében nem adott számot arról, hogy az indítványozónak az OBHj.-re, az AJBj.-re, illetve az Alkotmány 13. §-ára történő hivatkozást miért nem értékelte.
- [50] Tekintettel arra, hogy nem merült fel olyan indok, amely alapján megállapítható lenne, hogy a Kúria nem az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében megfogalmazott, tisztességes bírói eljárás követelményének megfelelően járt el, az Alkotmánybíróság az indítványt elutasította.
- [51] 4. Az Abtv. 46. § (1) bekezdése alapján abban az esetben, ha az Alkotmánybíróság hatáskörei gyakorlása során folytatott eljárásában a jogalkotó általi mulasztással előidézett alaptörvény-ellenesség fennállását állapítja meg, a mulasztást elkövető szervet – határidő megjelölésével – felhívja feladatának teljesítésére. Az Abtv. 46. § (2) bekezdés c) pontja értelmében a jogalkotói feladat elmulasztásának minősül, ha a jogi szabályozás Alaptörvényből levezethető lényeges tartalma hiányos.
- [52] A vizsgált ügyben az Abtv. 46. § (1) bekezdése alapján az Alkotmánybíróság – hivatalból eljárva – a rendelkező rész 1. pontjában foglalt mulasztásban megnyilvánuló alaptörvény-ellenességet állapított meg, és határidő tűzésével felhívta a jogalkotót annak megszüntetésére.

- [53] Az Alkotmánybíróság a mulasztásban megnyilvánuló alaptörvény-ellenességet az alábbiak szerint látta fennállónak. Az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdése alapján Magyarország független, demokratikus jogállam, mely alaptörvényi rendelkezésnek az Alkotmánybíróság töretlen gyakorlata értelmében részét képezi a jogintézmények előre látható és kiszámítható működése {24/2013. (X. 4.) AB határozat, Indokolás [48]; 34/2014. (XI. 14.) AB határozat, Indokolás [120]; 22/2018. (XI. 20.) AB határozat, Indokolás [83]}. Az Alkotmánybíróság korábban már rámutatott arra, hogy a kamarai jogtanácsosok által végezhető ügyvédi tevékenység a tágabb értelemben vett igazságszolgáltatási tevékenység része, amely az alkotmányos alapjogok és értékek érvényre juttatását szolgálja {3002/2019. (I. 7.) AB határozat, Indokolás [32]}. Az Alaptörvény az ügyvédi tevékenységhez kapcsolódóan a XXVIII. cikk (3) bekezdésében külön is kiemeli a védelemhez való jogot.
- [54] Az ügyvédség – mint a demokratikus jogállam (jog)intézménye – működésére is irányadó az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésének jogállami klauzulájából fakadó előreláthatóság és kiszámíthatóság követelménye. Az ügyvédi tevékenység, ennek részeként az ügyvédi letétkezelés törvényi szabályainak az ügyvédi letétet igénybe vevő állampolgárok (ügyfelek) számára előre láthatónak és kiszámíthatónak kell lenniük, amit megfelelő törvényi garanciáknak kell biztosítani.
- [55] Az Alkotmánybíróság azt is megállapította, hogy az ügyvédi tevékenység mint a tágabb értelemben vett igazságszolgáltatási tevékenység része, közbizalmi jellegű tevékenység, a közbizalom megőrzése és fenntartása szempontjából kiemelten fontosak az ezt biztosító és erősítő garanciális törvényi rendelkezések {3306/2017. (XI. 24.) AB határozat, Indokolás [87]}. Az ügyvédi letétkezelés az ügyvédi tevékenység részét képező olyan kiemelt jelentőségű tevékenység, amelynél fokozottan érvényesül az ügyvédi tevékenység közbizalmi jellege. Az az állampolgár (ügyfél), aki letéti szerződés alapján az ügyvédnél pénzüsszeget helyez letétbe, a letét elhelyezésével egyben a bizalmát is kifejezi a letétet kezelő ügyvédnek (letéteményesnek), rajta keresztül pedig az ügyvédségnek mint a demokratikus jogállam intézményének az előre látható és kiszámítható működése iránt. A vizsgált esetben a demokratikus jogállami intézmények előre látható, kiszámítható működésének alaptörvényi rendelkezését, illetve az ügyvédi tevékenységhez kapcsolódó közbizalmat jelentősen gyengíti, potenciálisan csorbítja az a hatályos törvényi szabályozás, amely hiányossága folytán nem biztosítja teljeskörűen azt, hogy az ügyvédi letétbe helyezett letét kifizetésre kerüljön annak, akit az a letéti szerződés alapján vagy a szerződés megszűnésekor megillet, azonban azt a letétet kezelő ügyvéd (letéteményes) bármely okból nem fizeti ki. A jogi szabályozás Alaptörvényből levezethető lényeges tartalma jelenleg tehát hiányos.
- [56] Az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdése figyelembevételével a törvényalkotónak olyan törvényi szabályozást kell kialakítania, ami garantálja azt, hogy abban az esetben, ha az ügyvéd bármely okból – ideértve az általa elkövetett bűncselekményt is – a letéti szerződés alapján, illetve annak megszűnésekor a jogosultat jogszabály, illetve letéti szerződés alapján jogszerűen megillető letéti összeget nem tudja kifizetni, akkor a jogosult ebben az esetben is feltétlenül hozzájuthasson az őt megillető letéti összeghez.
- [57] Az Alkotmánybíróság a fent kifejtettekre figyelemmel a rendelkező rész első pontjában határidő tűzésével az alaptörvény-ellenességet előidéző mulasztás felszámolására hívta fel az Országgyűlést.

5. A Magyar Közlönyben való közzétételt az Alkotmánybíróság az Abtv. 44. § (1) bekezdés második mondata alapján, a határozat elvi megállapításaira tekintettel rendelte el.

Budapest, 2024. július 9.

Dr. Varga Réka s. k.,
az Alkotmánybíróság elnökhelyettese
az aláírásban akadályozott
dr. Juhász Imre,
az Alkotmánybíróság elnöke helyett

Dr. Handó Tünde s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Horváth Attila s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Lomnici Zoltán s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Varga Réka s. k.,
az Alkotmánybíróság elnökhelyettese
az aláírásban akadályozott
Haszonicsné dr. Ádám Mária
alkotmánybíró helyett

Dr. Hörcherné dr. Marosi Ildikó s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Márki Zoltán s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Patyi András s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Salamon László s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Schanda Balázs s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Szabó Marcel s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Patyi András alkotmánybíró különvéleménye

- [58] Nem értek egyet az alkotmányjogi panasznak a rendelkező rész 2. pontja szerinti elutasításával az alábbiakban kifejtett indokok miatt. Ezért az Abtv. 66. § (2) bekezdése alapján a döntéshez az alábbi különvéleményt csatolom.
- [59] 1. Az Abtv. 27. §-a szerinti alkotmányjogi panasz alapján az Alkotmánybíróság a bírói döntésben foglalt jogértelmezés Alaptörvénnyel való összhangját vizsgálja, azt, hogy a jogszabály alkalmazása során a bíróság az Alaptörvényben biztosított jogok alkotmányos tartalmát érvényre juttatta-e. Ha a bíróság az előtte fekvő, alapjogilag releváns ügy alapjogi érintettségére tekintet nélkül járt el, és az általa kialakított jogértelmezés nem áll összhangban e jog alkotmányos tartalmával, akkor a meghozott bírói döntés alaptörvény-ellenes {3/2015. (II. 2.) AB határozat, Indokolás [18]; 3112/2022. (III. 23.) AB határozat, Indokolás [24]; 3038/2024. (II. 9.) AB határozat, Indokolás [35]; 3080/2024. (III. 1.) AB határozat, Indokolás [34]; 3222/2024. (VI. 25.) AB határozat, Indokolás [30]}. A rendes bíróságnak fel kell ismernie egy-egy ügy alapjogi vetületét, és el kell végeznie az alapjog és a korlátozására esetlegesen okot adó védendő értékek összevetését, alapjogi mérlegelést kell folytatnia, amelyre az indokolásában ki kell térnie {3210/2024. (VI. 13.) AB határozat, Indokolás [36]}.
- [60] A Kúria döntése – ahogy azt a többségi döntés indokolása is megállapítja – a tulajdonhoz való jog sérelmét állító kérelemről expressis verbis nem rendelkezett, vagyis egy alapjogilag releváns ügy alapjogi érintettségére tekintet nélkül járt el, nem ismerte fel az ügy alapjogi vetületét, és nem folytatta le az alapjogi mérlegelést.
- [61] Az Alkotmánybíróság többségi döntésének indokolása pedig a tulajdonhoz való jog sérelmének vizsgálata kapcsán arra az – egyébként töretlen és helyes – alkotmánybírói gyakorlatra hivatkozik, miszerint nem vonható az alkotmányos tulajdonvédelem alá minden olyan ügy, melyben az indítványozó állítása szerint jogsértő bírósági határozatok eredményeként pervesztés lett, és ezért vagyonesztést szenvedett el (vagyoni követeléséhez nem jutott hozzá) {3007/2015. (I. 12.) AB végzés, Indokolás [19]; 3120/2017. (V. 30.) AB határozat, Indokolás [40]}.
- [62] Jelen esetben azonban nem csupán arról van szó, hogy az indítványozó az állítólagos jogsértő bírósági határozatok eredményeként vált – végső fokon – pervesztessé, és ezért vagyonesztést szenvedett el. A többségi döntés ugyanis azt állapítja meg, hogy a törvényalkotó nem teremtette meg teljeskörűen annak a törvényi garanciáit, hogy az ügyfél (letevő) részére visszafizetésre kerüljön az az általa ügyvédi letétbe helyezett letét, amely részére a letéti szerződés megszűnésekor jogszabály, illetve a letéti szerződés alapján visszajár, azonban azt a letétet kezelő ügyvéd (letéteményes) bármely okból nem tudja számára visszafizetni.
- [63] A „vagyonesztés” elszívása tehát jelen esetben nem (csupán) az állítólagos jogsértő bírósági határozatok, hanem a jogalkotó mulasztásos alkotmányértésének az eredménye. Ráadásul itt nem „vagyonesztésről”, hanem „tulajdonvesztésről” van szó.
- [64] Az ügyvéd által elkövetett bűncselekmény (sikkasztás) miatt „elvesztett” letéti összeg ugyanis az indítványozó tulajdona, ezt a jogszerűen visszafizetendő letéti összeget pedig az ügyvéd nem tudta visszafizetni.
- [65] Ennek azért van jelentősége, mert a vagyon a tulajdonhoz való jog védelmét valóban nem élvezheti. A letéti összeg az indítványozó polgári jogi értelemben fennálló tulajdonjoga mint magánjogi jogosultság viszont az alkotmányos tulajdonhoz való jog védelmi körébe tartozó jogosultság. A tulajdonhoz való alkotmányos alapjog ugyanis az Alkotmánybíróság gyakorlata alapján kiterjed a polgári jogi értelemben vett tulajdonosok védelmére {3209/2015. (XI. 10.) AB határozat, Indokolás [66]; 15/2014. (V. 13.) AB határozat, Indokolás [28]}.
- [66] 2. A többségi döntés szerint – az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdése, valamint a XXVIII. cikk (1) bekezdése alapján – a törvényalkotónak olyan törvényi szabályozást kell kialakítania az ügyvédi letétkezelésre vonatkozóan, ami garantálja azt, hogy abban az esetben, ha az ügyvéd bármely okból – ideértve az általa elkövetett bűncselekményt is – a letéti szerződés megszűnésekor az ügyfélnek (letevőnek) a neki jogszabály, illetve letéti szerződés alapján jogszerűen visszafizetendő letéti összeget nem tudja visszafizetni, akkor az ügyfél (letevő) ne veszít

se el az ügyvédi letétbe helyezett pénzüsszeget, figyelemmel az ügyfél jogos érdeke érvényesítésének elősegítésére.

- [67] Ez a jogalkotón számonkért követelmény azonban álláspontom szerint elsősorban az állam – Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdéséből fakadó – alkotmányos tulajdonvédelmi kötelezettségéből következik.
- [68] A jogalkotó épp a (károsult) ügyfelek tulajdonvédelme céljából hozta létre a kötelező ügyvédi felelősségbiztosítás jogintézményét. A többségi döntés által is kiemelt bizalomvédelem meglátásom szerint jelen ügy kapcsán sokkal szorosabban kapcsolódik a tulajdon alapjogi védelméhez, a károsultak ugyanis alappal bízhatnak abban, hogy káruk megtérítése nem függ például a károkozó teljesítőképességétől (vagyis gyakorlatilag a véletlentől).
- [69] Az elsőfokú bíróság döntése számomra azt igazolja, hogy jelen ügyben a hatályos jogszabályok értelmezésével is el lehet jutni a többségi döntés által az Alaptörvényből levezetett eredményre. A Fővárosi Törvényszék a Ptk. és az Ügyvédi törvény értelmezésével kimondta, hogy a jogszabály által kötelezően előírt felelősségbiztosításnak az ügyvédi tevékenység teljes körére ki kell terjednie, így a letétkezeléssel kapcsolatos ügyvédi károkozás valamennyi esetére, kötelező felelősségbiztosítás esetén a Ptk. szerinti mentesítő szabály nem értelmezhető akként, hogy az ügyvédi tevékenységbe beletartozó valamely kockázat teljesen kizárható lenne. Ezek alapján az elsőfokú bíróság szerint a biztosító jogszabályba ütköző módon zárta ki a felelősségét az ügyvéd letétkezeléssel okozott kárának megtérítési kötelezettsége alól. (Fővárosi Törvényszék 5.G.40.092/2017/18. számú ítélete, 7–8. oldal).
- [70] Az Ítéletábrta és a Kúria panasszal támadott döntéseikben azonban ezzel ellentétes jogértelmezést követtek, a jogszabályokat nem az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdésével összhangban értelmezték. Mindez pedig álláspontom szerint jelen ügyben az indítványozónak a közvetlen vagyoni veszteséget okozó tulajdonjogi sérelmen túl az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdése által garantált tulajdonhoz való jogának sérelméhez vezetett.
- [71] Ezt az alapjogsérelmet pedig – immáron több mint négy évvel a támadott kúriai döntés meghozatalát követően – az Alkotmánybíróság a különvéleményemben vázlatosan bemutatott alapjogvédelmi gyakorlatához illeszkedő döntés meghozatalával, a támadott ítéletek megsemmisítése révén orvosolhatta volna.

Budapest, 2024. július 9.

Dr. Patyi András s. k.,
alkotmánybíró

- [72] A különvéleményhez csatlakozom.

Dr. Hörcherné dr. Marosi Ildikó s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/1945/2020.
Megjelent a Magyar Közlöny 2024. évi 77. számában.

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG TANÁCSAINAK A MAGYAR KÖZLÖNYBEN KÖZZÉTETT HATÁROZATAI ÉS VÉGZÉSEI

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 16/2024. (VII. 23.) AB HATÁROZATA

az egyes gazdaságfejlesztési célú és munkahelyteremtő beruházásokkal összefüggő közigazgatási hatósági ügyek nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségű üggyé nyilvánításáról, valamint egyes nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségű üggyé nyilvánításról szóló kormányrendeletek módosításáról szóló 141/2018. (VII. 27.) Korm. rendelet 6/K. §-a és 2. mellékletében foglalt táblázat 49. sora alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló indítványok elutasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa jogszabály Alaptörvénnyel való összhangjának utólagos vizsgálata és alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

h a t á r o z a t o t:

Az Alkotmánybíróság az egyes gazdaságfejlesztési célú és munkahelyteremtő beruházásokkal összefüggő közigazgatási hatósági ügyek nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségű üggyé nyilvánításáról, valamint egyes nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségű üggyé nyilvánításról szóló kormányrendeletek módosításáról szóló 141/2018. (VII. 27.) Korm. rendelet 6/K. §-a és 2. mellékletében foglalt táblázat 49. sora alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló indítványokat elutasítja.

Az Alkotmánybíróság elrendeli e határozatának közzétételét a Magyar Közlönyben.

I n d o k o l á s

I.

- [1] 1. Az Alkotmánybírósághoz két indítvány érkezett az egyes gazdaságfejlesztési célú és munkahelyteremtő beruházásokkal összefüggő közigazgatási hatósági ügyek nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségű üggyé nyilvánításáról, valamint egyes nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségű üggyé nyilvánításról szóló kormányrendeletek módosításáról szóló 141/2018. (VII. 27.) Korm. rendeletnek (a továbbiakban: Korm.r.) a Balatonvilágos közigazgatási területén lévő ún. volt Club Aliga területére tervezett ingatlanfejlesztési beruházásokra vonatkozó 6/K. §-át és 2. mellékletében foglalt táblázat 49. sorát érintően.
- [2] Ezt a beruházást 2020-ban nyilvánították nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségű üggyé [lásd: az egyes gazdaságfejlesztési célú és munkahelyteremtő beruházásokkal összefüggő közigazgatási hatósági ügyek nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségű üggyé nyilvánításáról, valamint egyes nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségű üggyé nyilvánításról szóló kormányrendeletek módosításáról szóló 141/2018. (VII. 27.) Korm. rendelet módosításáról szóló 388/2020. (VIII. 7.) Korm. rendelet], majd a Korm.r. 2023. szeptember 15-től hatályos módosítása jelentősen megváltoztatta a beépítési szabályokat, az indítványozók ezt a módosítást támadják [lásd: az egyes gazdaságfejlesztési célú és munkahelyteremtő beruházásokkal összefüggő közigazgatási hatósági ügyek nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségű üggyé nyilvánításáról, valamint egyes nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségű üggyé nyilvánításról szóló kormányrendeletek módosításáról szóló 429/2023. (IX. 14.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Módr.)].
- [3] 2. Az első – utólagos normakontroll – indítványt az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 24. § (1) bekezdése alapján ötven országgyűlési képviselő nyújtotta be, akik az Alaptörvény P) cikk (1) bekezdésének, XXI. cikk (1) bekezdésének és 15. cikk (4) bekezdésének a sérelmére hivatkozással

kérték a Korm.r. 6/K. §-a és 2. mellékletében foglalt táblázat 49. sora alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését.

- [4] Az indítvány értelmében az eredeti, kikötő és szálloda fejlesztéséhez kapcsolódó koncepció jelentősen megváltozott, ami abban ragadható meg, hogy a Balaton felől nézve a magaspartot kettéosztó eróziós völgytől, illetve az abban haladó úttól jobbra magasodó platóra tervezett szálloda helyett a balra emelkedő magaslat tetjére építene az érintett ingatlanok mindegyikét tulajdonló ingatlanfejlesztő magáncég ingatlanokat, egészen pontosan a 2022 végén benyújtott engedélyezési dokumentáció szerint egy zárt lakóparkot. A már megvalósult magánkikötő-fejlesztéshez fizikailag nem kapcsolódó ingatlanegyüttes funkciójára tekintettel immáron semmilyen gazdaságfejlesztési vagy munkahelyteremtési célt, se más közcél nem szolgál, sem közvetlenül, sem közvetve, hiszen az így létrejövő komplexum nem ipari, kereskedelmi vagy ezeket szolgáló turisztikai, közlekedési funkciót töltene be, hanem a lakóparkba költöző tulajdonosok magántulajdonát képezné majd, és még csak átjárható sem lenne az ingatlan mások számára – hangzik az indítvány. A beruházás megjelölésének módosítása – szállodafejlesztés helyett a „komplex ingatlanfejlesztés” – maga is árulkodó az indítványozók szerint abból a szempontból, hogy a projekt minden kapcsolatát elvesztette a közérdekű célokkal. Kiemeli az indítvány, hogy a Korm.r. többek közt a helyi védettség alatt álló magasfal természetes állapotának megváltoztatásával 3 méter magasságig engedi a terepszintet is megváltoztatni, ami a 2 méter magasságig engedett támfal-tesítéssel és a 18 méteres építménymagassággal, valamint a helyi építési szabályoknál lényegesen megengedőbb beépítettségi és zöldterület-fenntartási követelményekkel együtt a magaspart felismerhetetlenségig történő átalakítását jelenti.
- [5] Az indítvány kifejtette, hogy a Balatonra, hazánk és az egész közép-európai térség legnagyobb természetes távára vonatkozó országos és helyi építésügyi és településrendezési követelmények elsődleges célja a páratlan szépségű táj és a természeti környezet védelme. Ennek megfelelően, amikor a Korm.r. támadott rendelkezései az általános és Balaton-specifikus országos jogszabályi követelményeket és a települési építési, településképi és területrendezési követelményeket egyaránt megkerülve eltérnek ezektől a szabályoktól, akkor olyan szabályozást mellőznek, amely lényeges garanciát jelent az Alaptörvény XXI. cikk (1) bekezdése és P) cikk (1) bekezdése szempontjából. A Korm.r. támadott szabályai érdemi visszalépést jelentenek a garanciális követelményekhez képest, ezért megvalósul a védelmi szintnek a visszalépés tilalmának követelménye szempontjából vizsgált csökkentése a támadott jogszabály által. A visszalépések egyike sem igazolható, hiszen a projekt immár egy egyszerű lakópark-beruházás, amit önmagában a speciális fekvése vagy a beruházás mérete nem tesz közérdekűvé. Erre tekintettel az általános szabályoktól való eltérést, a tájképvédelmi és természetvédelmi követelmények lerontását semmilyen közérdekű szempont nem teszi alkotmányosan indokolhatóvá.
- [6] A Korm.r. támadott rendelkezései a nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségű beruházások megvalósításának gyorsításáról és egyszerűsítéséről szóló 2006. évi LIII. törvény (a továbbiakban: Ngvt.) 12. § (5) bekezdés a), d) és f) pontjában foglalt felhatalmazó rendelkezéseken alapulnak. Az Ngvt. 1. §-a határozza meg a törvény hatályát és vele a nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségű beruházás fogalmát. E törvényi felsorolásnak azonban egyetlen elemébe sem illeszthető be az érintett beruházás, mivel ipari, kereskedelmi vagy a gazdaság más termelő ágazatához köthető létesítmény létesítésére nem irányul, és kiemelt nemzetgazdasági célt sem szolgál. Ebből következően az indítványozók szerint a Korm.r. támadott előírásai magasabb szintű jogszabályba ütközésük folytán az Alaptörvény 15. cikk (4) bekezdésével is ellentétesek.
- [7] 3. A második – alkotmányjogi panasz – indítványt elnöke útján egy egyesület nyújtotta be az Abtv. 26. § (2) bekezdése alapján, és ebben az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdése, P) cikk (1) bekezdése és XXI. cikk (1) bekezdése sérelmére hivatkozással kérte a Korm.r. 6/K. §-a és 2. mellékletében foglalt táblázat 49. sora alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését.
- [8] Az indítványozó egyesület előadta, hogy a település lakói a rendszerváltás óta küzdenek azért, hogy a Balatonvilágos területén található Club Aliga partja a lakók és a turisták számára szabadon megközelíthető legyen, és valóban közterületként funkcionáljon. Ennek eredményeképpen a Balatonvilágos vízpart-rehabilitációs szabályozási követelményekkel érintett területének lehatárolásáról és vízpart-rehabilitációs tanulmánytervek elfogadásáról szóló 40/2004. (XII. 30.) TNM rendelet kijelölte a Club Aliga területén a közterületeket, az önkormányzat pedig a Helyi Építési Szabályzatban rögzítette a kijelölt közterületeket, amelynek elfogadásával a kijelölt közutak révén a terület nyitottsága, átjárhatósága biztosított lett. Az indítványozó szerint a Korm.r. ezeket az eredményeket teszi semmissé, amikor az eddig az önkormányzat tulajdoni várományát képező területek közhasználati lehetőségét elvonja, valamint az eddig a fejlesztővel közösen kialakított parti sétány további fenntartását megszünteti, ott magáncélú lakóparkot kíván létesíteni. Ez nem csupán azt jelenti, hogy a Balaton-parthoz való eljutás lehetőségét elvonja, a különleges természeti környezetet megszünteti, a több millió éves lösz- és

üledékfal elbontását lehetővé teszi, hanem ezzel egyidejűleg milliárdos értékű vagyonelemeket juttat ingyensen magántulajdonban álló jogi személy részére, annak indokával, hogy nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségű ügyé nyilvánítás mögé bújtatja az ügyletet.

- [9] Az indítványozó elsődlegesen a területre vonatkozó tájképvédelmi, kilátásvédelmi és természetvédelmi követelmények lerontását sérelmezi, ami álláspontja szerint a visszalépés tilalmával és az elővigyázatosság elvével összefüggésben az Alaptörvény XXI. cikk (1) bekezdésének, illetve P) cikk (1) bekezdésének a sérelmét okozza. Kifejtette, hogy a Korm.r.-ben szereplő (részben nagyvárosias) beépítési paraméterek eltérnek a település kialakult tájképi, településképi karakterétől; megváltoztatják nemcsak a helyi látképet, hanem a teljes Balaton keleti medencéjének látképét; beavatkoznak a helyi mikroklimatikus és hidrogeológiai viszonyokba; a járműforgalom, a zaj- és légszennyezés növekedését okozzák; lehetőséget adnak a Balatonra való rálátás megszüntetésére; a helyi védett épületek védelemre érdemes épített értékeinek teljes eltűnését eredményezhetik azok körbeépítésével, az eredetitől eltérő jellegű felújítással; továbbá a helyi védett, felszíni mozgásveszélyes magaspartok terepalakulatainak megsemmisülését eredményezhetik, valamint egy jelenleg ősfás terület felszámolását eredményezik több mint 30 hektáros területen. Ezenkívül a Balaton partján lévő, egybefüggő zöldfelületi rendszer felszabdalásra kerülhet, az eddig nyitott közpark keskeny közlekedősávokká silányulhat; és a favédelmi előírások számonkérhetősége sem garantálható. A Club Aliga területén található utak nem kerülhetnek közterületi státuszba, ami meggátolja, hogy a Balaton partja és a település legnagyobb közparkja, strandja közúton elérhető legyen; a rekreációt biztosító strandterületen magánüdülők, lakópark kerül létesítésre. Mindez több ezer itt lakó és ide látogató nyaraló egészséges környezethez való jogának sérelmét okozza az indítványozó szerint.
- [10] Mindemellert az indítványozó az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésének a sérelmére is hivatkozott a nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségű beruházás körülírásának a módosításával összefüggésben. Eddig „Szállodafejlesztésre, valamint ahhoz kapcsolódó építmények, infrastrukturális fejlesztések és kapcsolódó ingatlanfejlesztés megvalósítására irányuló beruházás”-t említett a Korm.r. 2. mellékletében foglalt táblázat 49. sora, most azonban „Komplex ingatlanfejlesztés megvalósítására irányuló beruházások és az ezekhez kapcsolódó infrastrukturális fejlesztések”-ről szól. Az indítványozó korábban több esetben sikerrel hivatkozott a bíróság előtt arra, hogy szállodafejlesztéshez nem kapcsolódó építkezések (pl. magánlakópark) a Korm.r. alapján nem kaphatnak kiemelt státuszt és az általános építési szabályokban foglaltak alóli felmentést. Ezekben az ügyekben a bíróság döntése nyomán új eljárás van folyamatban. Az indítványozó úgy véli, hogy a Módr.-rel módosított Korm.r. egyrészt egyedi ügyeket dönt el norma útján, másrészt a visszaható hatályú jogalkotás tilalmát is sérti.

II.

- [11] 1. Az Alaptörvény érintett rendelkezései:

„B) cikk (1) Magyarország független, demokratikus jogállam.”

„P) cikk (1) A természeti erőforrások, különösen a termőföld, az erdők és a vízkészlet, a biológiai sokféleség, különösen a honos növény- és állatfajok, valamint a kulturális értékek a nemzet közös örökségét képezik, amelyek védelme, fenntartása és a jövő nemzedékek számára való megőrzése az állam és mindenki kötelessége.”

„XXI. cikk (1) Magyarország elismeri és érvényesíti mindenki jogát az egészséges környezethez.”

„15. cikk (4) A Kormány rendelete törvénnyel nem lehet ellentétes.”

- [12] 2. Az Ngvtv. érintett, a Módr. meghozatalakor hatályos rendelkezése:

„1. § (1) A törvény hatálya az egyes,

a) részben vagy egészben európai uniós támogatásból megvalósítandó,

b) részben vagy egészben központi költségvetési támogatásból megvalósítandó,

c) a koncessziós, illetve az egyes kizárólagos állami tevékenységek gyakorlása jogának átengedése érdekében lefolytatott árverési és pályázati eljárások keretében létrejött szerződések alapján megvalósítandó és ahhoz szorosan kapcsolódó, összesen legalább öt milliárd forint teljes költségigényű,

d) részben vagy egészben egyedi kormánydöntéssel megítélt támogatásból megvalósítandó,

- e) legalább 90 millió forint teljes költségigényű és legalább 15 új munkahely megteremtését biztosító,
- f) környezetvédelmi, kutatás-fejlesztési, oktatási, valamint egészségügyi és szociális célok megvalósítását elősegítő,
- g) kiemelt nemzeti emlékhely fenntartásához, bemutatásához, fejlesztéséhez szorosan kapcsolódó, vagy
- h) nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségű nemzeti vagyonnak minősülő műemlékek és műemlékegyüttesek, továbbá a világörökségi területen lévő műemlékek és műemlékegyüttesek fenntartásához, felújításához, fejlesztéséhez szorosan kapcsolódó,
- i) az épített környezet alakításáról és védelméről szóló törvény szerinti rozsdaovezeti akcióterületen megvalósítandó, valamint a rozsdaovezeti akcióterület fejlesztésének előkészítését szolgáló vagy azt elősegítő,
- j) szénhidrogén-kutatáshoz és -termeléshez kapcsolódó nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségű beruházások megvalósítására, valamint az azokkal összefüggő, a Kormány által rendeletben meghatározott közigazgatási hatósági ügyekben (a továbbiakban: kiemelt jelentőségű ügy) indult eljárásokra és e törvény szerinti egyéb eljárásokra terjed ki.”

[13] 3. A Korm.r. támadott rendelkezései:

„6/K. § (1) A 2. mellékletben foglalt táblázat 49. sora szerinti beruházás esetében a 2. mellékletben foglalt táblázat B:49 mezőjében megjelölt telkekre és az azokból telekalakítással kialakításra kerülő telkekre a beépítés szabályait és az egyedi építési követelményeket a (2)–(12) bekezdés állapítja meg, azzal, hogy ha a hatályos településrendezési terv vagy az OTÉK a beépítés és az egyedi építési követelmények (2)–(12) bekezdésben meghatározott sajátos szabályaival ellentétes, vagy azokat korlátozza, illetve azzal össze nem egyeztethető előírást tartalmaz, akkor a településrendezési terv vagy az OTÉK ezen rendelkezéseit nem kell alkalmazni.

(2) A Balatonvilágos belterület 292/3–11, 292/15–19, 295/5, 297/2, 301/1 helyrajzi számú telkekre meghatározott sajátos településrendezési és építési követelmények:

1. a beépítettség megengedett legnagyobb mértéke 80%,
2. az épületmagasság megengedett legnagyobb mértéke 25 méter, a 295/5 helyrajzi számú telek tekintetében az épületmagasság megengedett legnagyobb mértéke 15 méter, a 292/3–13, 292/15–19 helyrajzi számú telkek tekintetében az épületmagasság megengedett legnagyobb mértéke 18,0 méter,
3. a kialakítható telek legkisebb területe 800 m²,
4. a zöldfelület megengedett legkisebb mértéke 20%,
5. a terepszint alatti beépítés legnagyobb mértéke 85%,
6. a szintterületi mutató maximuma 4 m²/telek m²,
7. a telkeken vegyes, lakó, kereskedelmi, szolgáltató, vendéglátó, szálláshely, üdülő, sport, oktatási, egészségügyi és a szórakoztatási rendeltetésű épületek, illetve ezek kiszolgáló építményei elhelyezhetőek, a 301/1 helyrajzi számú telken parkolóház is létesíthető,
8. a hatályos településrendezési terv szerinti szabályozási vonalat nem kell alkalmazni,
9. a telkek egy építési övezetbe tartoznak, e bekezdésben foglaltak alapján beépíthetőek,
10. a telkeken közlekedési célú közterületeket, gyalogos célú útvonalat és kerékpárutat nem kell kialakítani, ugyanakkor az építmények akadálymentes megközelíthetőségét biztosítani kell,
11. zöldfelület a telkeken belül korlátozás nélkül bárhol kialakítható, előkertben telken belül egybefüggő zöldsávot nem kell létesíteni,
12. a parkolóhelyek kialakításánál az építmények és önálló rendeltetési egységek rendeltetésszerű használatához előírt, az OTÉK 4. számú melléklete szerint meghatározott számú személygépkocsi-várakozóhely legalább 30%-ának elhelyezését kell biztosítani, azzal, hogy az OTÉK 42. § (11) bekezdése ezen követelmények érvényesítése esetében is alkalmazható, mélygarázst, valamint autóbusz-várakozóhelyet nem kell biztosítani,
13. az építési hely az érintett ingatlanok teljes területe,
14. a telken elhelyezhető épületek és rendeltetési egységek száma nem korlátozott,
15. a közlekedési létesítmények és műtárgyak, közmű infrastruktúra, azok műtárgyai és kapcsolódó létesítményei korlátozás nélkül a telkeken belül is elhelyezhetőek,
16. a meglévő épületek felújítása, bővítése nem korlátozott,
17. magánút területi és szélességi korlátozás nélkül létesíthető,
18. a 295/5, 297/2, 301/1 helyrajzi számú telkeken kerékpártárolók kialakításánál az építmények és önálló rendeltetési egységek rendeltetésszerű használatához előírt, az OTÉK 7. számú melléklete szerint meghatározott számú kerékpártároló legalább 50%-ának elhelyezését kell biztosítani,
19. kertépítészeti tervet és a meglévő faállományra vonatkozó geodéziai felmérést nem kell készíteni,

20. a tereprendezést és mélyalapozást a megvalósuló építési tevékenység ütemeként is engedélyezheti az 1. melléklet 1. pontja szerinti engedélyezési eljárásban az eljáró hatóság,
21. a telkeken terepszint alatti építményt főrendeltetésű épület építése előtt is lehet létesíteni,
22. lapostetős épületek legfelső szint feletti földemét nem szükséges tetőkertként, tetőteraszként vagy zöldtetőként kialakítani,
23. 10%-nál nagyobb lejtésű építési telken bevágás, feltöltés egyensúlyban való kialakítása mellett az eredeti terepszintet legfeljebb 3,0 méterrel lehet megváltoztatni,
24. kerti építmény, kerti pavilon, pergola a beépítéssel összhangban az építési helyen belül elhelyezhető,
25. a telkeken belül támfal 4,0 méteres, kerítés 2,0 méteres magasságig létesíthető.

(3) A Balatonvilágos belterület 294/1–15 helyrajzi számú telekre vonatkozó sajátos településrendezési és építési követelmények:

1. a beépítettség megengedett legnagyobb mértéke 25%,
2. az épületmagasság megengedett legnagyobb mértéke 12,5 méter,
3. a kialakítható telek legkisebb területe 1500 m²,
4. a zöldfelület megengedett legkisebb mértéke 40%,
5. a terepszint alatti beépítés legnagyobb mértéke 40%,
6. a szintterületi mutató maximuma 0,5 m²/telek m²,
7. a hatályos településrendezési terv szerinti szabályozási vonalat nem kell alkalmazni,
8. a telkek egy építési övezetbe tartoznak, jelen bekezdésben foglaltak alapján beépíthetőek,
9. a telkeken közlekedési célú közterületeket nem kell kialakítani, ugyanakkor az építmények akadálymentes megközelíthetőségét biztosítani kell,
10. a kilátás és látványvédelem elemeit, átlátási sávokat a vízpart irányába nem kell biztosítani,
11. a telken egy épület helyezhető el, a rendeltetési egységek száma épületen belül maximum három,
12. a telkeken vegyes, üdülő rendeltetésű épületek, illetve ezek kiszolgáló építményei elhelyezhetőek,
13. az építési hely az érintett ingatlanok területe, kivéve a Magyarország és egyes kiemelt térségeinek területrendezési tervéről szóló 2018. évi CXXXIX. törvény 71. § (4) bekezdése által és a Balatonvilágos vízpart-rehabilitációs szabályozási követelményekkel érintett területének lehatárolásáról és vízpart-rehabilitációs tanulmánytervnek elfogadásáról szóló 40/2004. (XII. 30.) TNM rendelet (a továbbiakban: TNM Rendelet) által szabályozott – a Balaton szabályozási vonalától számított 30 méteres – beépítetlenül megőrzendő parti területsávot,
14. a parkolóhelyek kialakításánál az építmények és önálló rendeltetési egységek rendeltetésszerű használatához előírt, az OTÉK 4. számú melléklete szerint meghatározott számú személygépkocsi-várakozóhely legalább 30%-ának elhelyezését kell biztosítani, azzal, hogy az OTÉK 42. § (11) bekezdése ezen követelmények érvényesítése esetében is alkalmazható, mélygarázst, valamint autóbusz-várakozóhelyet nem kell biztosítani,
15. a közlekedési létesítmények és műtárgyak, közmű infrastruktúra, azok műtárgyai és kapcsolódó létesítményei korlátozás nélkül a telkeken belül is elhelyezhetőek,
16. a telken, illetve az abból telekalakítással létrejövő telkeken parti sétány, közhasználat céljára szolgáló terület, közhasználat elől el nem zárható terület nem alakítható ki, illetve nem állhat fenn,
17. magánút területi és szélességi korlátozás nélkül létesíthető,
18. kertépítészeti tervet és a meglévő faállományra vonatkozó geodéziai felmérést nem kell készíteni,
19. a tereprendezést és mélyalapozást a megvalósuló építési tevékenység ütemeként is engedélyezheti az 1. melléklet 1. pontja szerinti engedélyezési eljárásban az eljáró hatóság,
20. a telkeken terepszint alatti építményt főrendeltetésű épület építése előtt is lehet létesíteni,
21. kerti építmény, kerti pavilon, pergola a beépítéssel összhangban az építési helyen belül elhelyezhető,
22. a meglévő épületek bővítése a beépítés mértékéig nem korlátozott.

(4) A Balatonvilágos belterület 295/7, 295/8 és 295/9 helyrajzi számú telkekre vonatkozó sajátos településrendezési és építési követelmények:

- a) a kialakítható telek mérete nem korlátozott, magánút kialakítása esetén a telek megosztható,
- b) a zöldfelület megengedett legkisebb mértéke 0%,
- c) a hatályos településrendezési terv szerinti szabályozási vonalat nem kell alkalmazni,
- d) a telkeken közhasználat elől el nem zárt területet nem kell kialakítani,
- e) a telken kikötő, raktározási, kereskedelmi, szolgáltató, vendéglátó, illetve ezek kiszolgáló építményei elhelyezhetőek,
- f) a TNM Rendelet „kötelezően megtartandó közterület” minősítését a telkeken nem kell alkalmazni, a 295/7 helyrajzi számú telken a 295/10 (móló) közhasználat céljára átadott terület megközelítését annak szélességében biztosítani kell,

g) a telken elhelyezhető épületek és rendeltetési egységek száma nem korlátozott.

(5) A Balatonvilágos belterület 295/6, 295/11 és 295/13 helyrajzi számú telkekre vonatkozó sajátos településrendezési és építési követelmények:

1. a beépítettség megengedett legnagyobb mértéke 5%,
2. az épületmagasság megengedett legnagyobb mértéke 12,5 méter,
3. a telkek mérete kialakult, magánút kialakítása esetén a telek osztható,
4. a zöldfelület megengedett legkisebb mértéke 70%,
5. a terepszint alatti beépítés legnagyobb mértéke 30%,
6. a szintterületi mutató maximuma 1,5 m²/telek m²,
7. a telken kikötő, kikötő-üzemeltetésű és vendéglátás, strand, sport rendeltetésű épületek elhelyezhetőek,
8. a hatályos településrendezési terv szerinti szabályozási vonalat nem kell alkalmazni,
9. a telkek egy építési övezetbe tartoznak, jelen bekezdésben foglaltak alapján beépíthetőek,
10. a telkeken közlekedési célú közterületeket nem kell kialakítani, valamint a 295/6 helyrajzi számú telken a TNM Rendelet által szabályozott gyalogos útvonalat nem kell megvalósítani, ugyanakkor az építmények akadálymentes megközelíthetőségét biztosítani kell,
11. az építési hely az érintett ingatlanok teljes területe, kivéve a Balaton szabályozási vonalától számított 30 méteres – beépítetlenül megőrzendő – parti területsávot, a 30 méteres sávon belül már meglévő épület felújítható és bővíthető,
12. a parkolóhelyek kialakításánál az építmények és önálló rendeltetési egységek rendeltetésszerű használatához előírt, az OTÉK 4. számú melléklete szerint meghatározott számú személygépkocsi-várakozóhely legalább 30%-ának, strand esetén 50%-ának elhelyezését kell biztosítani, azzal, hogy az OTÉK 42. § (11) bekezdése ezen követelmények érvényesítése esetében is alkalmazható, mélygarázst, valamint autóbusz-várakozóhelyet nem kell biztosítani,
13. a közlekedési létesítmények és műtárgyak, közmű infrastruktúra, azok műtárgyai és kapcsolódó létesítményei korlátozás nélkül a telkeken belül is elhelyezhetőek,
14. a telken elhelyezhető épületek és rendeltetési egységek száma nem korlátozott,
15. a telkek területén a közhasználatot biztosítani szükséges,
16. a Balaton szabályozási vonalától számított 30 méteres – beépítetlenül megőrzendő – parti területsáv közhasználat céljára átadott terület,
17. közhasználat céljára átadott területre a közterületekre vonatkozó előírásokat nem kell alkalmazni, annak határára és telken belül a területhasználattal összhangban kerítés létesíthető,
18. magánút területi és szélességi korlátozás nélkül létesíthető,
19. kertépítészeti tervet és a meglévő faállományra vonatkozó geodéziai felmérést nem kell készíteni,
20. a tereprendezést és mélyalapotást a megvalósuló építési tevékenység ütemeként is engedélyezheti az 1. melléklet 1. pontja szerinti engedélyezési eljárásban az eljáró hatóság,
21. a telkeken terepszint alatti építményt főrendeltetésű épület építése előtt is lehet létesíteni,
22. kerékpártárolók kialakításánál az építmények és önálló rendeltetési egységek rendeltetésszerű használatához előírt, az OTÉK 7. számú melléklete szerint meghatározott számú kerékpártároló legalább 30%-ának elhelyezését kell biztosítani.

(6) A Balatonvilágos belterület 295/14 és 295/16 helyrajzi számú telkekre vonatkozó sajátos településrendezési és építési követelmények:

1. a beépítettség megengedett legnagyobb mértéke 30%,
2. az épületmagasság megengedett legnagyobb mértéke 18 méter,
3. a telkek mérete kialakult,
4. a zöldfelület megengedett legkisebb mértéke 50%,
5. a terepszint alatti beépítés legnagyobb mértéke 40%,
6. a szintterületi mutató maximuma 2,5 m²/telek m²,
7. a telken elhelyezhető épületek és rendeltetési egységek száma nem korlátozott,
8. a hatályos településrendezési terv szerinti szabályozási vonalat nem kell alkalmazni,
9. a telkek egy építési övezetbe tartoznak, jelen bekezdésben foglaltak alapján beépíthetőek,
10. a telkeken közlekedési célú közterületeket nem kell kialakítani, ugyanakkor az építmények akadálymentes megközelíthetőségét biztosítani kell,
11. a telken vendéglátás, vegyes, üdülő és szálláshely, szolgáltatás, kereskedelem, strand, sport rendeltetésű épületek és ezeket kiszolgáló építmények elhelyezhetőek,

12. az építési hely az érintett ingatlanok teljes területe, kivéve a Balaton szabályozási vonalától számított 30 méteres – beépítetlenül megőrzendő – parti területsávot,
13. a parkolóhelyek kialakításánál az építmények és önálló rendeltetési egységek rendeltetésszerű használatához előírt, az OTÉK 4. számú melléklete szerint meghatározott számú személygépkocsi-várakozóhely legalább 30%-ának, strand esetén 50%-ának elhelyezését kell biztosítani, azzal, hogy az OTÉK 42. § (11) bekezdése ezen követelmények érvényesítése esetében is alkalmazható, mélygarázst, valamint autóbusz-várakozóhelyet nem kell biztosítani,
14. a közlekedési létesítmények és műtárgyak, közmű infrastruktúra és kapcsolódó létesítményei korlátozás nélkül elhelyezhetők,
15. a telkek területén a közhasználatot biztosítani szükséges,
16. a Balaton szabályozási vonalától számított 30 méteres – beépítetlenül megőrzendő – parti területsáv közhasználat céljára átadott terület,
17. közhasználat céljára átadott terület határán és telken belül a területhasználattal összhangban kerítés létesíthető,
18. magánút területi és szélességi korlátozás nélkül létesíthető,
19. kertépítészeti tervet és a meglévő faállományra vonatkozó geodéziai felmérést nem kell készíteni,
20. a tereprendezést és mélyalpozást a megvalósuló építési tevékenység ütemeként is engedélyezheti az 1. melléklet 1. pontja szerinti engedélyezési eljárásban az eljáró hatóság,
21. a telkeken terepszint alatti építményt főrendeltetésű épület építése előtt is lehet létesíteni,
22. kerékpártárolók kialakításánál az építmények és önálló rendeltetési egységek rendeltetésszerű használatához előírt, az OTÉK 7. számú melléklete szerint meghatározott számú kerékpártároló legalább 30%-ának elhelyezését kell biztosítani.

(7)

(8) A Balatonvilágos belterület 1412 helyrajzi számú telekre meghatározott sajátos beépítési szabályok:

- a) a beépítettség megengedett legnagyobb mértéke 30%,
- b) az épületmagasság megengedett legnagyobb mértéke 9,0 méter,
- c) a kialakítható telek legkisebb területe 1500 m²,
- d) a zöldfelület megengedett legkisebb mértéke 40%,
- e) a terepszint alatti beépítés legnagyobb mértéke 50%,
- f) a szintterületi mutató nem korlátozott,
- g) a telken vegyes, lakó és üdülő rendeltetésű épületek és ezek kiszolgáló építményei elhelyezhetőek,
- h) a parkolóhelyek kialakításánál az építmények és önálló rendeltetési egységek rendeltetésszerű használatához előírt, az OTÉK 4. számú melléklete szerint meghatározott számú személygépkocsi-várakozóhely legalább 30%-ának elhelyezését kell biztosítani, azzal, hogy az OTÉK 42. § (11) bekezdése ezen követelmények érvényesítése esetében is alkalmazható, mélygarázst, valamint autóbusz-várakozóhelyet nem kell biztosítani,
- i) a telkek beépítési módja szabadon álló,
- j) az építési hely az érintett ingatlanok teljes területe,
- k) parkoló funkciójú telekként kialakítható telek legkisebb területe 600 m², legnagyobb területe 2000 m², valamint legkisebb szélessége, változó szélesség esetében átlagos szélessége 15 méter,
- l) a hatályos településrendezési terv szerinti szabályozási vonalat nem kell alkalmazni,
- m) magánút korlátozás nélkül létesíthető.

(9) A 2. mellékletben foglalt táblázat 49. sora szerinti beruházás esetében a 2. mellékletben foglalt táblázat B:49 mezőjében megjelölt telkek és az azokból telekalakítással kialakításra kerülő telkek közterületként, illetve közútként nem alakíthatók ki.

(10) A Balatonvilágos belterület 297/1 helyrajzi számú telekre meghatározott sajátos településrendezési és építési követelmények:

1. a beépítettség megengedett legnagyobb mértéke 80%,
2. az épületmagasság megengedett legnagyobb mértéke 18,0 méter,
3. a kialakítható telek legkisebb területe 800 m²,
4. a zöldfelület megengedett legkisebb mértéke 20%,
5. a terepszint alatti beépítés legnagyobb mértéke 85%,
6. a szintterületi mutató nem korlátozott,
7. a telkeken vegyes, lakó, kereskedelmi, szolgáltató, vendéglátó, szálláshely, üdülő, sport, szórakoztatási rendeltetésű épületek, kilátó, illetve ezek kiszolgáló építményei elhelyezhetőek,
8. a hatályos településrendezési terv szerinti szabályozási vonalat nem kell alkalmazni,

9. a telkek egy építési övezetbe tartoznak, jelen bekezdésben foglaltak alapján beépíthetőek,
 10. a telkeken közlekedési célú közterületeket nem kell kialakítani, gyalogos célú útvonalat és kerékpárutat kötelezően nem kell létesíteni, ugyanakkor az építmények akadálymentes megközelíthetőségét biztosítani kell,
 11. a telkeken közhasználat elől el nem zárt területet nem kell kialakítani,
 12. zöldfelület a telkeken belül korlátozás nélkül bárhol kialakítható, egybefüggő zöldsávot, zöldterületet nem kell létesíteni,
 13. a kilátás és látványvédelem elemei közül a szakadópartra történő rálátási lehetőséget a beépítés és a zöldfelületek kialakítása során, azok elhelyezésének függvényében kell biztosítani,
 14. a parkolóhelyek kialakításánál az építmények és önálló rendeltetési egységek rendeltetésszerű használatához előírt, az OTÉK 4. számú melléklete szerint meghatározott számú személygépkocsi-várakozóhely legalább 30%-ának elhelyezését kell biztosítani, azzal, hogy az OTÉK 42. § (11) bekezdése ezen követelmények érvényesítése esetében is alkalmazható, mélygarázst, valamint autóbusz-várakozóhelyet nem kell biztosítani,
 15. az építési hely az érintett ingatlanok teljes területe,
 16. a telken elhelyezhető épületek és rendeltetési egységek száma nem korlátozott,
 17. a közlekedési létesítmények és műtárgyak, közmű infrastruktúra, azok műtárgyai és kapcsolódó létesítményei korlátozás nélkül a telkeken belül is elhelyezhetők,
 18. a meglévő épületek bővítése nem korlátozott,
 19. magánút területi és szélességi korlátozás nélkül létesíthető,
 20. a telken kerékpártárolók kialakításánál az építmények és önálló rendeltetési egységek rendeltetésszerű használatához előírt, az OTÉK 7. számú melléklete szerint meghatározott számú kerékpártároló legalább 50%-ának elhelyezését kell biztosítani,
 21. kertépítészeti tervet és a meglévő faállományra vonatkozó geodéziai felmérést nem kell készíteni,
 22. a tereprendezést és mélyalapotást a megvalósuló építési tevékenység ütemeként is engedélyezheti az 1. melléklet 1. pontja szerinti engedélyezési eljárásban az eljáró hatóság,
 23. a telkeken terepszint alatti építményt főrendeltetésű épület építése előtt is lehet létesíteni,
 24. lapostetős épületek legfelső szint feletti födémét nem szükséges tetőkertként, tetőteraszként vagy zöldtetőként kialakítani,
 25. 10%-nál nagyobb lejtésű építési telken bevágás, feltöltés egyensúlyban való kialakítása mellett az eredeti terepszintet legfeljebb 10,0 méterrel lehet megváltoztatni,
 26. kerti építmény, kerti pavilon, pergola a beépítéssel összhangban az építési helyen belül elhelyezhető,
 27. telkeken belül támfal és kerítés 3,0 méteres magasságig létesíthető.
- (11) A Balatonvilágos belterület 292/14 helyrajzi számú telekre meghatározott sajátos településrendezési és építési követelmények:
1. a beépítettség megengedett legnagyobb mértéke 60%,
 2. az épületmagasság megengedett legnagyobb mértéke 18,0 méter,
 3. a kialakítható telek legkisebb területe 5000 m²,
 4. a zöldfelület megengedett legkisebb mértéke 40%,
 5. a terepszint alatti beépítés legnagyobb mértéke 85%,
 6. a szintterületi mutató nem korlátozott,
 7. a telkeken vegyes, lakó, kereskedelmi, szolgáltató, vendéglátó, szálláshely, üdülő, sport, oktatási, egészségügyi és szórakoztatási rendeltetésű épületek, illetve ezek kiszolgáló építményei elhelyezhetőek,
 8. a hatályos településrendezési terv szerinti szabályozási vonalat nem kell alkalmazni,
 9. a telkek egy építési övezetbe tartoznak, jelen bekezdésben foglaltak alapján beépíthetőek,
 10. a telkeken közlekedési célú közterületeket nem kell kialakítani, gyalogos célú útvonalat és kerékpárutat kötelezően nem kell létesíteni, ugyanakkor az építmények akadálymentes megközelíthetőségét biztosítani kell,
 11. a telkeken közhasználat elől el nem zárt területet nem kell kialakítani,
 12. zöldfelület a telkeken belül korlátozás nélkül bárhol kialakítható, egybefüggő zöldsávot, zöldterületet nem kell létesíteni,
 13. a kilátás és látványvédelem elemei közül a szakadópartra történő rálátási lehetőséget a beépítés és a zöldfelületek kialakítása során, azok elhelyezésének függvényében kell biztosítani,
 14. a parkolóhelyek kialakításánál az építmények és önálló rendeltetési egységek rendeltetésszerű használatához előírt, az OTÉK 4. számú melléklete szerint meghatározott számú személygépkocsi-várakozóhely legalább 50%-ának elhelyezését kell biztosítani, azzal, hogy az OTÉK 42. § (11) bekezdése ezen követelmények érvényesítése esetében is alkalmazható, mélygarázst, valamint autóbusz-várakozóhelyet nem kell biztosítani,
 15. az építési hely az érintett ingatlanok teljes területe,

16. a telken elhelyezhető épületek és rendeltetési egységek száma nem korlátozott,
17. a közlekedési létesítmények és műtárgyak, közmű infrastruktúra, azok műtárgyai és kapcsolódó létesítményei korlátozás nélkül a telkeken belül is elhelyezhetők,
18. magánút területi és szélességi korlátozás nélkül létesíthető,
19. a telken kerékpártárolók kialakításánál az építmények és önálló rendeltetési egységek rendeltetésszerű használatához előírt, az OTÉK 7. számú melléklete szerint meghatározott számú kerékpártároló legalább 50%-ának elhelyezését kell biztosítani,
20. kertépítészeti tervet és a meglévő faállományra vonatkozó geodéziai felmérést nem kell készíteni,
21. a tereprendezést és mélyalapozást a megvalósuló építési tevékenység ütemeként is engedélyezheti az 1. melléklet 1. pontja szerinti engedélyezési eljárásban az eljáró hatóság,
22. a telkeken terepszint alatti építményt főrendeltetésű épület építése előtt is lehet létesíteni,
23. lapostetős épületek legfelső szint feletti födémét nem szükséges tetőkertként, tetőteraszként vagy zöldtetőként kialakítani,
24. 10%-nál nagyobb lejtésű építési telken bevágás, feltöltés egyensúlyban való kialakítása mellett az eredeti terepszintet legfeljebb 3,0 méterrel lehet megváltoztatni,
25. kerti építmény, kerti pavilon, pergola a beépítéssel összhangban az építési helyen belül elhelyezhető,
26. telkeken belül támfal és kerítés 2,0 méteres magasságig létesíthető.
- (12) A Balatonvilágos belterület 295/10, 295/12, 295/17, 296, 298, 294/16, 293 és 292/1 helyrajzi számú telkekre vonatkozó sajátos településrendezési és építési követelmények:
- a) a 295/10 és 295/12 helyrajzi számú ingatlan közhasználat céljára átadott terület, az ingatlanokon a közterületekre vonatkozó előírásokat nem kell alkalmazni,
- b) a 295/10 helyrajzi számú telken közforgalmú nagyhajó kikötő létesítését biztosítani kell,
- c) a 295/17, 296 és 298 helyrajzi számú ingatlanok közforgalom elől el nem zárt magánútnak minősülnek,
- d) a 294/16, 293 és 292/1 közforgalom elől el nem zárt magánútnak minősülnek, kizárólag gyalogos és kerékpáros, valamint célforgalom számára,
- e) az ingatlanok kialakítása és átépítése során a helyi építési szabályzat utakra és közművekre vonatkozó előírásait nem kell alkalmazni.”

„2. melléklet a 141/2018. (VII. 27.) Korm. rendelethez
[...]

49.	Komplex ingatlanfejlesztés megvalósítására irányuló beruházások és az ezekhez kapcsolódó infrastrukturális fejlesztések	Balatonvilágos közigazgatási területén elhelyezkedő, az ingatlan-nyilvántartás szerint Balatonvilágos belterület 291, 292/1–19, 293, 294/1–16, 295/5, 295/6, 295/7, 295/8, 295/9, 295/10, 295/11, 295/12, 295/13, 295/14, 295/15, 295/16, 295/17, 296, 297/1–2, 298, 301/1 és 1412 helyrajzi számú ingatlanok	Somogy Vármegyei Kormányhivatal vezető főispán
-----	---	---	--

[...]

III.

- [14] 1. Az Alkotmánybíróság mindenekelőtt azt vizsgálta meg, hogy az indítványok megfelelnek-e a törvényi feltételeknek, illetve hogy az alkotmányjogi panasz befogadható-e.
- [15] 1.1. Az utólagos normakontroll indítványt az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés e) pontjában foglaltaknak megfelelően az arra jogosultak, az országgyűlési képviselők egynegyedét elérő számú, ötven országgyűlési képviselő nyújtotta be.
- [16] A kérelem a határozottság Abtv. 52. § (1b) bekezdésében felsorolt követelményeinek eleget tesz, tartalmazza ugyanis: a) azt a törvényi rendelkezést, amely megállapítja az Alkotmánybíróság hatáskörét az indítvány elbírálására, továbbá amely az indítványozó jogosultságát megalapozza [Abtv. 24. § (1) bekezdés]; b) az eljárás megindításának indokát (a Korm.r. alapvető jogot sértve és magasabb szintű jogszabályba ütköző módon szabályozza az érintett beruházást); c) az Alkotmánybíróság által vizsgálendő jogszabályi rendelkezést (Korm.r. 6/K. §-a

és 2. mellékletében foglalt táblázat 49. sora); d) az Alaptörvény sérülni vélt rendelkezéseit [Alaptörvény P) cikk (1) bekezdés, XXI. cikk (1) bekezdés, 15. cikk (4) bekezdés]; e) az indokolást arra nézve, hogy a sérelmezett jogszabályi rendelkezések miért ellentétesek az Alaptörvény megjelölt rendelkezéseivel; valamint f) kifejezett kérelmet arra, hogy az Alkotmánybíróság állapítsa meg a támadott jogszabályi rendelkezések alaptörvény-ellenességét, és semmisítse meg azokat.

- [17] A támadott rendelkezéseket érintően korábban több más indítványt is benyújtottak. Ezek azonban még a Módr. előtti szövegváltozatra vonatkoztak, és nem kerültek érdemi elbírálásra [3300/2021. (VII. 22.) AB végzés, 3299/2021. (VII. 22.) AB végzés], vagy a vizsgálat más, a jelen ügyben hivatkozottaktól eltérő alaptörvényi rendelkezések alapján zajlott [a 3264/2021. (VII. 7.) AB határozat az Alaptörvény 32. cikk (1) bekezdés a) pontjának, illetve B) cikk (1) bekezdésének a sérelmét vizsgálta]. Következésképpen az Abtv. 24. § (3) bekezdése szerinti ítélt dolog (*res iudicata*) nem áll fenn.
- [18] Az utólagos normakontroll indítvány elbírálásának a fentiek alapján nincs akadálya.
- [19] 1.2. Az Abtv. 56. § (2) bekezdése alapján megvizsgálva a befogadhatósági feltételeket, az alkotmányjogi panasz tekintetében a következőket lehetett megállapítani.
- [20] Az Abtv. 30. § (1) bekezdése szerint az alkotmányjogi panaszt az Abtv. 26. § (2) bekezdésében meghatározott esetben az alaptörvény-ellenes jogszabály hatálybalépésétől számított száznolcvan napon belül lehet írásban benyújtani. A Korm.r. indítvánnyal támadott rendelkezései 2023. szeptember 15-én léptek hatályba, ezért az indítványozó 2024. március 12-én előterjesztett alkotmányjogi panasz határidőben benyújtottnak minősül.
- [21] Az Abtv. 26. § (1) bekezdés a) pontja értelmében az Abtv. 26. § (1) és (2) bekezdése szerinti alkotmányjogi panasz benyújtásának feltétele, hogy az indítványozó valamely, Alaptörvényben biztosított jogának sérelmét állítsa. Az Alaptörvény XXI. cikk (1) bekezdésével ellentétben az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint az Alaptörvény P) cikk (1) bekezdése nem tartalmaz Alaptörvényben biztosított jogot {lásd például: 3047/2024. (II. 23.) AB határozat, Indokolás [21]; 3441/2022. (X. 28.) AB határozat, Indokolás [26]}, ezért e körben érdemi vizsgálatra nincs mód. A jogbiztonság önmagában szintén nem Alaptörvényben biztosított jog, de a B) cikk (1) bekezdésének sérelmére kivételes esetben – a visszaható hatályú jogalkotás és jogalkalmazás, valamint a felkészülési idő hiánya esetén – alkotmányjogi panaszt lehet alapítani {a legutóbbi gyakorlatból lásd például: 3106/2024. (III. 14.) AB végzés, Indokolás [26]; hasonló ügyben lásd: 3454/2022. (X. 28.) AB végzés, Indokolás [28]}. Az indítványozó alkotmányjogi panaszának a B) cikk (1) bekezdésére alapított egyik – a módosított szabályozás visszamenőleges hatályára vonatkozó – eleme ennek a kritériumnak megfelel.
- [22] Az ügyben fennállnak az Abtv. 26. § (2) bekezdése szerinti alkotmányjogi panasz benyújtásának a feltételei. Indokai részletes megisméltése nélkül utal e tekintetben az Alkotmánybíróság az ugyanezen indítványozónak a Korm.r. ugyanezen rendelkezéseinek korábban hatályos szövegváltozatát szintén az Alaptörvény XXI. cikk (1) bekezdése alapján támadó alkotmányjogi panaszát elbíráló 3299/2021. (VII. 22.) AB végzésére (Indokolás [17]–[21]), amely szerint az indítványozó érdekképviseleti tevékenysége és a norma között szoros kapcsolat áll fenn.
- [23] A kérelem az Alaptörvény XXI. cikk (1) bekezdése vonatkozásában a határozottság Abtv. 52. § (1b) bekezdésében felsorolt követelményeinek eleget tesz, tartalmazza ugyanis: a) azt a törvényi rendelkezést, amely megállapítja az Alkotmánybíróság hatáskörét az indítvány elbírálására, továbbá amely az indítványozó jogosultságát megalapozza [Abtv. 26. § (2) bekezdés]; b) az eljárás megindításának indokát (a Korm.r. az egészséges környezethez való jogot sértve határozza meg a beépíthetőségi feltételeket a területen); c) az Alkotmánybíróság által vizsgálendő jogszabályi rendelkezést (Korm.r. 6/K. §-a és 2. mellékletében foglalt táblázat 49. sora); d) az Alaptörvény sérülni vélt rendelkezését [Alaptörvény XXI. cikk (1) bekezdés]; e) az indokolást arra nézve, hogy a sérelmezett jogszabályi rendelkezések miért ellentétesek az Alaptörvény megjelölt rendelkezésével; valamint f) kifejezett kérelmet arra, hogy az Alkotmánybíróság állapítsa meg a támadott jogszabályi rendelkezések alaptörvény-ellenességét, és semmisítse meg azokat.
- [24] Az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdése vonatkozásában ezzel szemben nem teljesül a határozott kérelem követelménye. Az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdése a már létrejött, lezárt jogviszonyok utólagos, visszamenőleges hatályú, hátrányos megváltoztatásával szemben nyújt védelmet, illetve a múltban keletkezett, de le nem zárt, ún. fennálló vagy tartós jogviszonyokba való azonnali vagy a jövőre nézve történő beavatkozásnak szab alkotmányos korlátokat {lásd például: 8/2022. (V. 25.) AB határozat, Indokolás [16]–[19], [28]–[31]}. *Ad malam partem* visszamenőleges hatályú jogalkotás tehát akkor merülhet fel, ha az indítványozónak valamilyen saját – lezárt vagy tartós – jogviszonyába való beavatkozást jelent a támadott rendelkezés, és igazolható, hogy konkrétan erre a múltban létrejött, alkotmányjogilag védett jogviszonyra nézve a korábbihoz képest hátrányos tartalmat hordoz az új szabály. Az indítványozó – amellet, hogy nem a Korm.r. módosításának a folyamatban lévő köz-

igazgatási hatósági ügyekben való alkalmazását elrendelő 133. § (1) bekezdését támadta – ilyen saját jogviszonyt nem jelölt meg. Az indítvány értelmében a jogszabály-módosítás egy másik személy által megindított és bíróság hatályon kívül helyező döntése nyomán jelenleg is folyamatban lévő engedélyezési eljárás lefolytatását és kimenetelét befolyásolja.

- [25] A támadott rendelkezéseket érintően korábban több más indítványt is benyújtottak. Ezek – amint az fentebb már említésre került – még a Módr. előtti szövegváltozatra vonatkoztak, és nem kerültek érdemi elbírálásra [3300/2021. (VII. 22.) AB végzés, 3299/2021. (VII. 22.) AB végzés], vagy a vizsgálat más, a jelen ügyben hivatkozottaktól eltérő alaptörvényi rendelkezések alapján zajlott [a 3264/2021. (VII. 7.) AB határozat az Alaptörvény 32. cikk (1) bekezdés a) pontjának, illetve B) cikk (1) bekezdésének a sérelmét vizsgálta]. Következésképpen az Abtv. 31. § (1) bekezdése szerinti ítélt dolog (*res iudicata*) nem áll fenn.
- [26] A 3071/2019. (IV. 10.) AB határozat a Balatonra egyedülálló természeti értéként hivatkozott, és kimondta, hogy a „Balaton környezeti állapotának megóvása [...] az Alaptörvény XXI. cikk (1) bekezdésének keretei között, az egészséges környezethez való joggal összefüggésben is értelmezhető [...]” (Indokolás [15]). Erre tekintettel alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés, hogy a beépíthetőségi szabályoknak a Korm.r. szerinti módosítása sérti-e az Alaptörvény XXI. cikk (1) bekezdését az indítványozó által hivatkozott – a visszalépés tilalmára vonatkozó – összefüggésben. A panasz ezért megfelel az Abtv. 29. §-ában foglalt befogadási feltételnek is.
- [27] Az Alkotmánybíróság az Alaptörvény XXI. cikke tekintetében az alkotmányjogi panaszt – az Ügyrend 31. § (6) bekezdése alapján eljárva, a befogadásról szóló döntéshozatal mellőzésével – érdemben elbírálta.
- [28] 1.3. Az Alkotmánybíróság az Abtv. 57. § (2) bekezdése szerinti véleményezési eljárás keretében – elsősorban annak tisztázása érdekében, hogy az érintett terület helyi védelem alatt áll-e – az utólagos normakontroll indítvány beérkezését követően megkereste Balatonvilágos polgármesterét.
- [29] A polgármester válasza szerint a volt Club Aliga 47 hektár területének nagy része értékesítésre került 2007-ben – ebbe beletartozott a löszfallal érintett Aliga III. és IV., valamint a vízparti Aliga II. terület is –, a fennmaradó Aliga I. terület 10 hektárja állami tulajdonban maradt, de vagyongazdálkodója a többi terület tulajdonosa lett 50 évre szóló szerződéssel (a vagyongazdálkodói szerződés lehetőséget tartalmaz az önkormányzat tulajdonhoz jutására az említett 10 hektár területből 7 hektár tekintetében). A szükséges településrendezési eszközök elfogadása, megalkotása 2013 végén megtörtént, ezek alapja egy igen intenzív beépítési koncepció volt mind a négy területet érintően. Időközben több tulajdonosváltás történt, és az új tulajdonosok a korábbtól több ponton eltérő koncepciót képzeltek el, amihez új településrendezési szerződés is szükséges lenne. A tervezett beruházás munkahelyeket teremt, bevételnövekedést jelent, a nemzetgazdasági szempontból kiemelt státusz pedig annak a fejlesztésnek a felgyorsítását hivatott szolgálni, melyre a helyi közösség évtizedek óta vár.
- [30] A polgármester leszögezte, hogy az utólagos normakontroll indítvány tévesen tünteti fel, hogy a löszfalat a korábbi elképzelések vagy a helyi építési szabályzat beépítetlen területként képzelte volna el. Az érintett területen „több, mint 700 üdülő- és lakóegység megépítéséről szolt az elképzelés” már 2013-ban is. Továbbá szintén téves, hogy kifejezetten a jobb platóra (Aliga III.) tervezett szálloda helyett kerülne sor a bal oldali platón (Aliga IV.) társasházak megépítésére, a két elképzelés nincs egymást helyettesítő viszonyban. A magánkikötőként megjelölt beruházás pedig egyebek mellett a közhasználat számára megnyitott sétányt, horgászati lehetőséget tartalmaz a déli mólón.
- [31] A helyi védettség kérdését illetően a polgármester tájékoztatása szerint „[a]z érintett területek helyrajzi szám szerinti lehatárolása nem történt meg, a Szabályozási tervek tv1, tv2, tv3 jelölései tartalmazzák a rajzi lehatárolásokat, a Club Aliga területét a tv3 terület érinti, mely egybeesik az AII jelű felszíni mozgásveszélyes területjelzéssel (jelenlegi helyrajzi számozás szerint ez a 292/14 helyrajzi számú terület Szélső utcával szomszédos, Rózsa utcától Balatonfőkéj felé irányába terülő részének felel meg).” A Korm.r. 2. mellékletében foglalt táblázat 49. sorában felsorolt „helyrajzi számok közül a védettség tehát a 292/14 helyrajzi számú területet érinti”.
- [32] 1.4. Az eljárás során az Építészeti és Közlekedési Minisztérium építészeti államtitkára *amicus curiae* beadvány keretében mindkét ügyben megküldte az Alkotmánybíróságnak az álláspontját.
- [33] Kifejtette, hogy a beruházást kiemeltté nyilvánító Korm.r. 6/K. §-ának 2020. augusztus 7-i elfogadásakor, valamint 2023. szeptember 14-i módosításakor az Ngtv. hatálya – többek között – kiterjedt a legalább 90 millió forint teljes költségigényű és legalább 15 új munkahely megteremtését biztosító, nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségű beruházások megvalósítására [Ngtv. 1. § (1) bekezdés e) pont], valamint az azokkal összefüggő, a Kormány által rendeletben meghatározott közigazgatási hatósági ügyekben indult eljárásokra. A balatonaligai magaspartra tervezett beruházás a hivatkozott kritériumoknak megfelelt, kiemeltté nyilvánítása ezért jogszerű volt.

- [34] A szabályozás tartalmát érintően rámutatott az államtitkár arra is, hogy maga a helyi építési szabályzat is beépítésre szánt területbe sorolja az érintett ingatlanokat, és a Korm.r. nélkül is megvalósíthatók fejlesztések az érintett területen. A Korm.r. elsődlegesen a beépítés intenzitásán változtatott. Egyébiránt pedig a konkrét megvalósíthatóság az egyedi hatósági eljárások kimenetelétől függ, maga a Korm.r. az ágazati jogszabályokkal együtt ehhez csak a keretet biztosítja.
- [35] Az államtitkár leszögezte, hogy a Korm.r. nem zárja ki a területen megvalósuló beruházások esetén az építészeti tervtanács véleményezési jogkörét, így biztosított a fejlesztés település- és tájképvédelmi követelményekkel való összhangja. A Korm.r. – éppen a környezet elért védettségi szintjének biztosítása érdekében – sem az országos, sem a Balaton kiemelt üdülőkörzetre vonatkozó területrendezési szabályok alkalmazásának kizárásáról nem rendelkezik, azaz a Kormány e tekintetben nem élt a területfejlesztésről és a területrendezésről szóló 1996. évi XXII. törvény 27. § (1) bekezdés g) pontjában kapott felhatalmazással. A Balaton és a tópart megközelíthetőségének és közcélú használatának biztosítása az adott terület meghatározó mértékű részén fontos, közérdekű cél. A Korm.r. szabályozásával az aligai partszakasz kétharmada, továbbá a déli móló teljes hosszban (az új ívmólóval együtt) közterületként funkcionál, a „közpark” besorolású területek mindenki számára elérhetőek és többségükben nyitottak maradnak. A terület megközelítését szolgáló utakra – amelyek egy jelentős része „magánút” – a behajtás biztosítása a Korm.r.-ből következő kötelezettsége a mindenkori tulajdonosnak, ebből következően nem lesz Balatonaliga egy ún. kizárólag „privát” lezárt/elzárt terület.
- [36] Végezetül, az Alkotmánybíróság vonatkozó gyakorlatát citálva, az államtitkár azt is kifejtette, hogy az egészséges környezethez való joggal összefüggésben csak az a visszalépés tiltott, amelyből következhet a természet vagy a környezet orvosolhatatlan károsodása, az érintett beruházás viszont ilyet nem okoz.
- [37] 1.5. Az Alkotmánybíróság az utólagos normakontroll és az alkotmányjogi panasz indítványokat tárgyuk azonosságára és tartalmuk összefüggésére tekintettel az Abtv. 58. § (2) bekezdése alapján egyesítette, és azokat egy eljárásban bírálta el.

IV.

- [38] Az indítványok nem megalapozottak.
- [39] 1. Az Alkotmánybíróság először a normahierarchia sérelmét – a Korm.r. 6/K. §-ának és 2. mellékletében foglalt táblázat 49. sorának az Ngvt. 1. §-ába ütközését, és emiatt az Alaptörvény 15. cikk (4) bekezdésével való ellentét fennállását – állító, az utólagos normakontroll indítványban foglalt indítványozói hivatkozást vizsgálta meg.
- [40] 1.1. A magasabb szintű jogszabályba ütközés esetén alkalmazott alkotmánybíróági gyakorlat szerint „a jogállamiság [B] cikk (1) bekezdés] alkotmányos alapját jelentő jogbiztonság elvének egyik garanciája a jogforrási hierarchia érvényesülése. A jogforrási hierarchia azt jelenti, hogy az alacsonyabb szintű jogszabály tartalma nem lehet ellentétes magasabb szintű jogszabály rendelkezéseivel [3132/2013. (VII. 2.) AB határozat, Indokolás [42]; 3152/2016. (VII. 22.) AB határozat, Indokolás [14]]. A jogszabályoknak a jogforrási hierarchiában elfoglalt helyét az Alaptörvény rögzíti [15. cikk (4) bekezdés, 18. cikk (3) bekezdés, 32. cikk (3) bekezdés, 41. cikk (5) bekezdés], a magasabb szintű jogszabállyal ellentétes szabályozás ezért egyúttal az Alaptörvény T) cikk (3) bekezdésének a sérelmét is jelenti, amely szerint jogszabály nem lehet ellentétes az Alaptörvénnyel” [3019/2017. (II. 17.) AB határozat, Indokolás [26]; idézi: 15/2018. (X. 8.) AB határozat, Indokolás [25]; vesd össze még: 5/2019. (III. 11.) AB határozat, Indokolás [21]–[24]].
- [41] Az Alaptörvény 15. cikk (4) bekezdése a normahierarchia részeként írja elő, hogy a Kormány rendelete törvénnyel nem lehet ellentétes. Az Alkotmánybíróság a jelen ügyben is utal arra, hogy „[a]z Alaptörvény juttatja kifejezésre a hierarchikus rendet, a jogszabályok egymáshoz és az Alaptörvényhez való viszonyát” [21/2017. (IX. 11.) AB határozat, Indokolás [22]; 15/2018. (X. 8.) AB határozat, Indokolás [26]]. Az Alaptörvény előbb hivatkozott bekezdése biztosítja, hogy az Országgyűlés által megalkotott törvény tartalmát a Kormány rendeleti formát öltő döntése nem ronthatja le.
- [42] 1.2. Az Alkotmánybíróság az ügyvel kapcsolatban áttekintette a vonatkozó jogszabályi környezetet.
- [43] A Korm.r. támadott, 2023. szeptember 15-én hatályba lépő, módosító előírásainak a megalkotására a Módr. preambuluma szerint – egyebek mellett – az Ngvt. 12. § (5) bekezdés a), b) és d) pontjában foglalt felhatalmazó rendelkezés alapján került sor. Ezek közül az a) pont adott felhatalmazást a nemzetgazdasági szempontból

kiemelt jelentőségű ügyek körének rendeletben történő megállapítására. Ehhez kapcsolódóan a nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségűvé nyilvánítható beruházások körét, paramétereit – mintegy a felhatalmazás kereteit – az Ngtv. 1. §-a sorolta fel. Megjegyzendő, hogy a nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségű beruházásokon belül speciális kategóriát képeztek az Ngtv. 11. § (1) bekezdése szerinti ún. kiemelten közérdekű beruházások, a balatonvilágosi beruházást azonban nem sorolták ebbe a körbe.

- [44] A kiemelt beruházások körét a jogalkotó 2023. november 8-ai hatállyal módosította, és a kiemelten közérdekű beruházások kategóriáját megszüntetve ettől kezdve két új esetet különböztetett meg: az Ngtv. 1. § (1) bekezdés a)–g) pontja, valamint (1b) bekezdése szerinti beruházásokat ún. közcélú kiemelt beruházásként, míg az (1) bekezdés h) és i) pontja szerintieket ún. magáncélú kiemelt beruházásként kategorizálta. Az Ngtv. 18. §-ában foglalt átmeneti rendelkezés értelmében a korábban kiemelten közérdekű beruházássá (vagy kiemelt jelentőségű közlekedési infrastruktúra-beruházássá) nyilvánított beruházásokkal összefüggő ügyekre a közcélú kiemelt beruházásokra vonatkozó szabályokat kellett alkalmazni. A korábban nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségű üggyé nyilvánított – de kiemelten közérdekűvé nem minősített – beruházásokkal összefüggő ügyekre pedig (ide tartozott a balatonvilágosi beruházás) a magáncélú kiemelt beruházásokra vonatkozó szabályokat kellett alkalmazni.
- [45] 2023. december 30-ával az Ngtv.-t hatályon kívül helyezték, és a szabályozás – ismét módosított tartalommal, de megtartva a közcélú és a magáncélú kiemelt beruházások elhatárolását – átkerült a magyar építészetéről szóló 2023. évi C. törvénybe (a továbbiakban: Ép.tv.), elsődlegesen annak 193. §-ába. A 225. § tartalmazza a szűk-séges rendeletalkotási felhatalmazásokat, a 234. § pedig a kapcsolódó átmeneti rendelkezéseket.
- [46] Az Ép.tv. 234. § (1) bekezdése úgy rendelkezik, hogy az e rendelkezés hatálybalépése előtt kiemelten közérdekű beruházássá, nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségű közlekedési infrastruktúra-beruházássá, illetve közcélú kiemelt beruházássá nyilvánított beruházásokkal összefüggő ügyekre a továbbiakban a 193. § (1) bekezdés a)–e) pontja és a 193. § (2) bekezdése – tehát a 193. § (6) bekezdése által közcélú kiemelt beruházásként megjelölt projektekre – vonatkozó szabályait kell alkalmazni, azzal, hogy a kiemelten közérdekű beruházássá, nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségű közlekedési infrastruktúra-beruházássá, illetve közcélú kiemelt beruházássá nyilvánító törvény vagy kormányrendelet módosítása esetén a 225. § (2) bekezdése szerinti felhatalmazó rendelkezések alkalmazandók.
- [47] Az Alkotmánybíróság által vizsgált ügy szempontjából az Ép.tv. 234. § (2) bekezdése bír jelentőséggel, amely kimondja, hogy a korábban nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségű beruházássá nyilvánított beruházással összefüggő ügyekre a továbbiakban a 193. § (1) bekezdés f) és g) pontjára, valamint a 193. § (3)–(5) bekezdésére – tehát a 193. § (6) bekezdése által magáncélú kiemelt beruházásként megjelölt projektekre – vonatkozó szabályokat kell alkalmazni, azzal, hogy a kiemelő kormányrendeletnek a 225. § (2) bekezdésében szereplő – vonatkozó – felhatalmazó rendelkezések alapján történő módosítására csak abban az esetben kerülhet sor, ha „a hatályos rendelkezések szerint is [...] az építési beruházást magáncélú kiemelt beruházássá lehetne nyilvánítani”.
- [48] 1.3. A konkrét ügyre vonatkoztatva a fentieket, a következőket lehetett megállapítani.
- [49] Elsődlegesen megállapítható, hogy a Korm.r.-nek a Módr.-rel végrehajtott, az indítványozók által támadott módosítása a megalkotásakor hatályos szabályoknak megfelelt, miután a beruházás – az Építészeti és Közlekedési Minisztérium építészeti államtitkárának tájékoztatása alapján – eleget tett annak az Ngtv. 1. § (1) bekezdés e) pontjában írt előírásnak, amely szerint kiemeltté nyilvánítható az a beruházás, amely legalább 90 millió forint teljes költségigényű és legalább 15 új munkahely megteremtését biztosítja. (A beruházás kifejezett közérdekűsége vagy közcélúsága az indítványban foglaltakkal ellentétben nem volt feltétele a beruházás kiemeltté nyilvánításának.) A jogalkotó tehát a Módr. megalkotásával nem lépett túl a módosító jogszabály megalkotásakor hatályos felhatalmazás keretein.
- [50] Kétségtelen, hogy a kiemelt beruházásokra vonatkozó szabályozás a Korm.r.-nek a Módr.-rel történt módosítása óta két ízben is jelentős mértékben megváltozott. Az Ngtv. 1. §-ának módosítása – az indítványt e módosítást követően nyújtották be –, amit koncepciójában később az Ép.tv. is követett, érdemben megváltoztatta a kiemeltté nyilvánítás feltételeit, és generálisan szűkítette a kiemeltté nyilvánítható ügyek körét. Önmagában emiatt azonban a felhatalmazás kereteinek esetleges túllépése – és emiatt az Alaptörvény 15. cikk (4) bekezdésének a sérelme – nem merülhet fel.
- [51] Ennek alapvetően az az oka, hogy alkotmányjogi szempontból a felhatalmazást adó jogi norma megszűnt – kivéve, ha a felhatalmazó rendelkezések alkotmányellenesek voltak – nem hat ki a felhatalmazáson alapuló jogszabály alkotmányosságára: ahhoz, hogy egy jogszabály felhatalmazás alapján alkotmányosan nyerjen meghozatalt, elegendő, ha annak meghozatalakor a jogalkotó megfelelő felhatalmazással rendelkezett {3120/2014.

(IV. 24.) AB határozat, Indokolás [10]}. Ez azt jelenti, hogy annak megítélése szempontjából, hogy a Korm.r. támadott előírásait megfelelő felhatalmazás alapján alkották-e meg, az akkor hatályos Ngvt.-előírásokat kell figyelembe venni, a kérdés elbírálására utólagosan nem hat ki sem az Ngvt. módosítása, sem annak hatályon kívül helyezése.

- [52] Hozzá kell tenni továbbá, hogy a támadott előírásokat már csak azért sem lehet összevetni az Ngvt. módosításával, illetve az Ép.tv. vonatkozó, a beruházások kiemeltté nyilvánításának feltételeit szigorító, új előírásaival, mert ezek kifejezetten a jövőre nézve érvényesültek. Egyik sem írta elő az új előírásoknak adott esetben meg nem felelő beruházások kiemeltté nyilvánításának megszüntetését. Épp ellenkezőleg: a fent ismertetett, az Ngvt. módosításához, illetve hatályon kívül helyezéséhez kapcsolódó átmeneti rendelkezések megalkotásával – a korábbi szabályok alapján már kiemeltté nyilvánított beruházásokra alkalmazandó szabályok megjelölésével – a jogalkotó kifejezetten fenntartotta a korábbi kiemeléseket.
- [53] Mindezek miatt az indítványban foglaltak alapján a Korm.r. támadott előírásaival és az Ngvt.-nek a Módr. megalkotásakor hatályos 1. §-ával összefüggésben az Alaptörvény 15. § (4) bekezdésének a sérelme nem állapítható meg.
- [54] 2. Az Alkotmánybíróság ezt követően azt az indítványozói hivatkozást vizsgálta meg, miszerint a Korm.r. támadott rendelkezései sértik – az utólagos normakontroll indítvány szerint – az Alaptörvény P) cikk (1) bekezdését és – az utólagos normakontroll indítvány, valamint az alkotmányjogi panasz szerint is – XXI. cikk (1) bekezdését, mert a visszalépés tilalmába ütköznek.
- [55] 2.1. Az Alkotmánybíróság mindenekelőtt röviden áttekintette az Alaptörvény P) cikk (1) bekezdésére és XXI. cikk (1) bekezdésére vonatkozó gyakorlatának a jelen ügy elbírálása szempontjából releváns elemeit.
- [56] Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint az Alaptörvény P) cikk (1) bekezdése „a *public trust* környezeti és természeti értékekre vonatkozó koncepciójának alkotmányjogi megfogalmazásán alapul, amelynek lényege, hogy az állam a jövő nemzedékek mint kedvezményezettek számára egyfajta bizalmi vagyongazdálkodóként kezeli a rá bízott természeti és kulturális kincseket, és a jelen generációk számára csak addig a mértékig teszi lehetővé e kincsek használatát és hasznosítását, ameddig az a természeti és kulturális értékeket mint önmagukért is védelemben részesítendő vagyontárgyak hosszú távú fennmaradását nem veszélyezteti. Az államnak e kincsek kezelése és az arra vonatkozó szabályozás megalkotása során egyaránt tekintetbe kell vennie a jelen és a jövő generációk érdekeit. A természeti és kulturális erőforrások jövő nemzedékek számára történő megőrzésének magyar Alaptörvényben található szabálya ily módon az újonnan kialakult és megszilárdult univerzális szokásjog részének is tekinthető, és kifejezi az alkotmányozó elköteleződését a környezeti, természeti és kulturális értékek fontossága és megőrzése iránt. [...] A P) cikk (1) bekezdése ennek megfelelően egyszerre tekinthető a XXI. cikk (1) bekezdésében foglalt alapvető emberi jog garanciájának, illetőleg a nemzet közös öröksége védelmét előíró olyan *sui generis* kötelezettségnek, mely a XXI. cikk (1) bekezdésén túlmenően, általános jelleggel is érvényesül” [legutóbb: 25/2021. (VIII. 11.) AB határozat, Indokolás [48]].
- [57] Az alapjogi vonatkozások akként összegezhetők, hogy az Alaptörvény P) cikk (1) bekezdéséből fakadó, környezetvédelemre vonatkozó állami kötelezettség alapjogi oldala az Alaptörvény XXI. cikk (1) bekezdésében jelenik meg. Az épített környezet részét képező műemlékek védelme vonatkozásában pedig a kulturális örökség megőrzéséhez fűződő – szintén a P) cikkre visszavezethető – intézményvédelmi kötelezettség alapjogi leképeződése elsődlegesen – ún. „kulturához való jogként” – az Alaptörvény XI. cikk (1) bekezdésében deklarált művelődéshez való jog [25/2021. (VIII. 11.) AB határozat, Indokolás [66]].
- [58] Az egészséges környezethez való jog esetében [Alaptörvény XXI. cikk (1) bekezdés] annak az intézményvédelmi oldala „túlnyomó és meghatározó. Eszerint a környezethasználat elfogadható mértékét jogszabályok, eljárási és szervezeti garanciák megalkotásával az állam kötelezettsége meghatározni.” [17/2018. (X. 10.) AB határozat, Indokolás [86], a továbbiakban: Abh.]. E jog alapjogi vetületét, azaz az alapjog alanyi oldalát az ún. visszalépés tilalma jelenti, amely a jogszabállyal már biztosított védelmi szint korlátozhatóságával szemben tartalmi követelményeket az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdésének megfelelően. A viszonyítási pont tehát mindig a normával korábban lefektetett védelmi szint (ebbe egyaránt beletartozik a környezet és a természet, valamint a környezet azon épített elemeinek a védelme is, amelyek különleges értékkel bírnak), nem pedig a környezet érintetlen, eredeti állapota, és nem is a tudományosan esetlegesen igazolható elvárt színvonal (Abh., Indokolás [93]–[94], [96]). Az Alkotmánybíróság arra is rámutatott, hogy „a *non-derogation* elve csak azt a visszalépést tiltja, amelyből következhet a természet vagy a környezet orvosolhatatlan károsodása. Az elővigyázatosság és a megelőzés elve miatt az a kérdés, hogy van-e esély a károsodás bekövetkeztére. E tekintetben a természet és a környezet alkotmányjogi védelme funkcionálisan azonos gyökerű: védi az (emberi) élet feltételeit.

A környezet orvosolhatatlan károsodása jellemzően hosszú távú folyamatok eredményeként áll elő. A léptéket nem lehet általánosan rögzíteni: néhány évtized, egy emberöltő, egy évszázad vagy még hosszabb idő is szükséges lehet bizonyos környezeti károsodások bekövetkeztéhez. A természeté azonban akár rövidtávon is végbemehet. Ez a különbség tehát a természet és a környezet alkotmányjogi védelme között az alapjog funkciójával összhangban értelmezve az Alaptörvény XXI. cikk (1) bekezdését” (Abh., Indokolás [91]).

- [59] Az Alaptörvény XXI. cikk (1) bekezdésével összefüggésben vizsgálendő, hogy megállapítható-e visszalépés a védelmi szintben, a visszalépés a XXI. cikk (1) bekezdésének a hatálya alá tartozik-e, végül az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdésének függvényében vizsgálni kell a visszalépésben megnyilvánuló korlátozás alkotmányosságát (Abh., Indokolás [95]).
- [60] 2.2. Az előző pontban kifejtetteket a konkrét ügyre alkalmazva, és az indítványhoz kötöttség elve alapján [Abtv. 52. § (2) bekezdés] megvizsgálva, hogy az Alaptörvény XXI. cikk (1) bekezdéséből levezetett ún. visszalépés tilalmának a követelményét sérti-e a támadott szabályozás, az Alkotmánybíróság a következőket állapította meg.
- [61] Amint fentebb említésre került, az Alaptörvény XXI. cikk (1) bekezdésével összefüggésben kialakított gyakorlat értelmében a természet állapotát érintő ügyekben a normával korábban lefektetett védelmi szintből kell és lehet kiindulni, az alkotmányjogi vizsgálatnak nem a környezet eredeti vagy kívánatos állapota szolgál alapul. Ezért jelen ügyben is elsőként ezt a viszonyítási pontot kellett megtalálni, mert alkotmányjogilag csak ehhez képest értelmezhető kérdés az, hogy a jogszabályokkal biztosított (környezet- és természet)védelmi szint csökkentését eredményezik-e a Korm.r. előírásai.
- [62] 2.2.1. Az indítványozók arra hivatkoztak, hogy megítélésük szerint a beépítési szabályok módosításával a Korm.r. megváltoztatja a település arculatát, élhetőségét stb., lerontja a Balaton esetében kiemelten fontos tájképvédelmi, településképvédelmi és természetvédelmi követelményeket, mindez pedig a környezet állapotára vonatkozó védelmi szintben bekövetkezett visszalépést jelent. Az utólagos normakontroll indítvány kifejezetten a magaspart érintett része természetes állapotának megváltoztatását sérelmezte.
- [63] Egyik indítványban sem került megjelölésre olyan konkrét, hatályos – például természetvédelmi – jogszabályi előírás, amelyhez viszonyítva a kérelmezők álláspontja szerint a támadott előírások a módosítás tényén túl, kifejezetten a védelmi szintben történő visszalépést jelentenek.
- [64] Egyedül a Balaton Kiemelt Üdülőkörzet Területrendezési Tervének elfogadásáról és a Balatoni Területrendezési Szabályzat megállapításáról szóló 2000. évi CXII. törvény (a továbbiakban: régi Balaton-törvény) preambulumát említették az indítványozók, ezt a törvényt azonban 2019. március 15-től hatályon kívül helyezték.
- [65] Illetve ezen túlmenően az indítványozók – szintén konkrét jogszabályi hivatkozás nélkül – a balatonvilágosi magaspart helyi védettségére hivatkoztak.
- [66] Az Alkotmánybíróság megvizsgálta, hogy az indítványozók hivatkozása ilyen módon helyt foghat-e.
- [67] A Korm.r. támadott előírásai által érintett terület nem tartozik az Alaptörvény P) cikk (1) bekezdésében nevesített, a nemzet közös örökségének körébe tartozó elemek közé (vesd össze ezzel szemben például az erdők tekintetében: 9/2024. (IV. 30.) AB határozat, Indokolás [29]; 3047/2024. (II. 23.) AB határozat, Indokolás [24]; 3178/2022. (IV. 22.) AB határozat, Indokolás [38]; 14/2020. (VII. 6.) AB határozat, Indokolás [24]; a termőföld tekintetében: 3046/2024. (II. 23.) AB határozat, Indokolás [33]; 24/2023. (XII. 5.) AB határozat, Indokolás [41]; 3135/2021. (IV. 22.) AB határozat, Indokolás [36]; 3242/2017. (X. 10.) AB határozat, Indokolás [16]; a biológiai sokféleség tekintetében: 3330/2022. (VII. 21.) AB határozat, Indokolás [30]; 28/2017. (X. 25.) AB határozat, Indokolás [43]–[44]; a műemlékvédelem tekintetében: 25/2021. (VIII. 11.) AB határozat, Indokolás [63]; a kulturális javak tekintetében: 3042/2021. (II. 19.) AB határozat, Indokolás [92]; a vízkészlet tekintetében: 3196/2020. (VI. 11.) AB határozat, Indokolás [11]; 13/2018. (IX. 4.) AB határozat, Indokolás [33]).
- [68] A fentiekén túl az Alaptörvény P) cikkében nem nevesített elemek is védelmet élvezhetnek, és a régi Balaton-törvénnyel kapcsolatban a 3071/2019. (IV. 10.) AB határozat meg is állapította, hogy a „Balaton önmagában is olyan egyedülálló természeti érték, mely érték környezeti állapotának, illetőleg önmagában a balatoni tájnak a megóvása is az Alaptörvény P) cikk (1) bekezdésének megfelelően az állam és mindenki kiemelt kötelezettsége. A Balaton környezeti állapotának megóvása ugyanakkor az Alaptörvény XXI. cikk (1) bekezdésének keretei között, az egészséges környezethez való joggal összefüggésben is értelmezhető [...]” (Indokolás [15]). A régi Balaton-törvény helyett jelenleg a Magyarország és egyes kiemelt térségeinek területrendezési tervéről szóló 2018. évi CXXXIX. törvény (a továbbiakban: Trtv.) IX–XIV. Fejezete tartalmazza a vonatkozó, egyebek mellett a Balaton Kiemelt Üdülőkörzetre vonatkozó előírásokat.

- [69] A Korm.r. 6/K. §-a az érintett balatonvilágosi beruházással összefüggésben – kifejezett megfogalmazása szerint – a településrendezési tervtől [az épített környezet alakításáról és védelméről szóló a 1997. évi LXXVIII. törvény 10. § (1) bekezdés a) pontja alapján ez a települési önkormányzat képviselő-testülete által elfogadott helyi építési szabályzat] és az országos településrendezési és építési követelményekről szóló 53/1997. (XII. 20.) Korm. rendeletről (OTÉK) való eltéréseket szabályozza. Ezek a jogszabályok – tehát amelyekről a Korm.r. anyagi jogi szempontból eltérést enged – nem tartalmaznak olyan, a balatoni tájra vonatkozó környezet- vagy természetvédelmi előírásokat, amelyekhez képest a visszalépés tilalma – amelyre az indítványozók a kérelmüket alapították – a 3071/2019. (IV. 10.) AB határozatban foglalt megfontolásokra is figyelemmel értelmezhető lenne. Amint viszont azt *amicus curiae* beadványában az Építészeti és Közlekedési Minisztérium építészeti államtitkára is kifejezetten hangsúlyozta, a Korm.r. nem érinti a Trtv. rendelkezéseinek alkalmazhatóságát, azok továbbra is vonatkoznak a szóban forgó területen megvalósuló beruházásra.
- [70] 2.2.2. A helyi védettség tekintetében a következőket lehetett megállapítani.
- [71] Balatonvilágos Község Önkormányzata Képviselő-testületének a Balatonvilágos Község településképi védelméről szóló 18/2017. (XII. 29.) önkormányzati rendeletének (a továbbiakban: Településképi Ör.) 3. számú, „helyi értékvédelmi területek” címet viselő melléklete a település helyi területi védelem alatt álló területei között c) pont alatt szerepelteti „a Szabályozási terven tv3 jellel jelölt geológiai érték területe (magaspart)” elnevezésű területet. Az Alkotmánybíróság megkeresésére Balatonvilágos polgármestere ezzel összefüggésben azt a tájékoztatást adta, hogy az érintett területek helyrajzi szám szerinti lehatárolása nem történt meg, a szabályozási terv alapok tv1, tv2 és tv3 jelölései tartalmazzák a rajzi lehatárolásokat. A Club Aliga területét a tv3 terület érinti, amely egybeesik az AII jelű felszíni mozgásveszélyes területjelzéssel. A jelenlegi helyrajzi számozás szerint ez a 292/14 helyrajzi számú ingatlan „Szélső utcával szomszédos, Rózsa utcától Balatonfőkajár irányába terülő részének felel meg”. Ez azt jelenti, hogy jelen esetben nem a természet védelméről szóló 1996. évi LIII. törvény (a továbbiakban: Tvt.) szerinti helyi védett természeti területről van szó. A Településképi Ör. a Korm.r.-ben megjelölt ingatlanok közül a 292/14 helyrajzi számú ingatlanok egy részét helyi értékvédelem alá helyezte.
- [72] Megjegyzendő egyébiránt, hogy a Korm.r. 2. mellékletében foglalt táblázat 49. sorában megjelölt ingatlanok közül nem csak ez az ingatlan érintett: a Településképi Ör. 3. számú melléklet a) pontjában szerepel még általánosságban „a Szabályozási terven tv1 jellel jelölt volt Club Aliga értékes zöldfelülete”, továbbá a b) pontban „a Szabályozási terven tv2 jellel jelölt magasparti sétány értékes zöldfelülete: [...] be) Szélső utca – hrsz. 291, [...]” is feltüntetésre került. Ugyanakkor a 291 hrsz. ingatlanra vonatkozóan a Korm.r. 6/K. §-a nem határozott meg kivételes beépítési szabályokat.
- [73] Az értékvédelem mibenlétét illetően egyrészt a településképi védelméről szóló 2016. évi LXXIV. törvényből kell kiindulni, amely szerint a településképi védelme a település vagy településrész jellegzetes, értékes, illetve hagyományt őrző építészeti arculatának és szerkezetének – az építészeti, táji érték és az örökségvédelem figyelembevételével történő – megőrzését vagy kialakítását jelenti. Másrészt a Településképi Ör. 5. § 6. pontja értelmében a „helyi értékvédelmi terület olyan területi védelemmel érintett ingatlanok együttese, amely az épített és természeti környezet egyes összefüggő részeire, valamint az ahhoz kapcsolódó térre, utcára, utcaszakaszra terjed ki, és a megjelenésével a településrész és a környezete arculatát meghatározó építmények együttest alkotnak, és melyeket a Rendelet védetté nyilvánított. A helyi értékvédelmi területi védelem magába foglalja a településszerkezet, a településképi elemeit, formáit, a jellegzetes építési anyagokat, a terület meghatározó színvilágát, valamint kiterjed a település képi jelentőségű közterületek felületeire és zöldterületeire is. Magába foglalja továbbá az utcahálózat, telekszerkezet, beépítési mód, a jellegzetes építési vonal védelmét is.”
- [74] Ami a védelem tartalmát illeti, a Településképi Ör. elsősorban különböző építészeti követelményeket határoz meg a 39–44. §-ban (például a település jellegzetes szerkezete, telekrendszere, utcavonal-vezetése megőrzésének a követelménye; az építmények összhangja; a hagyományos kerítés- és kapuformák, építményfajták, növényzet megtartása; közterület-alakítási terv; a nyílás- és falfelületek arányának, a párkánymagasságnak a megtartása; kilátásvédelem biztosítása stb.). Továbbá az Ör. 44. § (2) bekezdése szerint a tv2 jelű magasparti sétányon épület csak a helyi építési szabályzat mellékletében kijelölt építési helyen helyezhető el, a tv3 jelű, helyi területi védelem alatt álló területen (geológiai érték) pedig csak a partstabilizáláshoz szükséges mérnöki létesítmények, gyalogutak, információs táblák létesíthetők, ezt zöldfelületként kell fenntartani, a geológiai értékek megtekinthetőségét biztosítani kell.
- [75] A fentiek alapján Balatonvilágos egyes zöldterületei és a balatonvilágosi löszfal mint természeti képződmény értékvédelem alá helyezésének, valamint a magaspart egy részén a beépítés korlátozásának a célja a jelenleg hatályos szabályok – tehát az önkormányzat által választott jogi megoldás – alapján nem egy különlegesen jelentős egyedi természeti (geológiai) terület/érték érintetlenségének, állagának és jellegének a megőrzése. Erre

- mutat egyrészt az a tény, hogy az önkormányzat nem a Tvt. alapján nyilvánította védetté a területet (vö. 24. §, 28. §). Másrészt a magaspartot nem teljes terjedelmében érinti a helyi értékvédelem.
- [76] A település zöldterületei és maga a löszfal (magaspart) jelenleg tehát nem az Alaptörvény P) cikk (1) bekezdése által említett, a nemzet közös örökségét képező természeti erőforrásként – természetvédelmi szempontok miatt – áll helyi védelem alatt. A jogszabályi cél a település arculatának a védelme, az egységes (építészeti) karakter és a kilátásvédelem megőrzése. A Korm.r.-ben meghatározott, az általánostól eltérő beépíthetőségi és egyedi építési szabályok ezt nyilvánvalóan érintik, a település – és a magaspart – arculata (a konkrét megvalósítás függvényében) jelentős mértékben megváltozhat.
- [77] Az egészséges környezethez való jogból levezetett visszalépés tilalma azonban nem automatikusan, bármilyen természeti képződményt érintő változás esetében, hanem funkciója szerint érvényesül. A természet alkotmányjogi védelmének, valamint a *non-derogation* elvének a funkcionális gyökere pedig alapvetően az (emberi) élet feltételeinek a biztosítása {„a visszalépés, a védelem csökkentése visszafordíthatatlan folyamatokat indíthat meg, amelyeket az (egészséges) élet alapjainak a megőrzése érdekében meg kell előzni” (Abh., Indokolás [90])}. Az Alaptörvény XXI. cikk (1) bekezdése tekintetében annak megítélésekor, hogy a természetet érintően fennálló jogszabályi védelmi szintben visszalépés történt-e, csak a környezet és a természet(i) erőforrások) védelmére vonatkozó előírás módosítása lehet releváns és vizsgálható tényező.
- [78] A természeti táj egyes elemeinek településképvédelmi szabállyal történő védelme, amelynek a célja a település arculatának a megőrzése, az egészséges környezethez való joggal nem hozható összefüggésbe. Ennek oka, hogy az arculatvédelem nem áll kapcsolatban a *non-derogation* elvének funkcionális gyökerével, amely a gyakorlat szerint az (emberi) élet feltételeinek közvetlen vagy legalább közvetett biztosítása.
- [79] 2.3. Miután a fentiek szerint az ügyben az indítványozók nem hivatkoztak olyan jogszabályi előírásra – és ilyet az indítványozók által előterjesztettek alapján az Alkotmánybíróság sem tudott azonosítani –, amelynek tartalma az egészséges környezethez való joggal összefüggésbe lett volna hozható, és amelyhez képest ekként a védelmi szintben történő visszalépés tilalma vizsgálható kontextusba helyezte volna a támadott Korm.r.-t, az Alkotmánybíróság az indítványt mint megalapozatlant elutasította.
- [80] 3. A kifejtettek alapján az Alkotmánybíróság az ügyben sem az Alaptörvény 15. cikk (4) bekezdésének, sem XXI. cikk (1) bekezdésének vagy ezzel összefüggésben az utólagos normakontroll indítványban hivatkozott P) cikk (1) bekezdésének a sérelmét nem állapította meg, ezért az indítványokat a rendelkező részben foglaltak szerint elutasította.
- [81] 4. A határozat Magyar Közlönyben való közzététele az Abtv. 44. § (1) bekezdés második mondatán alapul.

Budapest, 2024. július 9.

*Dr. Hörcherné dr. Marosi Ildikó s. k.,
tanácsvezető, előadó alkotmánybíró*

*Dr. Lomnici Zoltán s. k.,
alkotmánybíró*

*Dr. Patyi András s. k.,
alkotmánybíró*

*Dr. Salamon László s. k.,
alkotmánybíró*

*Dr. Szabó Marcel s. k.,
alkotmánybíró*

Alkotmánybírósági ügyszám: II/2785/2023.

Megjelent a Magyar Közlöny 2024. évi 77. számában.

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG TANÁCSAINAK A MAGYAR KÖZLÖNYBEN KÖZZÉ NEM TETT HATÁROZATAI ÉS VÉGZÉSEI

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3333/2024. (VIII. 23.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

- Az Alkotmánybíróság a Kúria Kvk.V.39.209/2024/5. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.
- Az Alkotmánybíróság a választási eljárásról szóló 2013. évi XXXVI. törvény 108. § (1) bekezdés a) pontja alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

1. A jogi képviselővel (dr. Pásztor Tünde egyéni ügyvéd) eljáró indítványozó az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a és a választási eljárásról szóló 2013. évi XXXVI. törvény (a továbbiakban: Ve.) 233. § (1) bekezdése alapján a Kúria Kvk.V.39.209/2024/5. számú végzése, valamint az Abtv. 26. § (1) bekezdése alapján a Ve. 108. § (1) bekezdés a) pontja alaptörvény-ellenességének megállapítása és megsemmisítése érdekében alkotmányjogi panasszal fordult az Alkotmánybírósághoz.
- 1.1. Az alkotmányjogi panasz közvetlen előzménye, hogy az indítványozó a helyi önkormányzati képviselők és polgármesterek 2024. június 9. napjára kitűzött, 2024. évi általános választásán, Borsod-Abaúj-Zemplén Vármegye Szegi 001. szavazókörben független polgármesterjelölt és egyéni listás jelölt volt. A polgármester-választás eredményét megállapító Szegi Helyi Választási Bizottság (a továbbiakban: HVB) határozatával szemben fellebbezést terjesztett elő. A HVB határozatát a Borsod-Abaúj-Zemplén Vármegyei Területi Választási Bizottsága (a továbbiakban: TVB) helybenhagyta.
- 3] Az indítványozó felülvizsgálati kérelme folytán eljáró Kúria a Kvk.V.39.138/2024/5. számú végzésével a TVB határozatát megváltoztatta, a HVB polgármester-választás eredményét megállapító határozatát megsemmisítette és a Szegi 001. szavazókörben elrendelte a polgármester választására vonatkozó szavazás megismétlését, az ismételt szavazás időpontját 2024. július 7. napjára tűzte ki. A Kúria határozatának indokolása szerint a választás tisztaságát, a jóhiszemű és rendeltetésszerű joggyakorlás követelményét sértette a szavazóköri eredményt megállapító döntés és ezáltal a választás eredményét megállapító határozat, amennyiben az eredmény olyan polgárok szavazatait is tartalmazhatta, akik tömegesen, közvetlenül a választás előtt kifejezetten a választási eredmény befolyásolása érdekében létesítettek lakcímet a településen.
- 1.2. A megismételt szavazás után a HVB a 30/2024. (VII. 7.) HVB határozatával megállapította a polgármester-választás eredményét. A határozat mellékletét képező szavazóköri jegyzőkönyv szerint Szegi 001. számú szavazókörben a névjegyzékben lévő választópolgárok száma 350 fő volt, szavazóként megjelent választópolgárok száma 235; az urnában lévő lebélyegzett szavazólapok száma 235, érvénytelen lebélyegzett szavazólapok száma 4; érvényes szavazólapok száma 231. Az indítványozóra leadott szavazatok száma 101 volt. A választást 128 szavazattal egy másik jelölt nyerte.

- [5] 1.3. Az indítványozó a HVB határozatával szemben előterjesztett fellebbezésében a határozat megsemmisítését és a választás megismétlését kérte. Jogszabálysértésként a Ve. 2. § (1) bekezdésében megfogalmazott választási alapelvek (a választás tisztaságának megóvása, valamint a jóhiszemű és rendeltetésszerű joggyakorlás) sérelmére hivatkozott. Álláspontja szerint a településen megismétlődtek azok a jogsértések, melyeket a 2024. június 9-i választással összefüggésben a Kúria megállapított. A megismételt szavazás névjegyzéke alapján bebizonyosodott a választás befolyásolásának szándéka, mivel a településről megkezdődött a kijelentkezés. 20 fő, akik 2024. június 9-én még Szegibe bejelentett lakosok voltak, már a környező településekre jelentkeztek át. További súlyos jogsértésként hivatkozott arra, hogy autóval hozták a szavazókat a településre, majd szállították el. Ennek alátámasztására több fényképfelvételt csatolt, videófelvételre hivatkozott, 51 fő által aláírt petíciót terjesztett elő, illetve internetes és televíziós csatornák elérhetőségét (linkjét) jelölte meg.
- [6] 1.4. A TVB a 158/2024. (VII. 12.) határozatával a HVB határozatát helybenhagyta. Indokolásában utalt a Ve. 241. §-ához kapcsolódó gyakorlatra, mely szerint a választás eredményének megsemmisítésére és a szavazás megismételtetésére csak abban az esetben kerülhet sor, ha a jogsértés érdemi hatása kimutatható. A névjegyzéket illetően megállapította, hogy abban 20 olyan választópolgár szerepel, akinek lakcíme már nem Szegi településen van. Ezzel összefüggésben utalt a Ve. 108. §-ára. A megismételt szavazás adatai, az indítványozó által becsatolt petíció, fényképek, videófelvételek, a Kúria korábbi döntésének iránymutatása alapján összességében arra az álláspontra jutott, hogy az indítványozó által hivatkozott jogsértés bizonyítására a benyújtott bizonyítékok nem voltak alkalmasak.
- [7] 1.5. Az indítványozó felülvizsgálati kérelmet nyújtott be a Kúriához, melyben a Ve. 231. § (5) bekezdés *b*) pontja alapján a TBV határozatának megváltoztatását, a megismételt polgármester-választásra vonatkozó szavazóköri eredményt megállapító döntés megsemmisítését, a szavazás megismételtetését és a jogszabálysértés tényének megállapítását kérte a fellebbezésében előadott érvei fenntartása mellett. Elismerte, hogy a TVB szélesebb körű vizsgálatot folytatott le a jelen ügyben a korábbi eljárásához képest, azonban a bizonyítékok egy részét (médiatudósítások) indokolatlanul nem értékelte, megsértve ezzel a Ve. 43. §-a szerinti tényállásbiztosítási és megállapítási kötelezettségét. A jogsértések – megítélése szerint – kihatottak a megismételt polgármester-választás választási eredményét megállapító döntésre. Álláspontja szerint a felvételek megtekintése alapján megállapítható, hogy megismételt választáson ismét megvalósultak a választás tisztasága elleni cselekmények, sérültek a választási alapelvek.
- [8] 1.6. A Kúria a Kvk.V.39.209/2024/5. számú végzésében a felülvizsgálati kérelmet alaptalannak ítélte és a Borsod-Abaúj-Zemplén Vármegyei Területi Választási Bizottság 158/2024 (VII. 12.) határozatát helybenhagyta.
- [9] Indokolásában kifejtette, hogy a bírósági felülvizsgálat kereteit a kérelmező által hivatkozott jogszabálysértés határozza meg, így az nem terjedhet ki olyan jogszabálysértésre amire a kérelmező nem hivatkozott. Rögzítette, hogy az indítványozó az ismételt szavazási eljárással összefüggésben a korábbi eljárásban kifogásolt lakcím-bejelentésekre és szervezett utaztatásokra nem hivatkozott, a TVB erre irányuló kérelem hiányában erről döntést nem hozott, így a Kúria azt érdemben vizsgálni nem tudta. A korábbi eljárásban elbírált jogsérelemre utalás nem jelenti a kérelem előterjesztését, mivel két külön jogorvoslati eljárásról van szó {Kvk.V.39.209/2024/5. számú végzés [24]–[26]}.
- [10] A 2024. július 7-én megismételt választáson a névjegyzékben rögzített 350 választópolgárból 235 jelent meg, a választás végeredményét tekintve ugyanaz az eredmény született, mint a 2024. június 9-én tartott választáson. Az indítványozó felülvizsgálati kérelmében a Kúria Kfv.V.39.138/2024/5 számú végzésével már elbírált érvek mentén, alapvető sérelemre, a fiktív lakcímadatokra, a tömeges átjelentkezésre, a választópolgárok „autóztatására” alapítva kérte a megismételt eljárás eredményének újbóli megsemmisítését, a választás megismétlését. A Kúria korábbi megsemmisítő döntésében a tömegesen, közvetlenül a választás előtt a településen lakcímet létesítők tekintetében állított jogsértést már elbírálta, amikor elrendelte a polgármester-választás megismétlését. Jelen eljárásban az átjelentkezéseknek az ügy eldöntése szempontjából nem volt és nem lehetett relevanciája. A kérelmező az alapvető jogsértésre hivatkozáson túl nem adott elő olyan körülményt, ami a választás végeredményével összefüggésbe hozható. A Kúria szerint a TVB jelen eljárásában ugyan jogsértően reszkettette ki a bizonyítékok köréből a kérelmező által megjelölt internetes linkeket, melyekről azonban a Kúria azt állapította meg, hogy nem voltak alkalmasak a választás eredményét befolyásoló jogsértés alátámasztására.
- [11] 2. Az indítványozó alkotmányjogi panaszát az Alaptörvény XXIII. cikk (1) bekezdésének, a XXIII. cikk (5) bekezdésének és a XXIII. cikk (7) bekezdésének sérelmére alapította.

- [12] 2.1. Az Abtv. 27. §-a alapján benyújtott panaszában az indítványozó a Kúria támadott döntése alaptörvény-ellenességét azzal indokolta, hogy a Kúria a megismételt szavazással összefüggő eljárásában érdemben nem orvosolta a lakcímbeljelentéshez kapcsolódó rendeltetésellenes joggyakorlást, melynek következtében sérült a helyi önkormányzati képviselők és polgármesterek, valamint az európai parlamenti képviselők választásán a választáshoz és választhatósághoz való, Alaptörvényben biztosított alapjoga.
- [13] Kifejtette, hogy a helyi közösség demokratikus önkormányzati jogait sérti, ha képviselőiről olyan személyek döntenek, akik a lakcímbeljelentésén túlmenően semmilyen igazolható módon nem kötődnek a településhez, illetve a helyi közösséghez. Az adott szavazókörben való szavazás jogát a polgár lakcíme alapozza meg, visszaélés esetén azonban a választójog és a lakcím közti kapcsolat megfordul, nem azért szavaz a polgár az adott szavazókörben, mert ott lakik, hanem azért létesít lakcímet, hogy az adott szavazókörben szavazhasson. A polgárok által rövid időn belül, nagy arányban tanúsított ezen magatartása sérti a rendeltetészerű joggyakorlás követelményét és a választások tisztaságát.
- [14] Érvelésében a Kúria korábbi, a szavazás megismétlését elrendelő eljárásában felhozott kifogásaira hivatkozott.
- [15] 2.2. Az indítványozó az Abtv. 26. § (1) bekezdése szerinti alkotmányjogi panaszban a Ve. 108. § (1) bekezdés a) pontja alaptörvény-ellenességét arra alapítva állította, hogy ezen előírás következtében nem érvényesült a választók szabad akaratát és ezzel sérült a választhatósághoz való joga is, tekintettel arra, hogy a választói akaratot torzítja a választást közvetlenül megelőzően bejelentett személyek részvétele, mivel a megismételt választáson ugyanazok a személyek szavazhatnak, akik az első választáson is megtehették. A Ve. 108. § (1) bekezdés a) pontja értelmében nincs lehetőség ugyanis az egyszer már jogellenesen befolyásolt szavazáson azok kizárására, akik kizárólag amiatt létesítettek lakóhelyet egy településen, hogy ott szavazzanak és szavazatukkal a választás eredményére torzító hatással legyenek.
- [16] Ez a szabályozás az indítványozó választhatósághoz való alapjogát azért is sérti, mert hiába élvezi a településen élők többségének bizalmát, ha az átmeneti időre bejelentett személyek szavazata folytán nem tudja megszerezni a szavazatok többségét, ezáltal esélye sincs a polgármesteri hivatal betöltésére. Ezt a jogsértő gyakorlatot a hatályos szabályozás nem tudja orvosolni, a Ve. 108. § (1) bekezdésének támadott rendelkezése nem nyújt garanciát az említett alapjogi sérelem orvoslására.
- [17] 3. Az Abtv. 56. § (1) bekezdése előírja, hogy az alkotmányjogi panasz érdemi elbírálása előtt dönteni kell annak befogadásáról. Az alkotmányjogi panasz befogadásáról az Alkotmánybíróság az Abtv. 56. § (1) bekezdése alapján – figyelemmel az Abtv. 47. § (1) bekezdésére, 50. § (1) bekezdésére, valamint az Alkotmánybíróság Ügyrendjének 5. § (1) és (2) bekezdéseire – tanácsban eljárva dönt. A panaszt akkor lehet befogadni, ha az megfelel a törvényben előírt formai és tartalmi követelményeknek, különösen az Abtv. 26–27. és 29–31. §-aiban foglalt feltételeknek. Ezekon kívül az Abtv. 52. § (1) bekezdése értelmében az indítványnak határozott kérelmet kell tartalmaznia. A kérelem akkor határozott, ha megfelel az Abtv. 52. § (1b) bekezdés a)–f) pontjaiban foglalt kritériumoknak. Az Abtv. 56. § (3) bekezdése értelmében a befogadás visszautasítása esetén a tanács rövidített indokolással ellátott végzést hoz, amelyben megjelöli a visszautasítás indokát.
- [18] 3.1. Az alkotmányjogi panasz a törvényi feltételeknek az alábbiak szerint felel meg.
- [19] Az indítványozóval 2024. július 22. napján közölt kúriai végzés ellen 2024. július 25. napján elektronikus úton benyújtott alkotmányjogi panasz – a Ve. 233. § (1) bekezdésére figyelemmel – határidőben érkezett.
- [20] A jogi képviselő a meghatalmazását csatolta.
- [21] Az indítvány a határozottság Abtv. 52. § (1b) bekezdésében felsorolt követelményeinek eleget tesz. Tartalmazza: a) a törvényi rendelkezést, amely megállapítja az Alkotmánybíróság hatáskörét az indítvány elbírálására, továbbá azt, amely az indítványozó indítványozói jogosultságát megalapozza; b) az eljárás megindításának indokait, az Alaptörvényben biztosított jogok sérelmének lényegét; c) az Alkotmánybíróság által vizsgálandó bírói döntést és jogszabályi rendelkezést; d) az Alaptörvény sérülni vélt rendelkezéseit; e) indokolást arra nézve, hogy a sérelmezett bírói döntést és jogszabályi rendelkezést miért tartja ellentétesnek az Alaptörvény megjelölt rendelkezéseivel; valamint f) kifejezett kérelmet arra, hogy az Alkotmánybíróság semmisítse meg a bírói döntést és a kifogásolt jogszabályi rendelkezést.
- [22] Az indítványozó az alkotmányjogi panasz benyújtására az Abtv.-ben meghatározott indítványozói jogosultsággal rendelkezik, érintettségé fennáll.
- [23] 3.2. Az Abtv. 29. §-a a befogadhatóság feltételeként határozza meg továbbá, hogy az – egyéb törvényi feltételeknek megfelelő – alkotmányjogi panasz a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet tartal-

mazzon, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést vessen fel. E két feltétel alternatív jellegű, az egyik fennállása önmagában is megalapozza az Alkotmánybíróság érdemi eljárását. A feltételek meglétének a vizsgálata az Alkotmánybíróság mérlegelési jogkörébe tartozik {lásd: 21/2016. (XI. 30.) AB határozat, Indokolás [20]}.

- [24] 4. Az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt a tartalma szerint bírálta el.
- [25] 4.1. Az Alkotmánybíróság a Kúria döntése ellen benyújtott indítványt illetően először is utal arra a következetes gyakorlatára, amely szerint lehetőleg tartózkodik a jogértelmezési kérdésekben történő állásfoglalástól. A jogszabályokat a bíróságok értelmezik, az Alkotmánybíróság csupán az értelmezési tartomány alkotmányos kereteit jelölheti ki. Ez a jogkör azonban nem eredményezheti, hogy beavatkozzon a bíróságok tevékenységébe, amikor olyan (állítólagos) jogszabálysértő jogalkalmazásra került sor, mely egyéb jogorvoslati eszközzel már nem orvosolható {lásd 3325/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [14]}. Az Alaptörvény és az Abtv. rendelkezéseiből az következik, hogy az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszon keresztül is az Alaptörvényt, az abban biztosított jogokat védi.
- [26] A Kúria mint jogorvoslati fórum eljárása a választási határozat jogszerűségi felülvizsgálatára irányul. A Kúria a sérelmezett határozatot, valamint az azt megelőző eljárás jogszerűségét azon bizonyítékok alapján bírálja el, amelyeket a kérelmező elé tár. Megjegyzi az Alkotmánybíróság, hogy a Kúria megállapítása szerint az indítványozó jelen ügyben csupán a korábbi eljárásban felhozott, a Kúria által már elbírált kifogásaira hivatkozott.
- [27] Tekintettel arra, hogy az indítványozó az Abtv. 27. §-ára alapított indítványában a Kúria bizonyíték-értékelését, jogértelmezését és jogalkalmazását vitatta, az Alkotmánybíróság arra a következtetésre jutott, hogy az indítvány nem veti fel az alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés, vagy a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyét, ezért az indítvány ebben a részében nem felel meg az Abtv. 29. §-ában foglalt befogadhatósági feltételeknek.
- [28] 4.2. A Ve. 108. § (1) bekezdés a) pontjának – vagyis a megismételt szavazáson a megismételtetett szavazás a szavazóköri névjegyzéke alkalmazásának – az Alaptörvény XXIII. cikk (1), (5) és (7) bekezdéseit sértő alaptörvény-ellenességét állító indítványi elemet illetően az Alkotmánybíróság hangsúlyozza, hogy az Abtv. 26. § (1) bekezdése és az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés c) pontja alapján alkotmányjogi panasszal az Alkotmánybírósághoz az egyedi ügyben érintett személy (vagy szervezet) akkor fordulhat, ha az ügyben folytatott bírósági eljárásban alaptörvény-ellenes jogszabály alkalmazása folytán az Alaptörvényben biztosított jogának sérelme következett be, és jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva. Az Alkotmánybíróság álláspontja szerint az alkotmányjogi panasz benyújtásának alapvető feltétele, hogy a támadott bírósági határozatban az alkotmányellenesnek vélt jogszabály valóban alkalmazásra kerüljön.
- [29] Jelen ügyben az Alkotmánybíróság azt állapította meg, hogy a Kúria sérelmezett eljárásában a Ve. 108. § (1) bekezdés a) pontjának alkalmazására nem került sor, ezért az alkotmányjogi panaszban ez az indítványi elem nem felel meg az Abtv. 26. § (1) bekezdésében foglalt törvényi követelménynek {lásd: 3072/2012. (VII. 26.) AB végzés, Indokolás [8]}.
- [30] Emlékeztet ugyanakkor az Alkotmánybíróság arra, hogy a 3063/2022. (II. 25.) AB határozatában állást foglalt abban a kérdésben, hogy önmagában az állandó lakóhely fogalmának megváltozott definíciója miatt a választásokon vagy a helyi népszavazáson a politikai közösség részét nem képező állampolgárok is beleszólhatnak a politikai közösség ügyeibe, olyan, az indítvány alapján tényekkel nem igazolt joggal való visszaélést feltételez, amely egyrészt nem alkotmányossági kérdés, másrészt más garanciális jogszabályi rendelkezésekből okszerűen nem következik (Indokolás [39]).
- [31] 5. A fentiekre tekintettel az Alkotmánybíróság az Abtv. 56. § (1)–(3) bekezdése alapján eljárva az Ügyrend 30. § (2) bekezdés a) és h) pontjai alapján az alkotmányjogi panaszokat visszautasította.

Budapest, 2024. július 31.

Dr. Czine Ágnes s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Czine Ágnes s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Handó Tünde
alkotmánybíró helyett

Dr. Czine Ágnes s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Márki Zoltán
alkotmánybíró helyett

Haszonicsné dr. Ádám Mária s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Czine Ágnes s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Schanda Balázs
alkotmánybíró helyett

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/2890/2024.

Az Alkotmánybíróság Határozatai az Alkotmánybíróság hivatalos lapja, mely elektronikus formában, időszakosan jelenik meg.
A kiadvány az Alkotmánybíróság döntéseinek gondozott, szükség esetén anonimizált változatú szövegét tartalmazza.
Az Alkotmánybíróság Határozatainak egyes számai bárki számára, személyazonosítás nélkül, korlátozástól mentesen,
díjmentesen hozzáférhetőek az Alkotmánybíróság honlapján: www.alkotmanybirosag.hu
A szerkesztésért felel: dr. Bitskey Botond, az Alkotmánybíróság főtítkára
layout: www.escom.hu
Kiadja az ORAC Kiadó Kft., 1037 Budapest, Montevideo u. 14.
Felelős kiadó: dr. Frank Ádám, a kft. ügyvezetője
Internet: www.orac.hu • E-mail: info@orac.hu
HU ISSN 2062-9273